

Izaiáš – Malachiáš

BIBLICKÝ KOMENTÁŘ ASD sv. 4.

Ellen G. Whiteová

Obsah

Izaiáš 1.....	4	Jeremiáš 48.....	25
Izaiáš 3.....	4	Ezechiel 1.....	26
Izaiáš 5.....	4	Ezechiel 9.....	27
Izaiáš 6.....	5	Ezechiel 10.....	27
Izaiáš 8.....	7	Ezechiel 12.....	27
Izaiáš 14.....	9	Ezechiel 16.....	27
Izaiáš 25.....	9	Ezechiel 20.....	27
Izaiáš 26.....	9	Ezechiel 28.....	28
Izaiáš 30.....	10	Ezechiel 31.....	30
Izaiáš 40.....	10	Ezechiel 33.....	30
Izaiáš 42.....	12	Ezechiel 34.....	30
Izaiáš 43.....	12	Ezechiel 36.....	30
Izaiáš 48.....	12	Ezechiel 37.....	31
Izaiáš 49.....	13	Daniel 1.....	32
Izaiáš 50.....	13	Daniel 2.....	34
Izaiáš 53.....	13	Daniel 3.....	35
Izaiáš 54.....	14	Daniel 4.....	35
Izaiáš 57.....	14	Daniel 5.....	36
Izaiáš 58.....	14	Daniel 6.....	36
Izaiáš 59.....	18	Daniel 7.....	37
Izaiáš 60.....	19	Daniel 9.....	38
Izaiáš 61.....	19	Daniel 10.....	38
Izaiáš 64.....	19	Daniel 12.....	39
Izaiáš 65.....	20	Ozeáš 4.....	40
Jeremiáš 3.....	20	Ozeáš 6.....	40
Jeremiáš 8.....	20	Ozeáš 8.....	40
Jeremiáš 11.....	21	Ozeáš 12.....	40
Jeremiáš 17.....	21	Ozeáš 13.....	40
Jeremiáš 18.....	22	Joel 2.....	40
Jeremiáš 20.....	22	Aggeus 1.....	41
Jeremiáš 23.....	22	Aggeus 2.....	42
Jeremiáš 25, 27-29, 30-31.....	23	Zachariáš 2.....	43
Jeremiáš 25.....	23	Zachariáš 4.....	44
Jeremiáš 27.....	24	Zachariáš 8.....	45
Jeremiáš 28.....	24	Zachariáš 9.....	45
Jeremiáš 29.....	24	Malachiáš 1.....	46
Jeremiáš 31.....	24	Malachiáš 2.....	46
Jeremiáš 36.....	25	Malachiáš 3.....	46
Jeremiáš 39.....	25	Malachiáš 4.....	49

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *SDA Bible Commentary, Vol.4 (1955) – 4BC*

Izaiáš 1.

1. (Žd 11,37). Izaiáš byl rozřezán pilou – Izaiáš, kterému Hospodin dovolil vidět podivuhodné věci, byl rozřezán pilou, protože věrně káral hříchy židovského národa. Proroci, kteří přicházeli, aby pečovali o Hospodinovu vinici, byli vskutku bití a zabíjeni. „*Kamenováni jsou, sekáni, pokoušeni, mečem zmordováni; chodili v kožích ovčích a kozelcích, opuštění, soužení, a zle s nimi nakládáno*“ – byli lidmi, kterých svět nebyl hoden. Bylo s nimi krutě zacházeno a byli vypovídáni ze světa. – ST Feb. 17, 1898 ^{4BC 1137.1}

2-3. Lid zdánlivě sloužící Bohu – (Citace Iz 1,2-3). Jednání Izraele vůči Bohu vyvolalo tato slova. Byla důkazem zkaženosti lidu, projevujícího menší vděčnost, menší náklonnost, menší uznání Božího vlastnictví než polní zvířata projevují vůči svým pánům. ... ^{4BC 1137.2}

První kapitola Izaiáše je popisem lidu, který tvrdí, že slouží Bohu, přitom však kráčí po zákázaných cestách. – Manuscript 29, 1911 ^{4BC 1137.3}

3. Odloučení (od Boha) vede k šílenství – Vyznávající Boží lid se odloučil od Boha a ztratil svou moudrost a překroutil své porozumění. Stal se krátkozrakým, protože zapomněl, že byl očištěn od svých starých hříchů. Krácel nepokojně a nejistě v temnotě, chtěl vymazat ze svých myslí vzpomínku na svobodu, jistotu a štěstí svého bývalého stavu. Ponořil se do všech druhů troufalého, riskantního šílenství, postavil se v odpor vůči Boží prozřetelnosti a prohluboval vinu, která již na něm spočívala. Naslouchal obviněním satana proti božskému charakteru a představoval Boha jako zbaveného milosrdenství a odpuštění. Prorok o nich napsal následující slova: ^{4BC 1137.4}

„*Ach, národe hříšný, lidé obtížený nepravostí, símě zlostinů, synové nešlechtní, opustili Hospodina, pohrdli svatým Izraelským, odvrátili se zpět.*“ – RH Aug. 6, 1895 ^{4BC 1137.5}

19. Poslušnost vede k dokonalosti – Nemůžeme ocenit hodnotu prosté víry a bezvýhradné poslušnosti. Charakter dosahuje dokonalosti následováním cesty poslušnosti v prostotě víry. – Manuscript 5a, 1895 ^{4BC 1137.6}

Izaiáš 3.

18-23. (1 Pt 3,1-5). Krása duše jako stálá výčitka – V třetí kapitole Izaiášova proroctví je učiněna zmínka o převládající pýše „*dcer Sionských*“ s „*jejich cinkajícími ozdobami, ... řetízky, náramky, náhrdelníky, čepci, ... čelenkami, tabulkami, náušnicemi, prsteny, nosními šperky, proměnnými rouchy a pláštěmi, závojem, jiskřivými sponkami, zrcátky, jemným ložním prádlem, věnci a šlojíři*“. Jak odlišný je tento obraz od toho, kterým apoštol Petr líčí bohabojnou ženu, která oceňuje svou skutečnou hodnotu, která si namísto „*vnější ozdoby – splétání vlasů, nošení zlata nebo oblékání šatů*“, raději zvolí pěstovat krásu duše „*dokonce ozdobu tichého a pokojného ducha, který má v Božích očích velkou cenu*“. „*Takto se v starých dobách zdobily svaté ženy, které doufaly v Boha*“ a jejich „*čisté obcování v bázni*“, jak bylo zjeveno v každodenním životě, bylo stálou výčitkou jejich sestrám, které následovaly pošetilost. – RH March 4, 1915 ^{4BC 1138.1}

Izaiáš 5.

18-23. (kap. 8,12). Důvěra v člověka překážkou Božímu poselství – (Citace Iz 5,18). Lidé se mohou snažit upevňovat své síly tím, že se spojí dohromady, utvářejíce podle jejich zdání silná společenství, aby mohli uskutečnit plány, které sami vymysleli. Mohou povznést své duše v pýše a soběstačnosti; ale ten jediný v radě nedělá s nimi plány. Jejich nevěra v jeho cíle a dílo a také jejich důvěra v člověka jim nedovolí přijmout poselství, která jim posílá Bůh. – RH Dec. 22, 1896 ^{4BC 1138.2}

19-23. (kap. 50,11). Lidé nazývají zlo dobrem a dobro zlem – (Citace Iz 5,19-23). Tato třída lidí je zde představena proto, aby vyvýšila své vlastní názory, používaje přitom důvody, které nejsou schváleny Božím slovem. Krácejí v jiskrách ohně, který sami roznítili. Díky svým klamným

důvodům zamlžují rozdíl, který Bůh chce vést mezi dobrem a zlem. Svaté je snižováno na stejnou úroveň s obecnými věcmi. Lakomství a sobectví jsou nazývány falešnými jmény, jsou nazývány prozíravostí. Jejich vzrůst v nezávislosti a vzpouře, jejich pomstychtivost a neústupnost jsou v jejich očích považovány za důkazy důstojnosti a šlechtné mysli. Jednají tak, jakoby neznalost Božích věcí nebyla nebezpečná a dokonce osudná pro jejich duše; povyšují svůj vlastní úsudek nad božské zjevení, své vlastní plány a lidskou moudrost nad napomenutí a Boží příkazy. Zbožnost a zásadovost jiných jsou nazývány fanatismem a ti, kteří uplatňují v životě pravdu a svatost, jsou sledováni a kritizováni. Vysmívají se těm, kteří učí a věří, že tajemství pobožnosti je „*Kristus ve vás, ta naděje slávy*“. Zásady ležící u základu těchto věcí jimi nejsou rozeznány. Setrvávají dále v konání zlých skutků, opouštěním zábran otevírají satanu snadný přístup k duši. – RH Dec. 22, 1896 ^{4BC 1138.3}

20. Dávejte pozor, abyste chválili a ne odsuzovali – Ústa, která pronášejí zvrácené věci na Bohem vyslané služebníky a pohrdají poselstvím, které oni přinášejí, předloží tmu za světlo a světlo za tmu. Místo, aby dávali pozor, jak to dělali farizeové, aby něco mohli odsoudit na poselství nebo na poslech, aby se vysmívali a posmívali, měli by otevřít svá srdce jasným paprskům Slunce spravedlnosti, měli by obětovat vděčnou chválu raději, než aby dávali pozor na něco, co by mohli mylně vysvětlit anebo překroutit, tak aby byla nalezena chyba. – Letter 31a, 1894 ^{4BC 1138.4}

Schopní, avšak neobrácení lidé, způsobují velké škody – (Citace Iz 5,20). Lidé mohou vlastnit schopnosti, které jim dal do svěřenství Bůh, jestliže však nebudou lidmi pokornými, lidmi každodenně obrácenými, jako nádoby ke cti, tehdy kvůli svým schopnostem vykonají největší škody. Jestliže se nebudou učit u Ježíše Krista, jestliže se nebudou modlit a nebudou udržovat své přirozené zděděné a vypěstované sklony pod kontrolou, rysy charakteru, které si Bůh oškliví, převrátí úsudek těch, kteří jsou s nimi ve spojení. – Letter 31a, 1894 ^{4BC 1138.5}

Izaiáš 6.

1-7. (Zj 11,19). Izaiášova zkušenost představuje církev posledních dní – (Citace Iz 6,1-4). Když prorok Izaiáš spatřil slávu Hospodinovu, byl tak ohromen a přemožen pocitem své vlastní slabosti a nehodnosti, že zvolal: „*Běda mně, jižť zahynu, protože jsem člověk poskvrněné rty maje, k tomu uprostřed lidu rty poskvrněné majícího bydlím, a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé.*“ ^{4BC 1138.6}

Izaiáš odsuzoval hříchy jiných; ale nyní viděl sebe samého vystaveného stejnému odsouzení, které vyslovoval nad jinými. Byl spokojen se studeným, bezduchým obřadem při svém uctívání Boha. Neuvedomoval si to, dokud neobdržel vidění od Hospodina. Jak malá se nyní jevila jeho moudrost a jeho schopnosti, když pohlížel na svatost a majestát svatyně. Jak nehodným se cítil! Jak nezpůsobilým pro svatou službu! Jeho pohled na sebe by mohl být vyjádřen slovy apoštola Pavla: „*Bídňý já člověk! Kdo mne vysvobodí z toho těla smrti?*“ (Ř 7,24) ^{4BC 1139.1}

Izaiášovi však byla poslána úleva v jeho úzkosti (citace Iz 6,6-7) ... ^{4BC 1139.2}

Vidění dané Izaiášovi představuje stav Božího lidu v posledních dnech. Je jím dána výsada vidět vírou dílo, které probíhá v nebeské svatyni. „*I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smlouvy jeho v chrámě.*“ (Zj 11,19) A když hledí vírou do svatyně svatých a vidí dílo Krista v nebeské svatyni, uvědomují si, že jsou lidem nečistých rtů – lidem, jehož rty často mluvily prázdná slova a jehož schopnosti nejsou posvěceny a použity k slávě Boží. Právem si mohou zoufat, když porovnají svou vlastní slabost a nehodnost s čistotou a krásou nádherného charakteru Krista. Jestliže však podobně jako Izaiáš, přijmou dojem, jakým chce Hospodin zapůsobit na jejich srdce, jestliže pokoří své duše před Bohem, je pro ně naděje. Nad trůnem se nachází duha zaslíbení a dílo učiněné pro Izaiáše, bude vykonáno také i pro ně. Bůh odpoví na prosby vycházející ze zkroušeného srdce. – RH Dec. 22, 1896 ^{4BC 1139.3}

Izaiáš obdržel obdivuhodné vidění Boží slávy. Viděl projev Boží moci a poté, co spatřil jeho majestát, přišlo k němu poselství, že má jít a vykonat určité dílo. Cítil se zcela nehodný pro vykonání tohoto díla. Co způsobilo, že se považoval za tak nehodného? Považoval se za nehodného předtím, než obdržel vidění Boží slávy? Ne; považoval se za spravedlivého před Bohem. Když mu

však byla zjevena sláva Hospodina zástupů, když spatřil nepopsatelný Boží majestát, řekl: „*Běda mně, jižť zahynu, proto že jsem člověk poskvrněné rty maje, k tomu u prostřed lidu rty poskvrněné majícího bydlím, a že krále Hospodina viděly oči mé. I přiletěl ke mně jeden ze serafínů, maje v ruce své uhel řeřavý, kleštěmi vzatý z oltáře. A dotekl se úst mých, a řekl: Aj hle, dotekl se uhel tento úst tvých; nebo odešla nepravost tvá, a hřích tvůj shlazen jest.*“ (Iz 6,5-7) To je dílo, které jako jednotlivci potřebujeme, aby bylo pro nás vykonáno. Potřebujeme, aby se řeřavý uhel z oltáře dotkl našich úst. Potřebujeme slyšet vyřčená slova: „*Odešla nepravost tvá, a hřích tvůj shlazen jest.*“ – RH June 4, 1889 ^{4BC 1139.4}

1-8. Izaiášovi zjevena sláva Shekinah – Sám Kristus je Pánem chrámu. Když ho opouští, jeho sláva odchází s ním – ta sláva, která byla kdysi viditelná ve svatyni svatých nad slitovnicí, kde Velekněz vstupoval jednou v roce ve Veliký den smíření s krví zabité oběti (symbolizující krev Syna Božího, prolitou za hříchy světa) a pokropil jí oltář. Byla to Shekinah, viditelné místo přebývání Jehovy. ^{4BC 1139.5}

Byla to právě ta sláva, která byla zjevena Izaiášovi, když říká: „*Léta, kteréhož umřel král Uziáš, viděl jsem Pána sedícího na trůnu vysokém a vyzdviženém, a podolek jeho naplňoval chrám.*“ (citace Iz 6,1-8) – Manuscript 71, 1897 ^{4BC 1139.6}

Vidění slávy Boží vede k opravdovému přesvědčení o nehodnosti – V roce, ve kterém zemřel král Uziáš, bylo Izaiášovi dovoleno ve vidění pohlédnout do svatyně a svatyně svatých nebeské svatyně. Byla odhrnuta opona nejvnitřnější svatyně a jeho pohledu byl zjeven trůn vysoký a vyzdvižený, sahající jakoby do samého nebe. Nepopsatelná sláva vyzařovala z osoby sedící na trůnu a podolek jeho roucha naplňoval chrám, tak jako jeho sláva nakonec naplní zemi. Po obou stranách trůnu milosti stáli cherubíni, jako strážce obklopující velkého krále, zářili slávou, která je zahalovala před Boží přítomností. Když zaznívaly jejich písně chval v hlubokých, vážných tónech jejich uctívání, sloupy bran se otřásaly, jako kdyby se trásly v důsledku zemětřesení. Tyto svaté bytosti opěvovaly chválu a slávu Bohu ústy neposkvrněnými hříchem. Kontrast mezi vetchou chválou, kterou byl zvyklý udílet Stvořiteli, a vroucími chválami serafínů, proroka udivil a zahanbil. Po určitou dobu měl ušlechtilou výsadu ocenit neposkvrněnou čistotu Hospodinova vznešeného charakteru. ^{4BC 1139.7}

Zatímco naslouchal písní andělů, když volali: „Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupů, plná jest všecka země slávy jeho“ – tehdy sláva, nekonečná moc a nepřekonatelný Hospodinův majestát prošel před jeho zraky a zapůsobil na jeho duši. Ve světle tohoto nesrovnatelného jasu, který zjevil všechno, co jenom mohl snést ze zjevení Božího charakteru, se zářející pronikavostí vystoupilo před ním jeho vlastní vnitřní poskvrnění. Jeho vlastní slova mu připadala odporná. ^{4BC 1140.1}

A tak když Božímu služebníku bylo dovoleno spatřit slávu Boha nebes – kterou Bůh odhaluje lidstvu, a uvědomil si v nepatrné míře čistotu Svatého Izraelského, učinil překvapující vyznání ze znečištění své duše, místo aby se pyšně vychloubal svou svatostí. V hlubokém ponížení Izaiáš zvolal: „*Běda mně, jižť zahynu, proto že jsem člověk poskvrněné rty maje ... a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé.*“ Není to dobrovolná pokora a otrocké činění sebevýchitek, které tak mnozí považují za ctnost vystavenou na odiv. Tato nejasná napodobenina pokory je pobízena srdcem plným pýchy a samolibosti. Jsou mnozí, kteří se obviňují slovy a kteří jsou zklamáni, když takové jednání nevyvolává projevy chvály a ocenění od jiných. Avšak přesvědčení proroka bylo opravdové. Když jeho lidství spolu s jeho slabostmi a pokrouceními bylo postaveno do protikladu s dokonalostí Boží svatosti, a také světla a slávy, cítil se zcela neužitečný a nehodný. Jak mohl tedy jít k lidu a hovořit mu o svatých požadavcích Hospodina, který je vysoký a vyzdvižený a jehož podolek roucha naplňoval chrám? Když se Izaiáš chvěl a byl sužován výčitkami svědomí kvůli své nečistotě v přítomnosti této nepřekonatelné slávy, řekl: „*I přiletěl ke mně jeden ze serafínů, maje v ruce své uhel řeřavý, kleštěmi vzatý z oltáře. A dotekl se úst mých, a řekl: Aj hle, dotekl se uhel tento úst tvých; nebo odešla nepravost tvá, a hřích tvůj shlazen jest. Potom slyšel jsem hlas Pána řkoucího: Koho pošli? A kdo nám půjde? I řekl jsem: Aj já, pošli mne.*“ – RH Oct. 16, 1888 ^{4BC 1140.2}

2. Andělé jsou plně uspokojeni velebením Boha – Serafini před trůnem jsou tak naplněni zbožnou úctou při pohledu na Boží slávu, že ani na okamžik nehledí na sebe se samolibostí nebo v obdivu vůči sobě navzájem. Jejich chvála a sláva patří Hospodinu zástupů, který je vysoký a vyzdvižený a jehož sláva podolkem jeho roucha naplňuje chrám. Když vidí budoucnost, kdy celá ze-

mě bude naplněna jeho slávou, ozývala se vítězná píseň chvály od jednoho k druhému v libozvučném chvalozpěvu: „Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupů.“ Jsou plně uspokojeni oslavováním Boha a v jeho přítomnosti, pod jeho úsměvem uznání, si nepřejí nic více. Jejich největší touhy jsou plně uspokojeny, když mohou nosit jeho obraz, konat jeho službu a uctívat ho. – RH Dec. 22, 1896 ^{4BC 1140.3}

5-7. (Mt 12,34-36). Posuzujte slova ve světle nebe – Necht' každá duše, která tvrdí, že je synem nebo dcerou Boží, zkoumá sama sebe ve světle nebe; necht' přemýšlí o znečištěných rtech, které ji činí „nehodnou“. Ony jsou prostředkem spojení. Necht' tedy nejsou použita k vynášení z pokladu srdce slov, která zneuct'ují Boha a znechucují ty, kteří vás obklopují, ale používejte je ke chvále a slávě Boha, který je utvořil k tomuto účelu. Když je přiložen očišťující uhel ze žhavého oltáře, svědomí bude očištěno od mrtvých skutků, aby sloužilo živému Bohu; a když tématem uvažování bude Ježíšova láska, slova vycházející z lidských úst budou plná chvály a díky vůči Bohu i Beránkovi. ^{4BC 1140.4}

Kolik slov je vyslovených v lehkomyšlnosti a pošetilosti, v žertování a šprýmování! Nebylo by tomu tak, kdyby si Kristovi následovníci uvědomovali pravdivost slov: „*Z každého slova prázdného, kteréž mluvíti budou lidé, vydají počet v den soudný. Nebo ze slov svých spravedlivý budeš, a z řečí svých budeš odsouzen.*“ (Mt 12,36) ^{4BC 1141.1}

Přísná a nelaskavá slova, slova odsouzení a kritiky Božího díla a jeho poslů jsou používána těmi, kteří se považují za jeho děti. Když tyto bezstarostné duše postřehnou velikost Božího charakteru, tehdy nebudou spojovat svého ducha a vlastnosti s jeho službou. Když naše oči hledí vírou do svatyně a uvědomí si skutečnost, důležitost a svatost díla, které je tam konáno, všechno, co je sobecké povahy bude námi odmítnuto. Hřích se bude jevit takovým, jakým je – jako přestoupení Božího svatého zákona. Smíření bude lépe pochopeno; a živou, činnou vírou uvidíme, že cokoliv hodnotného lidstvo vlastní, je jen díky Ježíši Kristu, Vykupiteli světa. – RH Dec. 22, 1896 ^{4BC 1141.2}

5-8. Když je někdo připraven spolupracovat s Bohem, ponese poselství – Izaiáš obdržel poselství od Boha nebes, aby ho oznámil odpadlému lidu Izraele, a on jim ho také oznámil. Věděl s jakými prvky bude mít co do činění; znal neústupnost a zvrácenost srdce a jak těžké bude zapůsobit na ně určitým dojmem. Když stál u sloupové chrámu, Hospodin mu zjevil sebe samého. Chrátová opona byla otažena, dveře otevřeny a on uviděl svatyni svatých za oponou. Viděl Boha Izraele před trůnem vysokým a vyzdvihnutým, a podolek jeho slávy naplňoval chrám. Když si Izaiáš uvědomil svou vlastní hříšnost, zvolal: „*Jsem člověk poskvrněné rty maje, k tomu u prostřed lidu rty poskvrněné majícího bydlím.*“ Tehdy uviděl ruku, která vzala řeřavý uhel z oltáře, dotkla se jeho rtů a bylo mu oznámeno, že je očištěn. Teprve pak byl připraven jít s poselstvím, a proto řekl: „*Pošli mne*“; protože věděl, že Duch Boží bude s tímto poselstvím. ^{4BC 1141.3}

Těm, kteří jsou zapojeni do Božího díla při obrácení duší, se zdá, jako kdyby bylo nemožné proniknout k zatvrzelému srdci. Totéž cítil Izaiáš. Když však viděl, že Bůh je nad cherubíny a že oni jsou připraveni spolupracovat s Bohem, tak i on byl připraven hlásat toto poselství. – RH May 3, 1897 ^{4BC 1141.4}

6. Řeřavý uhel představuje čistotu a moc – Řeřavý uhel znamená obrazné očištění. Jestliže se dotkne rtů, nevyjde z nich žádné nečisté slovo. Řeřavý uhel rovněž představuje moc úsilí služebníků Hospodinových. Bůh nenávidí veškerý chlad, všednost a laciné úsilí. Ti, kteří chtějí pracovat s uznáním v jeho díle, musí být lidmi vroucích modliteb, jejichž skutky jsou konány v Bohu. Nikdy se nebudou muset stydět za svůj záznam. Budou mít hojný přístup do království našeho Pána Ježíše Krista a jako odměna jim bude dán dokonce věčný život. – RH Oct. 16, 1888 ^{4BC 1141.5}

Izaiáš 8.

12. (viz kom. EGW k kap. 5,18-23). Satan chce zvětšit vzdálenost mezi nebem a zemí – Satanské nástroje jsou neustále v činnosti, zasévají a zalévají semena vzpoury proti Božímu zákonu. Satan shromažďuje duše pod svou černou korouhev vzpoury. Vytváří spolky s lidmi, kteří pak bojují proti čistotě a svatosti. Pracuje pilně a vytrvale, zvětšující počet těch, kteří jsou s ním spolčení.

Skrze své představitele se snaží zvětšit vzdálenost mezi nebem a zemí a tím sílí jeho přesvědčení, že může vyčerpat Boží trpělivost, uhasit jeho lásku k člověku a stáhnout odsouzení na celou lidskou rodinu. – RH Oct. 21, 1902 ^{4BC 1141.6}

Žádné spolčení s těmi, kteří odporují pravdě – Necht' se strážní na zdech Siona nespojují s těmi, kteří neuvádějí v účinnost pravdu, jaká je v Kristu. Necht' se nespojí do spolků nevěry, papežství, protestantismu ve vyvyšování tradice nad Písmo svaté, rozumu nad zjevení a lidských schopností nad božský vliv a životodárnou moc zbožnosti. – RH March 24, 1896 ^{4BC 1141.7}

Potřeba Božího doteku – Nyní se evangelium na každé straně setkává s rozhodným odporem. Nikdy nebylo spiknutí zla větší, než jaké je nyní. Duchové temnoty se spojují s lidskými nástroji, aby se rozhodně postavili proti Božím příkázáním. Tradice a lži jsou vyvyšovány nad Písmo svaté; rozum a věda nad zjevení; lidské schopnosti nad učení Ducha; formy a obřady nad životodárnou moc zbožnosti. Potřebujeme božský dotek. – RH March 19, 1895 ^{4BC 1142.1}

Padlí lidé a padlí andělé ve stejném spolčení – Skrze odpadlictví se padlí lidé a padlí andělé ocitli ve stejném spolčení, spojující se, aby působili proti dobru. Jsou spojeni v zoufalém společenství. Satan chce skrze své zlé anděly vytvořit spojenectví se zdánlivě zbožnými lidmi a takto nakvasit Boží církev. Ví, že jestliže se mu podaří svést lidi, tak jako svedl anděly, aby se připojili ke vzpouře pod pláštěm služebníků Božích, tehdy se stanou jeho nejúspěšnějšími spojenci v jeho působení proti nebi. Pod zdáním zbožnosti je může nadchnout svým vlastním obviňujícím duchem a vést je k tomu, aby obviňovali Boží služebníky ze zla a podvodů. Jsou jeho vycvičenými detektivy; jejich úkolem je vyvolávat spory, obvinění, která působí neshody a hořkost mezi bratřími, nastavit jazyk do aktivní satanovy služby, rozsévat semena rozkolu vyhledáváním zla a mluvením o těch, kteří vyvolávají svár. ^{4BC 1142.2}

Úpěnlivě prosím všechny, kteří se účastní díla reptání a nařikání, protože bylo něco řečeno nebo učiněno, co jim nevyhovuje a není jim dáno tak, jak by si představovali, patřičné ocenění, aby pamatovali na to, že konají stejné dílo, jaké začal v nebi satan. Jdou v jeho šlépějích, rozsévající nedůvěru, svár a nevěrnost, protože nikdo nemůže pěstovat pocity nespokojenosti a ponechat si je pouze pro sebe. Musí říci jiným, že s ním není nakládáno tak, jak by mělo. Takto jsou přivedeni k reptání a nařikání. To je ten kořen hořkosti, který vyrazil a jímž jsou mnozí poskvrněni. ^{4BC 1142.3}

Takto dnes satan působí skrze své zlé anděly. Spojuje se s lidmi, kteří tvrdí, že jsou ve víře, a ti, kteří se snaží nést kupředu Boží dílo s věrností, nemajíce obdiv pro žádného člověka, působíce bez pokrytectví a zaujatosti, budou mít stejně tak těžké zkoušky, které budou postaveny proti nim, jaké satan může způsobit skrze ty, kteří tvrdí, že milují Boha. Úměrně ke světlu a známosti budou mít tito oponenti satanův úspěch. Kořen hořkosti pronikl hluboko a je předáván jiným. Takto jsou mnozí poskvrněni. Jejich výpovědi jsou zmatené a nepravdivé, jejich zásady jsou bezohledné, a satan v nich nachází právě takové pomocníky, jaké potřebuje. – RH Sept. 14, 1897 ^{4BC 1142.4}

Co je spolčení? – Byla položena otázka: Co si představuješ pod pojmem spolčení? Kdo vytvořil spolčení? Víte co znamená spolčení – je to spojení lidí v díle, které nenese pečeť ryzí, přímočaré a neochvějně poctivosti. – Manuscript 29, 1911 ^{4BC 1142.5}

(2 K 6,17). Bezbožní jsou spojováni ve svazky, koncerty, unie a různá sdružení. Nemějme nic společného s těmito organizacemi. Bůh je náš Vládce, náš Správce a on nás vyzývá, abychom vyšli ze světa a oddělili se. „*Vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán a nečistého se nedotýkejte.*“ Jestliže to nebudeme chtít učinit, jestliže budeme pokračovat v navazování spojení se světem a jestliže se budeme dívat na každou věc ze světského hlediska, staneme se podobní tomuto světu. Když světské zásady a světské myšlenky budou řídit naše jednání, nebudeme pak moci stanout na vysoké a svaté základně věčné pravdy. – Manuscript 71, 1903 ^{4BC 1142.6}

Dobří a zlí andělé v lidské podobě na bitevním poli – Satanské nástroje v lidské podobě se budou účastnit tohoto posledního velkého sporu, aby se postavili proti budování Božího království. Také i nebeští andělé v lidském rouše budou na bitevním poli. Muži a ženy se spojí proti Pánu Bohu nebes a církev si jen z poloviny uvědomí tuto situaci. Je potřeba mnohem více modliteb, mnohem více opravdového úsilí mezi těmi, kteří tvrdí, že věří. ^{4BC 1142.7}

Tyto dvě protichůdné skupiny budou stále existovat až dokud se neuzavře poslední velká kapitola dějin tohoto světa. Satanské nástroje jsou v každém městě. Ani na jeden okamžik si nemůžeme dovolit přerušit svou bdělost. – Letter 42, 1909 ^{4BC 1142.8}

Izaiáš 14.

12-14. (viz kom. EGW do Ez 28,13-15). Satanova vzpoura trvá dlouho – Záznamy některých jsou podobné záznamu vysoko postaveného anděla, který v nebeských dvorech obdržel místo hned vedle Ježíše Krista. Lucifer byl zahalen slávou jako cherub ochránce. Avšak tento anděl, kterého Bůh stvořil a obdařil mocí, se stal žádostivým být jako Bůh. Získal sympatie některých svých druhů díky vlivu kritických myšlenek na adresu Boží vlády. Toto zlé semeno bylo rozšířeno nejsvědňejším způsobem; a když vyrazilo a zapustilo kořeny v myslích mnohých, shromáždil tyto myšlenky, které sám nejdříve vštípl do myslí jiných, a předložil je andělům nejvyššího řádu jako myšlenky jiných myslí proti Boží vládě. Takto, těmito důmyslnými metodami své vlastní vynalézávatosti, Lucifer zahájil vzpouru v nebi. ^{4BC 1143.1}

Bůh si přál, aby nastala změna a aby satanovo působení bylo představeno v jeho pravém světle. Ale tento vysoko postavený anděl, stojící hned vedle Krista, se postavil proti Synu Božímu. Toto podvratné působení bylo tak důvtipné, že se nemohlo objevit před nebeskými zástupy jako něco, čím ve skutečnosti bylo. V nebi nastal boj a satan byl vypuzen se všemi, kteří nezůstali stát na straně věrnosti a oddanosti vůči Boží vládě. Hospodin Bůh zůstal Nejvyšším Vládcem. ^{4BC 1143.2}

Tento stav věcí existoval dlouhé časové období předtím, než byl satan odhalen a než byli zlí jezdinci vypuzeni. – Letter 162, 1906 ^{4BC 1143.3}

Izaiáš 25.

1-4. Umístit jeho milosrdenství v síni památek – (Citace Iz 25,1-4). Čím můžeme prokázat naši vděčnost Bohu? Jeho dobrodiní vůči nám jsou nevýslovně velká. Zarámujeme jeho milosrdenství a požehnání a umístíme je v síni památek, kde je můžeme vidět a kde jsme vedeni k tomu, abychom vzdali díky Bohu za jeho dobrotu a lásku? Jsou tisíce tisíců těch, kteří nemají oči, aby viděli, uši, aby slyšeli, srdce, aby ocenili Boží dílo konané v jejich prospěch. Procházejí kolem Hospodinovy dobroty, jako kolem něčeho, co jim právem náleží. – Manuscript 145, 1899 ^{4BC 1143.4}

Izaiáš 26.

19. Spící svatí střeženi jako drahocenné klenoty – (Citace Iz 26,19). Dárce života povolá své vykoupené vlastnictví v prvním vzkříšení a dokud nenastane tato triumfální hodina, kdy zazní poslední zatroubení a vyjde obrovské vojsko k věčnému životu, každý spící svatý bude uchováván v bezpečí a bude střežen jako drahocenný klenot, který Bůh zná jménem. Protože již za života byli účastníky božské přirozenosti, díky moci Spasitele, která v nich přebývala, jsou probuzeni z mrtvých. – Letter 65a, 1894 ^{4BC 1143.5}

20. (kap. 49,16). Jak se připravit pro budoucí ochranu – Když jsme pokoušeni ke hříchu, pamatujme na to, že Ježíš za nás prosí v nebeské svatyni. Když odkládáme naše hříchy a přicházíme k němu ve víře, vyslovuje naše jména svými ústy a představuje je svému Otci, říká: „*Aj, na dlaních vyryl jsem tě, znám tě ze jména.*“ A vychází příkaz k andělům, aby je ochraňovali. Pak ve dni nelítostné zkoušky řekne: „*Ej lide můj, vejdi do pokojů svých, a zavři dveře své za sebou; schovej se na maličkou chvíli, dokudž nepřejde hněv.*“ Co jsou to za pokoje, v nichž se mají ukrýt? Je to ochrana Krista a svatých andělů. Všechny Boží lid v této době není na jednom místě. Nachází se v různých společenstvích a ve všech částech země; a bude zkoušen jednotlivě, a ne ve skupinách. Každý musí obstát ve zkoušce sám za sebe. – RH Nov. 19, 1908 ^{4BC 1143.6}

21. Kalich nepravosti země se brzo naplní – Brzy bude dosaženo bodu, kdy bude naplněna nepravost přestupníků. Bůh dává národům jistý čas zkoušky. Posílá světlo a důkazy, které, jestli budou přijaty, je zachrání, jestliže však budou zavrženy – tak jak Židé zavrhli světlo – dopadne na ně nelibost a hněv. Jestliže lidé zavrhnou dobrodiní a volí si temnotu místo světla, budou sklízet následky své volby. „*Nebo aj, Hospodin béře se z místa svého, aby navštívil nepravost na obyvatelích země, a odkryje země zbité své, a nebude přikrývati více zmordovaných svých.*“ Vyznávající křesťanský svět postupuje tak jako židovský národ – od jednoho stupně hříšnosti k ještě většímu stupni, zavrhuje varování za varováním a odmítajíce „Tak praví Pán“, zatímco dává sluchu lidským bajkám. Pán Bůh brzo povstane ve svém hněvu a vylije své soudy na ty, kteří opakují hříchy obyvatel Noemova světa. Ti, jejichž srdce jsou plně nakloněna ke konání zla, tak jako byla srdce obyvatel Sodomy, budou podobně jako oni zničeni. Skutečnost, že Bůh měl dlouhou shovívavost, trpělivost a milosrdenství, skutečnost, že jeho soudy byly tak dlouho odkládány, neučiní trest o nic méně hrozným, když nakonec přijde. – Undated Manuscript 145 4BC 1143.7

Izaiáš 30.

15. Užitečnost se neproказuje hlukem a spěchem – Potřebujeme tiše očekávat na Boha. Je to naléhavá potřeba. Není to hluk a spěch, který prokazuje naši užitečnost na světě. Podívej se, jak tiše Bůh působí! Neslyšíme zvuk jeho kroků, a přesto prochází kolem nás, působíce pro naše dobro. Ježíš se nesnaží být proslulým. Jeho životodárná ctnost vyšla vstříc potřebným a sužovaným v tichém působení, jehož vliv je rozšířen daleko a bylo ho cítit a projevil se v životě miliónů lidských bytostí. Ti, kteří touží spolupracovat s Bohem, potřebují každodenně jeho Ducha. Potřebují kráčet a pracovat v tichosti a pokoře ducha, aniž by se snažili konat nějaké neobyčejné věci. Mají být spokojeni, když konají svěřené jim dílo a mají ho konat věrně. Lidé si nemusí všimnout anebo ocenit jejich úsilí, ale jména těchto věrných Božích dítek jsou zapsána v nebi mezi jeho nejvznešenějšími pracovníky jako jména těch, kteří rozsévají jeho semeno v pohledu budoucí slavné žně. „*Po jejich ovocích poznáte je.*“ – Manuscript 24, 1887 4BC 1144.1

Udělejte si čas k odpočinku, přemýšlení a ocenění – Pán chce, aby si lidé udělali čas k odpočinku, přemýšlení a ocenění nebeských věcí. Ti, kteří dostatečně neoceňují nebeské věci, nakonec ztratí všechno. – Letter 181, 1903 4BC 1144.2

Izaiáš 40.

1-2. Někteří Židé, pevní v zásadách, měli vliv na modlářské společníky – Smlouva Božího milosrdenství ho vedla k tomu, že zasáhl ve prospěch svého lidu Izraele po jejich krutém potrestání před jejich nepřáteli. Izrael se rozhodl kráčet ve své vlastní moudrosti a spravedlnosti, místo aby krácel v Boží moudrosti a spravedlnosti, a následkem toho byl národ zničen. Bůh dovolil, aby trpěli pod dvojnásobným jhem, aby se mohli pokořit a kát se. Ale ve svém rozptýlení a zajetí nebyli ponecháni v beznadějném stavu. Bylo jim dáno povzbuzení, protože díky tomuto pokoření měli být přivedeni k hledání Hospodina. Bůh dal Izaiášovi pro tento lid poselství: (Citace Iz 40,1-2). 4BC 1144.3

Když byli Židé rozptýleni z Jeruzaléma, byli mezi nimi mladí muži a ženy, kteří byli v zásadách pevní jako skála, muži a ženy, kteří nejednali tak, aby se Pán styděl nazývat je svým lidem. Byli smutní ve svých srdcích kvůli existujícímu odpadlictví, kterému nemohli zabránit. Tito nevinní museli trpět s vinnými; ale Bůh jim dal dostatečnou sílu pro jejich dny. To jim bylo posláno poselství povzbuzení. Naděje národa tkvěla v těchto mladých mužích a ženách, kteří si uchovali svou poctivost. A ve svém zajetí tyto poslušní jedinci měli vliv na jejich modlářské společníky. Kdyby se všichni, kteří byli vzati do zajetí, drželi pevně pravých zásad, bylo by jim uděleno světlo všude tam, kde byli rozptýleni. Oni však zůstali nekající, a proto na ně dopadaly stále těžší tresty. Jejich neštěstí přicházela na ně pro jejich očištění. Bůh je přivedl na takové místo, kde se dali poučit. – Manuscript 151, 1899 4BC 1144.4

9-11. Izrael byl plně poučen o příchodu Spasitele – Izaiáš spatřil Kristův triumfální vjezd do Jeruzaléma uprostřed chval a jásotu lidu. Jeho prorocká slova jsou výmluvná ve své jednoduchosti (citace Iz 40,9-11). *4BC 1144.5*

V tomto záznamu Kristova díla je zjeveno božské vnuknutí. Tyto závěrečné kapitoly knihy Izaiáše by měly být pilně studovány, neboť jsou plné Kristova evangelia. Zjevují nám, že Izrael byl plně poučen o příchodu Spasitele. – Manuscript 151, 1899 *4BC 1145.1*

10. Naše každodenní odměna – Kdykoli Ježíš přichází k nám, jeho odměna jde s ním. Nenechává ji v nebi, ale dává nám ji každý den. Každodenně nám uděluje jistotu, světlo a požehnání. Každodenně naše srdce bijí v souladu s jeho velkým srdcem nekonečné lásky. – Manuscript 116, 1902 *4BC 1145.2*

12-14. Člověk nemůže ničeho naučit Boha – (Citace Iz 40,12-14). Lidé si někdy myslí, že objevují nové vědecké pravdy, ale nemohou ničeho naučit Boha. Náš Bůh je Bohem nekonečného poznání. – Manuscript 116, 1902 *4BC 1145.3*

12-27. Otázky k přemýšlení – Tyto otázky jsou nám adresovány stejně tak opravdově, jak byly adresovány Izraelitům. Dovedeme na ně odpovědět? – Manuscript 116, 1902 *4BC 1145.4*

18-28. Různorodé uctívání Boha člověkem – Hospodin vyžaduje svou svrchovanost. Satan však dobře ví, že uctívání živého Boha národ povznáší, zušlechťuje a zvelebují. Ví, že uctívání model nepovznáší, ale znehodnocuje lidské myšlenky spojováním s tím uctíváním, které je nízké a zkažené. Neustále působí, aby odvedl mysl od jediného pravého a živého Boha. Vede lidi k tomu, aby vzdávali čest a slávu předmětům učiněným lidskýma rukama nebo bezduchým stvořením, které stvořil Bůh. Egypťané a jiné pohanské národy měly mnoho cizích bohů – tvorů jejich vlastní nesku-tečné představivosti. *4BC 1145.5*

Židé po svém dlouhém zajetí si neučinili žádné modly. Obrazy na římském praporu nebo korouhvi nazývali ohavností, zvláště když tyto symboly byly umístěny na nápadném místě, aby je uctívali. Takovou úctu považovali za přestoupení druhého přikázání. Když byl tento římský prapor vztyčen na svatém místě – v chrámu, tehdy na něho pohlíželi jako na ohavnost. ... *4BC 1145.6*

Vytváření obrazů Boha ho zneuctívuje. Nikdo by neměl vnášet do služby (Bohu) sílu představitosti k uctívání toho, co snižuje Boha v mysli a spojuje ho s běžnými věcmi. Ti, kteří uctívají Boha, ho musí uctívat v duchu a v pravdě. Musí používat živou víru. Jejich uctívání pak nebude ovládáno představivostí, ale opravdovou vírou. *4BC 1145.7*

Nechť lidé uctívají Pána Boha a slouží mu, a pouze jemu. Nechť není vyvyšována sobecká pýcha a ať jí není slouženo jako bohu. Nechť se peníze nestanou bohem. Jestliže smyslnost není udržována pod kontrolou vyšších sil mysli, tehdy nízké vášně ovládnou bytost. Všechno, co je učiněno předmětem nevhodných myšlenek a obdivu upoutávajícím mysl, je modlou vybranou před Hospodinem. Bůh zkoumá srdce. Rozlišuje mezi pravou službou srdce a modlářstvím. – Manuscript 126, 1901 *4BC 1145.8*

26. (Ž 19,1). Když studujeme Boží díla, andělé osvěcují naše mysle – Bůh volá lidi, aby se dívali na nebe. Pozorujte ho v divech hvězdného nebe. (Citace Iz 40,26) Nemáme se pouze upřeně dívat na nebe; máme přemýšlet o dílech Božích. Bůh chce, abychom studovali nekonečná díla a abychom se z tohoto studia naučili milovat, ctít a poslouchat ho. Nebesa a země se svými poklady nás mají naučit lekci Boží lásky, péče a moci. *4BC 1145.9*

Satan vymýšlí své radovánky, jen aby lidé nemohli přemýšlet o Bohu. Svět je naplněn sportem a milovníci zábav vždy touží po něčem novém. A jak málo času a myšlenek je věnováno Stvořiteli nebe a země! Bůh volá své stvoření, aby odvrátila svou pozornost od zmatků a vřavy, které je obklopují, a obdivovali práci jeho rukou. Nebeská tělesa jsou hodná našeho uvažování. Bůh je učinil pro blaho člověka a když studujeme jeho díla, Boží andělé stojí po našem boku, aby osvětili naše mysle a chránili je před satanským klamem. Když se díváte na podivuhodné věci učiněné Boží rukou, nechť vaše pyšné, nerozumné srdce cítí svou závislost a pocit méněcennosti. Když budete přemýšlet o těchto věcech, pocítíte Boží blahosklonnost. – Manuscript 96, 1899 *4BC 1145.10*

Všechny dary pro člověka přicházejí skrze kříž – Bůh učinil slunce i měsíc; není hvězdy zkrášlující nebe, kterou by on neučinil. Není potraviny na našich stolech, kterou by on neopatřil pro naši výživu. Na všem je pečeť a Boží nápis. Všechno, co je v hojné míře poskytnuto člověku, je ob-

saženo v tom nevýslovném Daru – jednorozeného Syna Božího. On byl přibit na kříž, aby všechny tyto dary mohly splynout na Boží pracovníky. – Letter 79, 1899 ^{4BC 1145.11}

Izaiáš 42.

1-4. Kristus dodává víru a naději – (Citace Iz 42,1-2). (Kristus) nebyl jako učitelé jeho doby. Okázalost, stavění na odiv a přemrštěná zbožnost zjevila, že v kněžích a farizejích není jeho cesta (citace Iz 42,3-4). Kristus viděl dílo kněží a předních mužů. Právě s těmi, kteří potřebovali pomoc, s trpícími, nešťastnými bylo jednáno slovy výtky a pokárání, kdežto on se zdržel toho, aby vyslovil jakékoliv slovo, které by zlomilo slabou třtinu. Slabě hořící oheň víry a naděje podněcoval a ne uhašoval. Pásl své stádo jako dobrý pastýř; shromažďoval jehňátka do svého náručí a pokládal je na svůj klín. – Manuscript 151, 1899 ^{4BC 1146.1}

5-12. Věrnost vede lidi ke chvále Boží – (Citace Iz 42,5-12). Toto dílo bylo dáno Izraeli, ale oni zanedbali vykonat Bohem jim svěřené dílo. Kdyby byli věrní ve všech částech Hospodinovy vinnice, viděli by obrácení duší. Hospodinova chvála by zazněla od končin země. Z pouští a měst a z vrcholů hor by lidé vyvolávali jeho chválu a vypravovali jeho slávu. – Manuscript 151, 1899 ^{4BC 1146.2}

13. Vítězství dosahujeme v jeho moci – Výsledek boje nezávisí na síle smrtelného člověka. „*Hospodin jako silný rek vyjde, jako muž válečný rozhorlí se, troubiti, anobř i prokřikovati bude, a proti nepřátelům svým zmužile sobě počínati.*“ V síle toho, který jde přemáhat a zvítězí, může slabý, omezený člověk dosáhnout vítězství. – Manuscript 151, 1899 ^{4BC 1146.3}

21. Boží armáda zvelebují zákon – Ti, kteří patří do Kristovy armády, musí jednat ve vzájemné shodě. Nemohou být věrnými vojíny, pokud nejsou poslušní rozkazům. Podstatné je postupovat jednotně. Armáda, ve které každý oddíl působí bez ohledu na druhý oddíl, nemá žádnou skutečnou sílu. Aby mohli připojit nové území ke Kristovu království, musí jeho vojáci jednat v naprostém souladu. ... Bůh vyžaduje sjednocenou armádu, která se neustále pohybuje kupředu, ne skupinu složenou z nezávislých částíček. Síla jeho armády má být použita k jednomu velkému cíli. Jejím úsilím se má soustředit na jeden velký bod – zvelebení zákonů jeho království před světem, před anděly i před lidmi. – Manuscript 82, 1900 ^{4BC 1146.4}

Izaiáš 43.

6-7. Viz komentář EGW k Ex 2,16-17, sv. I str. 1082. ^{4BC 1146.5}

10. Viz komentář EGW k Př 1,10, sv. III str. 1155. ^{4BC 1146.6}

Izaiáš 48.

10. Boží děti jsou stále zkoušeny – Boží děti jsou stále zkoušeny v peci utrpení. Jestliže snesou první zkoušku, není to pro ně nezbytné, že musí projít podobnou zkouškou podruhé; jestliže však podlehnou, zkouška přichází znovu a znovu, pokaždé je však stále těžší a přísnější. Takto je před ně stavěna příležitost za příležitostí, aby mohli dosáhnout vítězství a prokázat se být věrnými Bohu. Jestliže však dále projevují vzpouru, Bůh je jim nakonec přinucen odejmout svého Ducha i světlo. – Manuscript 69, 1912 ^{4BC 1146.7}

Zármutek a zkoušky musí přijít na všechny a jsou krásné pouze tehdy, když působí zjemnění, posvěcení a zušlechtnění duše, když se stane vhodným nástrojem ke konání služby pro Pána. – Letter 69, 1897 ^{4BC 1146.8}

Izaiáš 49.

16. Viz komentář EGW ke kap. 26,20. 4BC 1146.9

Izaiáš 50.

10-11. (viz kom. EGW ke kap. 5,19,23). Chod'te v Božím světle a ne ve svých vlastních jiskrách – Pán mi ukázal, že ti, kteří byli v nějaké míře zaslepeni nepřitelem a kteří se plně nevymanili ze satanových osidel, jsou v nebezpečí, že nemohou rozeznat světlo z nebe, a jsou náchylní přijmout klam. Toto ovlivní celý průběh jejich myšlenek, jejich rozhodnutí, jejich tvrzení a rad. Důkazy, které dává Bůh, nejsou pro ně žádnými důkazy, protože mají zaslepeny své oči tím, že si zvolili temnotu místo světla. Pak začnou nazývat světlo něčím, co Pán nazývá jiskrami jejich vlastního roznění, podle nichž budou řídit své kroky. Pán prohlašuje: „*Kdo je mezi vámi, ještě se bojí Hospodina, poslouchej hlasu služebníka jeho. kdo jest, ještě chodí v temnostech, a nemá žádného světla, a doufej ve jméno Hospodinovo, a spolehni se na Boha svého. Aj, vy všickni, kteříž zaněcujete oheň, a jiskrami se přepasujete, chod'tež v blesku ohně svého, a v jiskrách, kteréž jste roznítili. Od ruky mé toto se vám stane, že v bolesti ležeti budete.*“ Ježíš řekl: „*Na soud přišel jsem já na tento svět, aby ti, kteříž nevidí, viděli, a ti, jenž vidí, aby slepí byli.*“ „*Já Světlo na svět jsem přišel, aby žádný, kdož věří ve mne, ve tmě nezůstal.*“ „*Kdož mnou pohrdá a nepřijímá slov mých, máť, kdo by jej soudil. Slova, kteráž jsem mluvil, tať jej souditi budou v nejposlednější den.*“ 4BC 1146.10

Mnozí budou zavrhovat slova poslaná Pánem a slova, která vyřkl člověk, budou přijímána za světlo a pravdu. Lidská moudrost bude odvádět od sebezapření, posvěcení a bude vymýšlet mnoho věcí, které budou mít za následek učinit neúčinným Boží poselství. Nemůžeme ani s nejmenším bezpečím spoléhat na lidi, kteří nejsou v úzkém spojení s Bohem. Přijímají názory lidí, nemohou však rozeznat hlas pravého Pastýře, a jejich vliv svede mnohé na scestí, přestože se před jejich zrakem hromadí důkaz za důkazem, svědčící o pravdě, kterou by Boží lid měl vlastnit pro tuto dobu. – Letter 1f, 1890 4BC 1147.1

Izaiáš 53.

1-3. Kristova milost a ctnost nepůsobila na Židy – (Citace Iz 53,1-3). Tato slova neznamena-
jí, že Kristus byl nepřitažlivou osobou. V očích Židů Kristus neměl žádnou krásu, pro kterou by po něm toužili. Očekávali Mesiáše, který přijde s vnější okázalostí a světskou slávou, toho, který vykoná velké věci pro židovský národ, zvelebující ho nad všechny jiné národy na zemi. Kristus však přišel s božstvím přikrytým rouchem lidství, nenápadný, pokorný a chudý. Protože porovnávali tohoto člověka se svým pyšným vychloubáním, nemohli na něm vidět žádnou krásu. Nepostřehli svatost a čistotu jeho charakteru. Milost a ctnost zjevena v jeho životě, na ně nepůsobila. – Manuscript 33, 1911 4BC 1147.2

2-3. Obraz, který podmaňuje a pokořuje – Proroctví předpovídalo, že Kristus se objeví jako kořen z vyprahlé země. „*Nemaje podoby ani krásy,*“ píše Izaiáš. „*Vidělit' jsme jej, ale nic nebylo viděti toho, proč bychom ho žádostivi byli. Nejpoohrdanější zajisté a nejopovrženější byl z lidí, muž bolesti, a kterýž zkusil nemoci, a jako ukrývající tvář svou; nejpoohrdanější, pročez jsme ho za nic nevážili.*“ Tato kapitola by měla být studována. Představuje Krista jako Beránka Božího. Ti, kteří se povyšují pýchou, jejichž duše jsou naplněné marností, by měli pohlížet na tento obraz Vykupitele a pokořit se do prachu. Celou tuto kapitolu bychom se měli naučit nazpaměť. Její vliv podmaňuje a pokořuje duši poskvřenou hříchem a vyvýšenou vlastním zvelebením. 4BC 1147.3

Přemýšlejte o Kristově ponížení. Vzal na sebe padlou, trpící přirozenost člověka, poníženou a poskvřenou hříchem. Vzal naše nemoci a nesl naše bolesti a hanbu. Snášel všechna pokušení, jímž je vystaven člověk. Spojil lidství s božstvím; božský duch přebýval v chrámu těla. Sám sebe spojil s

chrámem. „*A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi*“ (J 1,14), protože takto činíce, se mohl spojit s hříšnými, trpícími syny a dcerami Adama. – YI Dec. 20, 1900 ^{4BC 1147.4}

5. Kristus může vykoupit každou duši – Kristovo dílo spasení člověka nebylo ukončeno pouze tím, že zemřel na kříži. Potupa, utrpení a ponížení byly součástí jeho poslání. „*On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vzložena, a zsinlostí jeho lékařství nám způsobeno.*“ Tento trest Kristus nesl za hříchy přestupníků. Snášel trest za každého člověka, a proto může vykoupit každou duši bez ohledu na to, jak padlý je její stav, pokud jen přijme Boží zákon jako měřítko své spravedlnosti. – Manuscript 77, 1899 ^{4BC 1147.5}

7-9. Satan útočil na Krista; on se však nedal vyprovokovat k odvetě – Satan na něho útočil (Krista) v každém bodě, přesto nezhřešil ani v myšlence, slovu, nebo ve skutku. Neučinil nepravosti, aniž jest nalezena lest v ústech jeho. Krácejíce uprostřed hříchu, byl svatý, nevinný, neposkvrněný. Byl nespravedlivě obviněn, přesto neotevřel svá ústa, aby se ospravedlnil. Jak mnozí nyní, když jsou obviňováni těmi, kteří nejsou bez viny, cítí, že nastal čas, kdy shovívavost přestává být ctností a ztrácí svou náladu, hovoří slova, která zarmucují Ducha svatého. – Manuscript 42, 1901 ^{4BC 1148.1}

11. Viz komentář EGW k Za 9,16. ^{4BC 1148.2}

Izaiáš 54.

Každá jednotlivost má být naplněna – Celá 54. kapitola Izaiáše se vztahuje na lid Boží a každá jednotlivost prorocství bude naplněna. Hospodin neopustí svůj lid v jeho době zkoušky. Říká: „*Na maličkou chvíli poopustil jsem tě, ale v slitování převelikém shromáždím tě. V maličkém hněvě skryl jsem tvář svou na maličko před tebou, ale v milosrdenství věčném slituji se nad tebou, praví Vykupitel tvůj Hospodin.*“ Jsou snad tato slova útěchy mluvena těm, kteří činí neplatným Boží zákon? Ne, ne, toto zaslíbení je určeno těm, kteří uprostřed všeobecného odpadnutí zachovávají Boží přikázání a vyvyšují mravní měřítko před zraky světa, který opustil tato pravidla a zrušil věčnou smlouvu (citace Iz 54,9-13). – RH Aug. 20, 1895 ^{4BC 1148.3}

Izaiáš 57.

14. Každá překážka musí být odstraněna – (Citace Iz 57,14). Není to právě to dílo, které nám Hospodin dal k vykonání, ve spojení s těmi, kteří vidí a cítí závažnost díla, které musí být vykonáno na zemi, aby pravda mohla slavně triumfovat? Každý člověk, který se odváží bránit v cestě Božím služebníkům, svazující je lidskými omezeními, tak že nemohou následovat vedení Božího Ducha, se stává překážkou pokroku Božího díla. ^{4BC 1148.4}

Hospodin posílá poselství: „*Odklid'te překážky z cesty lidu mého.*“ Má být vynaloženo horlivé úsilí proti vlivům, které zadržují poselství pro tuto dobu. Vážné dílo má být vykonáno v krátkém časovém údobí. – Letter 42, 1909 ^{4BC 1148.5}

15-19. Pokoj pouze pro pokorného – (Citace Iz 57,15-19). Tato slova jsou adresována těm, kteří si uvědomují svou pravou situaci a jsou citliví na vliv Ducha Božího a pokořují se před Bohem se zkroušeným srdcem. Ale těm, kteří nevěnují pozornost Božím napomenutím, kteří jsou zarytí a umínění a kteří se utvrdili v tom, že půjdou svou vlastní cestou, Bůh nevyslovuje pokoj. Nemůže je uzdravit, protože nechtějí uznat, že potřebují uzdravení. Hospodin oznamuje jejich pravý stav slovy: „*Bezbožní pak budou jako moře zbouřené, když se spokojiti nemůže.*“ – Letter 106, 1896 ^{4BC 1148.6}

Izaiáš 58.

Otevřena široká a rozsáhlá vinice – Zbožnost a rozvoj duchovního poznání a také růst církve jsou úměrné horlivosti, zbožnosti a misijní činnosti, která byla do ní vložena, a z toho vyplývá požehnání právě pro ty, kteří naši pomoc potřebují nejvíce. Znovu vás vybízím, abyste uvažovali o

Izaiáš 58. kapitole, která otevírá širokou a rozsáhlou vinici, která má být opracována právě v těch částech, na které poukázal Hospodin. Když to bude učiněno, tehdy nastane vzrůst mravních zdrojů a církev už nebude stát téměř na jednom místě. Její úsilí bude doprovázet požehnání a moc. Sobectví, které svazovalo jejich duše, bude přemoženo a nyní bude dáno světu jejich světlo v jasných a zářivých paprscích živé víry a zbožného příkladu. Hospodin má svá zaslíbení pro ty, kteří činí jeho požadavky. (Citace Ž 41,1-3; 37,3; Př .3,9-10; 11,24-25; 19, 17; Iz 58,10-11). ^{4BC 1148.7}

Slovo Boží je plné drahocenných zaslíbení, jak je výše uvedeno. – Manuscript 14a, 1897 ^{4BC 1148.8}

V našem díle nalezneme vysoké vyznání zbožnosti a mnoho vnější přesnosti spojené s velkou vnitřní bezbožností. Lid představený v 58. kap. knihy Izaiáše si stěžuje, že Hospodin dovoluje, aby jejich služba zůstala bez povšimnutí. Tento nárek je vyjádřením srdce nepodmaněného milostí, odbojného vůči pravdě. Ti, kteří přijímají pravdu, která působí skrze lásku a očisťuje duši, jsou věrní Bohu, a vzdávají mu čest tím, že jsou poslušni vůči jeho zákonu, který je svatý, spravedlivý a dobrý. Duch pravého půstu a modliteb je duchem, který poddává mysl, srdce i vůli Bohu. ^{4BC 1148.9}

Boží kazatelé jsou vinni hříchem pohrdání jasným „*tak praví Pán*“. Vedou členy svých sborů, aby zachovávali obřady, které nemají žádného základu ve Slově Božím, ale jsou v přímém protikladu vůči jeho zákonu. Překrucováním a nesprávným výkladem Božího Slova zavedli lidu příčinu, aby páchal hřích. Bůh jim odplatí podle jejich skutků. Stejně jako činili kněží a přední mužové v Kristově době, přiměli lid k tomu, aby chyboval. Kristus říká o nich tak, jako říkal o židovských vůdcích: „*Ale nadarmoť mne ctí, učíce učení přikázání lidských.*“ – Manuscript 28, 1900 ^{4BC 1149.1}

1. Jediná bezpečná cesta – Moji bratři, musíte pozorněji studovat 58. kapitolu Izaiáše. Tato kapitola ukazuje jedinou cestu, kterou můžeme bezpečně následovat. ... ^{4BC 1149.2}

Prorok obdržel tato slova od Pána – jako děsivé poselství ve své jasnosti a síle. ^{4BC 1149.3}

„*Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého, a oznam lidu mému převrácenost jejich, a domu Jákobovu hříchy jejich.*“ I když jsou nazváni lidem Božím, domem Jáкова, i když prohlašují, že jsou spojeni s Bohem v poslušnosti a společenství, přesto jsou od něho daleko. Byly jim dány úžasné výsady a zaslíbení, přesto však zradili svou důvěru. Toto poselství jim musí být oznámeno bez lichotivých slov. „*Oznam lidu mému převrácenost jejich, a domu Jákobovu hříchy jejich.*“ Ukažte jim, kde udělali chybu. Poukažte jim na jejich nebezpečí. Povězte jim o jejich hříších, kterých se dopouštějí, zatímco ve stejnou dobu se chlubí svou spravedlností. Zdánlivě hledají Boha, avšak zapomínají na něho, zapomínají na to, že on je Bohem lásky a slitování, dlouhého shovívání a dobroty, jedajícím spravedlivě a milujícím milosrdenství. Světské zásady vstoupily do jejich obchodního jednání a náboženského života. Jejich srdce nejsou očistěna pravdou. Bůh pohlíží na jejich vnější obřady pokory jako na slavnostní výsměch. On pohlíží na veškeré náboženské zdání jako na zneuctění sebe sama. ^{4BC 1149.4}

Lidé, o kterých mluví prorok, učinili vysoké vyznání zbožnosti a poukazovali na svůj půst a jiné vnější formy jako na důkaz své zbožnosti. Jejich skutky byly však poskvřeny malomocenstvím sobectví a chamtivosti. Neměli nic, kromě toho, co dříve obdrželi od Boha. On jim udělil svá dobra, aby byli jeho pomocnou rukou, konajíce to, co by činil Kristus, kdyby byl na jejich místě, a aby správně představili zásady nebes. – Letter 76, 1902 ^{4BC 1149.5}

1-2. Odhalené poselství – Naším dílem nyní je probudit lid. Satan se všemi svými anděly přichází na zem s velikou mocí, aby každým možným podvodem působil proti Božímu dílu. Hospodin má poselství pro svůj lid. Toto poselství bude přineseno, ať ho lidé přijmou, nebo ho zavrhnou. Tak, jako ve dnech Kristových, bude velké spiknutí moci temnoty, avšak poselství nesmí být utlučeno příjemnými slovy nebo krásnými řeči volajícími „*pokoj, pokoj*“, když není žádného pokoje pro ty, kteří se odvracejí od Boha. „*Nemají žádného pokoje, praví Bůh můj, bezbožní.*“ (Citace Iz 57,21). ^{4BC 1149.6}

Celá kapitola je použitelná pro ty, kteří žijí v tomto období pozemských dějin. Uvažujte pozorně o této kapitole, protože se naplní. – Manuscript 36, 1897 ^{4BC 1149.7}

1-4. Hříchy Izraele jsou dnešními hříchy – (Citace Iz 58,1-4). ... V době, kdy toto varování bylo dáno Izaiášovi, dům Jákobův se zdál být velmi horlivým lidem každodenně hledajícím Boha a těšícím se z toho, že zná jeho cesty; ve skutečnosti však byli naplněni troufalou sebedůvěrou. Nechodili v pravdě. Dobrota, milosrdenství a láska nebyly v životě uplatňovány. Zatímco ukazovali

zdání smutku kvůli svým hříchům, pěstovali pýchu a lakomství. V té stejné době, kdy projevovali takové vnější ponížení, vyžadovali tvrdou práci od těch, kteří byli pod nimi, nebo v jejich zaměstnání. Vložili vysoké ocenění na všechna dobra, které oni učinili, ale velmi nízké ocenění na službu jiných. Pohrdali a utiskovali chudé. Jejich půst jen zvýšil jejich mínění na jejich dobrotu. ^{4BC 1149.8}

Dnes se mezi námi nacházejí ty stejné hříchy a ony přivádějí na jeho církev Boží pokárání. Všude, kde se vyskytnou takové hříchy, je vskutku nezbytné období půstu a modliteb; musí však být doprovázeno upřímným pokáním a rozhodnou nápravou. Bez takové lítosti duše taková období jen zvětšují vinu činitele zla. Hospodin určil, jaký půst on zvolil a který pouze přijímá. Je to ten, který přináší ovoce k jeho slávě, v lítosti, oddanosti a pravé zbožnosti. (Citace Iz 58,6-7). ^{4BC 1150.1}

V půstu, který si zvolil sám Bůh, se projeví milosrdenství, něžnost a soucit. Lakomství bude odstraněno a podvod a útisk bude odčiněn pokáním a zanechán. Veškerá moc a vliv budou použity k pomoci chudým a utiskovaným. Kdyby byl takový stav světa, nebylo by více přísloví: „*Klesla na ulici pravda, a pravost nemá průchodu*;“ „*a ten, kdož se uchyluje od zlého, loupeži bývá vydán*“ (Citace Iz 59,14.15). – RH Oct. 13, 1891 ^{4BC 1150.2}

1-5. Potřeba Božího obnovujícího vlivu – (Citace Iz 58,1-3). Lid zde popsany si musí uvědomit, že ztratil Boží přízeň; místo však aby hledal jeho přízeň na jeho cestě, vstupuje do sporu s Bohem. Ptá se, proč od doby, kdy konají tak mnoho obřadů, jim Hospodin neudělil zvláštní uznání. Bůh odpovídá na jejich nářky: „*Aj, v den postu vašeho líbost provodíte, a ke všem robotám svým přísně doháníte. Aj, k sváru a různici se postíváte, a abyste bili pěstí nemilostivě; nepostíte se tak dnů těch, aby slyšen byl na výsosti hlas váš.*“ Tyto posty byly pouze vnější okázalostí, předstíráním, výsměchem pokory. Tito vyznavači, i když truchlí a naříkají, ponechávají si své nepříjemné rysy charakteru. Jejich srdce nejsou pokořena ani očištěna od duchovního poskvrnění. Nepřijali změkčující déšť Boží milosti. Nedostává se jim Ducha svatého a postrádají sladkost nebeského vlivu. Nejsou schopni žádnou lítost, ani víru, která působí skrze lásku a očišťuje duši. Ve svých jednáních jsou nespravedliví a sobečtí, nemilosrdně utiskují ty, jež pokládají za své podřízené. Přesto však obviňují Boha z toho, že jim zanedbává projevit svou moc a že je za jejich spravedlnost nevyvyšuje nad jiné. Hospodin jim posílá poselství přímého pokárání, ukazující jim, proč nejsou navštěvováni jeho milostí. – Manuscript 48, 1900 ^{4BC 1150.3}

5-7. Křesťané nejsou skupinou naříkajících – Obdrželi jsme všechno, za co bychom měli být vděční. Křesťané by nikdy neměli kráčet jako skupina naříkajících v pohřebním průvodu. Toto Bůh nevyžaduje od svých následovníků. Nežádá od nich, aby se odívali žíněným rouchem a podstírali si popel. „*Zdaliž to jest takový půst, jakýž oblibuji?*“ Ptá se; „*a den v němž by trápil člověk duši svou? Zdali, aby svěsil jako třtina hlavu svou, a podstíral žíní a popel? To-liž nazýváš postem a dnem vzácným Hospodinu?*“ Bůh nám říká, jaký druh půstu si zvolil: „*Není-liž toto půst, kterýž oblibuji: Rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhnouti snopy obtěžující, a potřežené propustiti svobodné, a tak všelijaké jho abyste roztrhli?*“ Toto je půst, který chce u nás vidět. (Citace Iz 58,7) V těchto slovech je vyznačena naše povinnost. Bůh nám ukazuje, kde bychom měli uložit náš poklad. Když půjdeme cestou sebezapření a sebeobětování, pomáhající potřebným a trpícím, tehdy si ukládáme poklad před Božím trůnem. – Manuscript 31, 1901 ^{4BC 1150.4}

Pouze vnější znamení jsou bezcenná – Vnější znamení půstu a modliteb bez zlomeného a zkroušeného srdce jsou v Božím pohledu bezcenná. Je potřebné vnitřní dílo milosti. Je nezbytné pokoření duše. Milostivě přijímá ty, kteří před ním pokoří svá srdce. Vyslýchá jejich prosby a uzdraví jejich odpadnutí. ^{4BC 1150.5}

Kazatelé a lid potřebují dílo očištění svých duší, aby mohly být od nich odvráceny Boží soudy. Bůh čeká, čeká na pokoření a lítost. Přijme všechny, kteří se k němu obrátí celým srdcem. – Manuscript 33, 1903 ^{4BC 1150.6}

Pomáhat těm, kteří trpí pro pravdu – (Citace Iz 58,5-7). Boží dílo zahrnuje každého potřebného, trpícího svatého. Nemáme si vybrat jen několik příbuzných a přátel a pomáhat jim a nechat, aby naše dílo zde skončilo. Všem potřebným, kteří zasluhují naši pozornost, má být pomáháno, ale zvláště těm, kteří trpí pro pravdu. Jestliže zanedbáme toto dílo, Bůh nás za to učiní zodpovědnými. Neměli bychom jako lidé činící spravedlnost plnit Bohem stanovené podmínky a být činiteli jeho slova? – Manuscript 145, 1898 ^{4BC 1151.1}

6. Nevkládat žádné jho – Hospodin nesvěřil žádnému člověku dílo, aby vkládal na šíji jeho lidu jho, svazující je tímto způsobem, aby nebyli svobodnými vzhlížet k němu a být jím vedeni a řízeni. Není to Božím plánem, aby jeho lid podléhal svým bližním, kteří jsou sami zcela závislí na Bohu. – Letter 76, 1902 ^{4BC 1151.2}

8 (viz kom. EGW k Za 4,12). Bůh potřebuje lidské pomocníky – Máme uvádět v život nařízení zákona a tehdy spravedlnost půjde před námi, a odměnou pak bude Boží sláva. Světlo Kristovy spravedlnosti bude naší přední stráží a sláva Hospodinova bude naší odměnou. Děkujeme Hospodinu za toto ujištění. Neustále stůjme tam, kde nám Hospodin Bůh nebes může prokazovat svoji přízeň. Pamatujme, že je to naší velkou výsadou být ve spojení s Bohem a být jeho pomocníky. ^{4BC 1151.3}

Ve velkém Božím plánu vykoupení ztraceného lidstva Bůh sám uznal za nezbytné používání lidských nástrojů jako svých pomocníků. Musí mít takovou pomocnou ruku, aby mohl dosáhnout lidstvo. Potřebuje spolupráci těch, kteří budou činnými, kteří rychle rozeznají příležitosti a kteří rychle postřehnou, co musí být učiněno pro jejich spolubližní. – NL No.23, p.1 ^{4BC 1151.4}

Je požadována viditelná spravedlnost – Všimněte si inspirovaného zaslíbení proroka adresovaného těm, kteří činí všechno, co je v jejich silách, aby zmírnili úzkost, jak tělesnou tak i duševní. (Citace Iz 58,8). ^{4BC 1151.5}

Jako křesťané máme mít takovou spravedlnost, která se bude rozvíjet a která bude viditelná – takovou spravedlnost, která bude představovat charakter Ježíše Krista, když byl na našem světě. – Manuscript 43, 1908 ^{4BC 1151.6}

8-14. Charakteristika pravých reformátorů – Zde je uvedena charakteristika těch, kteří mají být reformátory, kteří nosí korouhev poselství třetího anděla, těch, kteří prohlašují o sobě, že jsou lidem zachovávajícím Boží přikázání a kteří vzdávají Bohu čest a jsou horlivě zapojeni, v pohledu celého vesmíru, do vybudování starodávných pustin. Kdo je ten, kdo je nazývá vzdělavateli zbořenin a napravovateli stezek k bydlení? Je to Bůh! Jejich jména jsou zapsána v nebi jako jména reformátorů, obnovitelů, jako těch, kteří budují základy mnoha pokolení. – RH Oct. 13, 1891 ^{4BC 1151.7}

9-10. Soucit způsobuje nárůst světla – (Citace Iz 58,9-10). Všude kolem nás jsou trpící duše. Vyhledejme tyto trpící a mluvm jim slova v příhodný čas pro potěšení jejich srdcí. Tu a tam – všude – je můžeme najít. Buďme vždy potrubím, skrze které k nim může proudit osvěžující voda soucitu. Těm, kteří slouží potřebám hladových a trpících, je dáno zaslíbení: „*Tedy vzejde světlo tvé v temnostech.*“ ^{4BC 1151.8}

Mnozí jsou ve tmě. Ztratili svou polohu. Nevědí, jakým směrem se mají dát. Necht' tito zmaření vyhledají jiné, kteří jsou rovněž v rozpacích, a mluví jim slova naděje a povzbuzení. Když začnou konat toto dílo, světlo z nebe jim ukáže cestu, kterou by se měli dát. Díky jejich slovům útechy, adresovaným trpícím, budou sami potěšeni. Tím, že budou pomáhat jiným, pomohou sami sobě ze svých nesnází. Radost nastoupí místo smutku a beznaděje. Srdce naplněné Božím Duchem bude vyzařovat teplo ke každému bližnímu. Každá taková duše nebude již déle v temnotě, protože „*tvá mrákota bude jako poledne*“. – Manuscript 116, 1902 ^{4BC 1151.9}

11. Boží vedení dává jasný úsudek – O tom, kdo kráčí cestou věčného života, používající svá požehnání k tomu, aby požehnal jiným, prorok Izaiáš říká: „*Nebo povede tě Hospodin ustavičně, a nasytí i v náramné sucho duši tvou, a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada zvlážená, a jako pramen vod, jehož vody nevysychají.*“ ^{4BC 1151.10}

Potřebujeme taková požehnání. Potřebujeme vodu života vytékající z Ježíše Krista, která v nás bude pramenem vody prýstící se k věčnému životu. „*Nebo povede tě Hospodin ustavičně.*“ Když jsme vedeni Pánem, budeme mít jasný úsudek. Nebudeme pak nazývat spravedlnost nespravedlností, ani si nebudeme myslet, že věci, které Hospodin zakázal, jsou správné. Tehdy porozumíme tomu, kde působí Hospodin. ^{4BC 1152.1}

Mnozí však tomu nerozumí. Jsou někteří, o kterých vím, že byli nepřítelem svedeni na scestí. Bůh vás chce však učinit účastníky božské přirozenosti. Nechce žádné jho lidské moci na vaší šíji, ale chce, abyste vzhlíželi k Tomu, který může spasit i toho nejposlednějšího člověka, který k němu přijde v spravedlnosti a pravdě. Nemáme čas zahrávat si s nepřítelem, protože se nacházíme velmi blízko ukončení dějin této země. – Manuscript 43, 1908 ^{4BC 1152.2}

12-14. (Zj 11,19; 14,9-12). Ctitelé soboty opravují trhliny – (Citace Iz 58,8-14). Kde můžeme nalézt lidi, kteří jsou takto označeni? Kdo jsou ti, kteří vzdělávají pustiny starodávni; a vyzdvihnou základy od národu do pronárodu? Kde jsou lidé, kteří obdrželi světlo z nebe, aby ukázali, že byla učiněna trhlina v Božím zákoně? ^{4BC 1152.3}

Ve Zjevení Jan říká: „*I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smlouvy jeho v chrámě jeho.*“ Jan viděl ve vidění Boží lid očekávající jeho příchod a hledající pravdu. Když byl otevřen Boží chrám před jeho lidem, zazářilo z něho světlo Božího zákona, jenž je v truhle smlouvy. Ti, kteří přijmou toto světlo, budou přivedeni k tomu, aby oznámili třetí andělské poselství. ^{4BC 1152.4}

Toho anděla vidíme letícího prostředkem nebe, „*řkoucího velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou. I tent' bude pítí víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vlito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sírou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka... Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostríhají příkázání Božích a víry Ježíšovy*“ ^{4BC 1152.5}

Toto je lid opravující trhliny v Božím zákoně. Oni vidí, že sobota čtvrtého příkázání byla nahrazena falešnou sobotou, dnem, který nemá v Božím Slově žádné opodstatnění. Uprostřed velké opozice budou věrnými vůči svému Bohu a zaujmou místo pod korouhví třetího anděla. – Manuscript 48, 1900 ^{4BC 1152.6}

Jak se přibližuje konec, budou svědectví Božích služebníků stále rozhodnější a mocnější, vrhají světlo pravdy na bludné a utiskující systémy, které tak dlouho udržovaly nadvládu. Hospodin nám poslal poselství, aby utvrdil křesťanství na věčném základě, a proto všichni, kteří věří v přítomnou pravdu, musí obstát, ne ve své vlastní moudrosti, ale v Bohu; a vyzdvihnout základy od národu do pronárodu. Takoví budou zapsáni v nebeských knihách jako vzdělavatelé zbořenin a napravovatelé stezek k bydlení. Musíme bránit pravdu, protože je pravdou navzdory nejzahořklejšímu odporu. Bůh působí na lidské mysle; zde nepůsobí pouze člověk. Z Krista vychází velká osvěcující moc; jas jeho příkladu má být uchován v každém. – Letter 1f, 1890 ^{4BC 1152.7}

Oduševnění lidé se postaví v trhlíně – Píšu to proto, že mnozí lidé v církvi mi byli představeni jako chodící stromy. Musí získat jinou, hlubší zkušenost dříve, než postřehnou nastražená osidla, aby byli jimi chyceni do sítě podvodníka. Nyní nesmí být konáno žádné poloviční dílo. Pán volá po neochvějných, rozhodných, oduševnělých mužích a ženách, kteří by se postavili v trhlíně a vytvořili ohradu. (Citace Iz 58,12-14). ^{4BC 1152.8}

Všichni naši kazatelé v našich sborech by měli přinášet rozhodné svědectví. Bůh dovolil, aby nastalo odpadnutí, aby ukázal, jak malá závislost může být vložena do člověka. Máme vždy vzhlížet k Bohu; jeho slovo není Ano a Ne, ale Ano a Amen. – NL No.19, p. 2-3 ^{4BC 1152.9}

13-14. Viz komentář EGW k Ex 20, 1-17, sv. I. ^{4BC 1152.10}

Izaiáš 59.

12-17. (Zj 12,17). Satan nasazuje do díla vycvičené pomocníky – Stav světa v době Kristově je dobře popsán prorokem Izaiášem. On říká, že lidé byli nalezeni, jak se „*zpronevěřili a lhali Hospodinu, a odvrátili se od následování Boha svého*“. (Citace Iz 59,13-17). ^{4BC 1153.1}

Stav světa, který předcházel první Kristův příchod, je přesným obrazem stavu světa, který bude bezprostředně předcházet jeho druhý příchod. Bude existovat stejná nepravost, satan projeví tutéž klamnou moc na lidské mysli. Nasadí do díla vycvičené pomocníky a podníti je k horlivé činnosti. Postaví svou armádu lidských pomocníků a zapojí je do posledního boje proti Knížeti života, aby zrušil Boží zákon, který je základem jeho trůnu. Satan bude působit skrze zázraky, aby utvrdil lidi v přesvědčení, že on je tím – jak o sobě tvrdí – knížetem tohoto světa a že vítězství je jeho. Své síly obrátí proti těm, kteří jsou věrní Bohu, ale i když může způsobit bolest, úzkost a lidská muka, přesto nemůže poskvřit duši. Může být příčinou utrpení lidu Božího, jak to učinil Kristu, nemůže však způsobit, aby jediný z Kristových maličkých zahynul. Boží lid v těchto posledních dnech musí očekávat, že vstoupí do těžkého boje, neboť prorocké slovo říká: „*I rozhněval se drak na tu ženu, a šel*

bojovati s ostatními z jejího semene, kteří ostríhají příkázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.“ – Letter 43, 1895 ^{4BC 1153.2}

Izaiáš 60.

1. (Ž 8,3; 147,4; Da 12,3). Každý dostává svou míru světla – Každá zářící hvězda, kterou Bůh umístil na nebi, je poslušná jeho rozkazů a odevzdává význačnou míru světla, aby učinila nebe krásným v noci; nechť tedy každá obrácená duše zjevuje míru světla jí odevzdanou. A když začne svítit, tohoto světla bude přibývat a bude se stávat stále jasnějším. Rozdávejte své světlo, ... rozšiřujte své paprsky odražené z nebe. Ó, dcero Sionská – *„Povstaň, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou“*. – Letter 38, 1890 ^{4BC 1153.3}

2. (Mal 2,7-8). Pouze světlo může rozptýlit temnotu – Když Kristus přišel na tento svět, temnota přikrývala zemi a mrákota národy. Živé Boží výroky se rychle stávaly mrtvou literou. Tichý a jemný Boží hlas byl slyšen pouze občas z úst nejoddanějších vyznavačů, protože byl přemožen a umlčen dogmaty, výroky a tradicemi lidí. Výkřiky soupeřících sekt zamlžily chápání a jejich doktríny daleko odcházely od správné teorie pravdy. ... ^{4BC 1153.4}

Pravda pohlížela z nebe na děti člověka, nenalezla však žádný odraz sebe samé, protože temnota přikryla zemi a mrákota národy. Kdyby temnota bludu, která přikrývala Boží slávu, byla z pohledu člověka rozptýlena, světlo pravdy by muselo zazářit uprostřed mravní temnoty světa. Bylo tak rozhodnuto v Boží radě, že jednorozený Boží Syn musí opustit své vysoké postavení Velitele, odít své božství lidstvím a přijít na svět. Žádná vnější sláva nesmí doprovázet jeho kroky, s výjimkou těchto ctností – milosrdenství, dobroty a pravdy, protože měl představit světu vlastnosti Božího charakteru, ale svět nezvyklý hledět na pravdu, se odvrátil od světla k temnotě bludu, protože blud byl více přitažlivější pro jejich zvrácené choutky než pravda. – RH Aug. 6, 1895 ^{4BC 1153.5}

Izaiáš 61.

1-3. Hlídejte výraz své tváře, slova i tón hlasu – (Citace Iz 61,1). Hospodin nechce, aby jeho lid byl houfem truchlících osob. Chce, aby se káli ze svých hříchů a měli radost ze svobody Božích synů. Pak budou naplněni Božími chválami a budou požehnáním jiným. Pán Ježíš byl též pomazán *„aby způsobil radost kvilícím Sionským, a dal jim okrasu místo popela, olej veselí místo smutku, oděv chvály místo ducha sevřeného. I nazváni budou stromové spravedlnosti, štípení Hospodinovo, abych oslavován byl.“* ^{4BC 1153.6}

„Aby on“ – Ježíš Kristus „byl oslavován“ – Ó, kéž by to bylo cílem našeho života! Pak bychom dávali pozor dokonce na výraz své tváře, na svá slova i na tón svého hlasu, když mluvíme. Všechna naše obchodní jednání by byla konána ve víře a v poctivosti. Tehdy by svět byl přesvědčen, že je zde lid, který je věrný Bohu nebes. ... ^{4BC 1154.1}

Bůh volá všechny, aby vešli do souladu s ním samotným. On je přijme, jestliže odloží své zlé skutky. Spojením s božskou přirozeností Krista mohou uniknout zkaženým vlivům tohoto světa. Nastal čas pro každého z nás, abychom se rozhodli, na čí straně se postavíme. Satanovi pomocníci budou působit na každou mysl, která nechá na sebe působit. Jsou však zde i nebeští pomocníci, kteří čekají na to, aby mohli doručit jasné paprsky Boží slávy všem, kteří ho chtějí přijmout. To je pravda, kterou potřebujeme, drahocenná pravda v celé své kráse. Pravda přináší svobodu a radost. – Manuscript 43, 1908 ^{4BC 1154.2}

Izaiáš 64.

8. Necht' Bůh utváří hlinu– Když člověk vymýšlí a plánuje sám pro sebe něco, co Bůh nechtěl, aby činil, tehdy pro něho nastávají těžké časy. Bude naříkat a trápit se, a jeho těžkosti budou stále narůstat. Když se však podvolí, aby se stal hlinou v rukou hrnčíře, pak Bůh přetvoří člověka v

nádoby ke cti. Hlína se poddá přetváření. Jestliže Bůh má své způsoby, stovky budou přetvořeny a učiněny nádobami, které on uzná za vhodné. *4BC 1154.3*

Nechť Boží ruka přetvoří hlínu pro jeho službu. On přesně ví, jaký druh nádoby potřebuje. Každému člověku určuje jeho práci. Bůh ví, jaké místo je pro daného člověka nejlépe vhodné. Mnozí působí proti Boží vůli a takto zničí tkanivo. Bůh chce, aby byl každý podřízen jeho božskému vedení. Staví lidi tam, kde se podřídí, aby pracovali v souladu s Kristem, nesouce jeho božskou podobnost. Jestliže se vlastní „já“ podřídí působení, jestliže budete spolupracovat s Bohem, jestliže se budete modlit v jednotě, jestliže budete pracovat v jednotě, všichni zaujmou své místo jako vlákna v tkanivu života, stanete se překrásnou tkaninou, která učiní radost celému Božímu vesmíru. – Letter 63, 1898 *4BC 1154.4*

Hrnčíř nemůže formovat a utvářet ke cti ty, kteří nikdy nebyli v jeho rukou. Křesťanský život je pásmem každodenních odříkání, podřízení se a neustálého přemáhání. Každý den mohou být získána nová vítězství. Vlastní „já“ musí být ztraceno se zřetele a Boží láska musí být neustále pěstována. Takto dorůstáme v Krista a takto je život utvořen podle božského vzoru. – Manuscript 55, 1900 *4BC 1154.5*

Každé Boží dítě má konat tak, aby co nejlépe vyzdvihlo Boží korouhev pravdy. Má pracovat podle Božího řádu. Jestliže je vyvyšováno vlastní „já“, tehdy Kristus není veleben. Ve svém Slově se Bůh přirovnává k hrnčíři a svůj lid k hlíně. Jeho dílem je formovat a utvářet je podle své vlastní podobnosti. Lekce, kterou se můžeme z toho naučit, je lekce podřízení se. Vlastní „já“ nemůže vystupovat do popředí. Jestliže bude věnována náležitá pozornost božskému poučení, jestliže vlastní „já“ bude podřízeno Boží vůli, pak z nás ruka Hrnčíře vytvoří krásně vytvarovanou nádobu. – Letter 78, 1901 *4BC 1154.6*

Izaiáš 65.

2. Viz komentář EGW k Jr 17,25. *4BC 1154.7*

21-23. Viz komentář EGW k Př 31,27. *4BC 1154.8*

*****

Jeremiáš 3.

Poučení pro duchovní Izrael – Přečtěte si, prosím, 3. kapitolu (Jeremiáše). Tato kapitola je poučením pro novodobý Izrael. Nechť všichni, kteří tvrdí, že jsou Božími dětmi, pochopí, že on nebude sloužit jejich hříchům, stejně jako nesloužil hříchům starověkého Izraele. Bůh nenávidí zděděné a vypěstované sklony ke zlému. – Letter 34, 1899 *4BC 1154.9*

Jeremiáš 8.

7. Ptáci reagují rychleji než lidé – Vlaštovka a jeřáb pozorují změny ročních období. Stěhují se z jedné země do druhé, aby našli vhodné podnebí pro jejich pohodlí a štěstí, jaké jim určil Hospodin. Boží lid však obětuje život i zdraví uspokojování chuti. Ve své touze nahromadit si bohatství, zapomínají na Dárce všech svých požehnání. Jejich zdraví je zneužíváno a Bohem jim dané síly jsou používány k uskutečňování jejich neposvěcených, ctižádostivých plánů. Jejich dny jsou naplněny bolestí těla, neklidem mysli, protože jsou rozhodnutí následovat své zlé návyky a praktiky. Neuvažují od příčiny k následku, a proto obětují zdraví, klid a štěstí své nevědomosti. – Manuscript 35, 1899 *4BC 1155.1*

8. (Mt 15,9; 22,29). Současný stav je způsoben odmítnutím pravdy – Převládání hříchu je alarmující; svět je naplněn násilím jako ve dnech Noeho. Byl by svět v takovém stavu, v jakém se nachází nyní, kdyby ti, kteří tvrdí, že jsou Božím lidem, uctívali a byli poslušni zákona Hospodi-

nova? Bylo to zavržení pravdy, odchýlení se člověka od Božích přikázání, jež vyvolalo nyní existující stav věcí. Boží Slovo díky falešným pastýřům nemá žádný účinek. Rozhodný odpor pastýřů stáda vůči zákonu Hospodinovu zjevuje skutečnost, že zavrhli Slovo Hospodinovo a na jeho místo stavějí svá vlastní slova. V jejich výkladu Písma svatého učí učení přikázání lidských. Ve svém odpadnutí od pravdy podněcovali bezbožnost, říkajíce: „Moudří jsme a zákon Hospodinův máme.“ Kristova slova adresovaná farizeům se vztahují na ně. Kristus řekl těmto učitelům: „*Neznáte Písem ani moci Boží.*“ ... 4BC 1155.2

Stav našeho světa dnes je přesně takový, jak ho představil prorok, když se bude přibližovat konec pozemských dějin. – Manuscript 60, 1900 4BC 1155.3

22. Viz komentář EGW k Ex 15,23-25. 4BC 1155.4

Jeremiáš 11.

16. Neplodné ratolesti budou vylomeny – (Citace Jr 11,16). Tam, kde by ratolesti měly přinášet ovoce bez omezení, byly vylomeny kvůli jejich zatvrzelé neposlušnosti. Zlé jednání obyvatel Jeruzaléma přineslo své jisté následky stejně tak na ně jako i na ty, na které působili svým vlivem. Odchýlili se od příkladu těchto svatých mužů, kteří dostali své vnuknutí od Ježíše Krista, jejich neviditelného Vůdce. Proto nemohli vytvořit charaktery, které by Bůh mohl schválit. – Letter 34, 1899 4BC 1155.5

Jeremiáš 17.

5. Závislost na světu je osudná – (Citace Dt 4,1-2.5-9; 7,1-6.9-10). Za Davidovy vlády, lid Izraele získal sílu a poctivost díky poslušnosti Božího zákona. Ale králové, kteří následovali po něm, usilovali o své vlastní vyvýšení. Přivlastnili si slávu za velikost království, zapomínajíce na to, jak jsou zcela závislí na Bohu. Pokládali se za moudré a nezávislé kvůli poctám, jaké jim prokazovali omylní chybující lidé. Stali se zkaženými, nemorálními a vzbouřili se proti Hospodinu, odvracejíce se od něho k uctívání model. 4BC 1155.6

Bůh je dlouho snášel, volajíce je často k pokání. Oni ho však nechtěli poslouchat a nakonec Bůh promluvil v soudu, ukazujíce jim, jak jsou bez něho slabí. Viděl, že jsou rozhodnutí jít svou vlastní cestou, a proto je odevzdal do rukou jejich nepřátel, kteří zničili jejich zemi a vzali lid do zajetí. 4BC 1155.7

Svazky, které Izraelité utvořili se svými pohanskými sousedy, měly za následek ztrátu jejich totožnosti jako Božího zvláštního lidu. Byli prokvašeni zlými praktikami těch, s nimiž utvořili zákázané svazky. Spojení se světskými lidmi je vedlo k tomu, že ztratili svou první lásku a horlivost pro Boží službu. Výhody, jaké tím, že prodali sebe, chtěli získat, přinesly jen zklamání a vedly ke ztrátě mnoha duší. 4BC 1155.8

Zkušenost Izraele bude zkušeností všech, kteří jdou do světa, aby získali sílu, odvracejíce se od živého Boha. Ti, kteří opouštějí Jediného mocného, zdroj veškeré síly, a spojují se se světskými lidmi, vkládajíce do nich svou závislost, se stanou slabými v mravní síle, jako jsou ti, kterým důvěřují. 4BC 1155.9

Bůh přichází s naléhavými prosbami a ujištěními k těm, kteří dělají chyby. Snaží se jim ukázat jejich chyby a přivést je k pokání. Jestliže však před ním nechtějí pokořit svá srdce, jestliže se snaží vyvyšovat sebe nad něho, musí k nim promluvit v soudu. Žádné zdání příbuznosti k Bohu, žádné uplatňování spojení s ním, nebude přijato od těch, kteří ho budou stále zneužívat spoléháním se na rameno světské moci. – RH Aug. 4, 1904 4BC 1156.1

24. (Iz 65,2; Ez 12,2). Izrael slepý k světu, hluchý k poselstvím – Kdyby Boží vyvolený lid stál na svém určeném místě, jako strážce svaté, věčné pravdy, která měla proniknout do celého pohanského světa, Jeruzalém by stál dodnes. Oni však byli vzpurným lidem. A když Bůh učinil všechno, co mohl vykonat, dokonce v tom, že poslal svého jednorozeného Syna, byli tak neznalí Písem a

moci Boží, že odmítli jedinou pomoc, která je mohla zachránit od záhuby. „*Tento jest dědic*,“ řekli, „*pojd'te, zabijme jej, a dědictví bude naše*“ (Mt 21,38). ^{4BC 1156.2}

Bůh povolal Izrael, aby byl světlem pohanům, a takto je vyzýval zpět k jejich věrnosti. Izrael se však stal slepým vůči světlu, hluchým k poselstvím poslaným k tomu, aby otevřela jejich chápání. – Manuscript 151, 1899 ^{4BC 1156.3}

Jeremiáš 18.

1-10. Boží jednání – (Citace Jr 18,1-10). Toto nám představuje Boží způsob jednání s jeho lidem. Posílá jim varování. Vede s nimi při, aby přestali konat zlo a učili se činit dobro. Slyšte Kristova slova, protože ona promlouvají ke všem, kteří tvrdí, že jsou Božím lidem. Všem, kteří následují Hospodina v konání spravedlnosti, jsou zaslíbena požehnání, ale ti, kteří krácejí svou vlastní cestou, dokazují, že za těžkých okolností – jaké se mohou vyskytnout všude, se prokážou jako nevěrní, a proto je jim Bůh nebude moci požehnat. – Letter 34, 1899 ^{4BC 1156.4}

Jeremiáš 20.

7-10. Boží poslové jak ovce mezi vlky – Poselství napomenutí, která Bůh posílal skrze své proroky upadlému, odpadlickému Izraeli, ho nepřivedla k pokání. Jeho poslové, překrucování, nepochopení, byli jako ovce mezi vlky. Mnozí z nich byli krutě zabíjeni. ^{4BC 1156.5}

S jakým pohrdáním židovský národ naložil s poselstvím, které jim Bůh posílal skrze proroka Jeremiáše! O této své zkušenosti prorok Jeremiáš říká: „Namlouval mne, Hospodine, a dal jsem se přemluvit; silnější byl nežli já, proto zmocnil se mne. Jsem v posměchu každý den, každý se mi posmívá. Nebo jakž jsem začal mluvit, úpím, pro ukrutenství a zhoubu křičím; slovo zajisté Hospodinovo jest mi ku potupě a ku posměchu každého dne.“ ^{4BC 1156.6}

Tak silná byla opozice proti Jeremiášovu poselství, tak často byl tupen a posmíván, že řekl: „*Nebuduť ho připomínati, ani mluvit více ve jménu jeho*.“ Tak tomu bylo vždy. „*Ale jest v srdci mém jako oheň hořící, zavřený v kostech mých, jehož snažuje se zdržeti, však nemohu. Ačkoli slýchám utržení mnohých, i Magor missabiba (děs a hrůza), říkajících: Povězte něco na něj, a oznámíme to králi. Všickni, kteříž by měli býti přátelé moji, číhají na poklesnutí mé, říkajíce: Snad někde podveden bude, a zmocníme se ho, a pomstíme se nad ním*.“ ^{4BC 1156.7}

V tomto pokolení, kdy Boží služebníci hovoří slovo Hospodinovo, aby napomenuli činitele zla a pokárali ty, kteří vnášejí nesprávné zásady, neprožívají snad podobnou zkušenost, jakou prožíval Jeremiáš? Když jsou zaváděny způsoby jednání převracějící spravedlnost a soud, tehdy musí být vyslovena pokárání. V těchto našich dnech se setkáváme s těmi stejnými těžkostmi, s jakými se setkávali Hospodinovi služebníci ve dnech starého Izraele, když byli poslání, aby odhalili panující zlo, jež kazilo jejich vliv. – Manuscript 56, 1902 ^{4BC 1156.8}

Jeremiáš 23.

1. (Oz 8,1; 13,9; Mt 15,6). Pastýři, kteří rozptylují – Existují zdánlivě zbožní mužové, kteří zastíňují hříšníka svým vlastním přestoupením. Znevažují Boží přikázání tím, že si vyvolují tradice lidí, činí tak neplatným zákon Boží, a tím podporují odpadlictví. Výmluvy, které činí, jsou mdlé a chabé, čímž působí záhuby svým vlastním duším a také duším jiných. ... ^{4BC 1157.1}

Na ty, kteří vzali na sebe dílo pastýřů stáda dopadnou nejtěžší soudy, protože představovali lidem bajky namísto pravdy. Děti povstanou a proklejí své rodiče. Členové církve, kteří dbali světla a obrátili se, ale spoléhali ve věci spasení svých duší na kazatele, poznají v onom Božím dni, že žádná jiná duše nemůže zaplatit výkupné za jejich přestoupení. Bude stoupat strašné volání: „Jsem ztracen, navěky ztracen.“ Lidé budou mít pocit, jakoby chtěli roztrhnout na kusy kazatele, kteří jim kázali bludy a odsuzovali pravdu. Čistá pravda pro tuto dobu vyžaduje reformaci života, oni se však

oddělují od lásky k pravdě, a proto může být o nich řečeno: „*Z tebeť jest zhouba tvá, ó Izraeli.*“ Hospodin posílá lidu poselství: „*Přičině k ústům svým troubu, rci: Aj, letí jako orlice na dům Hospodinův, proto že přestoupili smlouvu mou, a proti zákonu mému převráceně činili.*“ – Letter 30, 1900 ^{4BC 1157.2}

6. Den korunovace – V den Spasitelovy korunovace neuzná za svého nikoho, kdo bude mít na sobě nějakou poskvrnu nebo vrásku. Avšak svým věrným odevzdá koruny nesmrtelné slávy. Ti, kteří nechtěli, aby nad nimi panoval, ho uvidí obklopeného armádou spasených, z nich každý pone- se znamení – HOSPODIN NAŠE SPRAVEDLNOST. Spatří hlavu, kdysi korunovanou trny a nyní korunovanou diadémou slávy. – RH May 5, 1903 ^{4BC 1157.3}

28. (1 K 3,13). Každé slovo a vypusťte plevy – Pokud se jedná o proniknutí do tématu božského tajemství podstaty Boží, Kristus vždy udržoval moudrou zdrženlivost. Činil tak proto, aby zavřel dveře tam, kde by neměly být povzbuzovány lidské domněnky. Nejposvátnější, svatá a věčná tajemství, která Bůh nezjevil, jsou jen pouhými spekulacemi, když jsou posuzována z lidského hlediska, pouhými teoriemi, které matou mysl. Jsou takoví, kteří znají pravdu, ale neuplatňují ji v životě. Ve- lice touží po nějaké nové, neobvyklé věci, aby ji mohli představovat. Ve své veliké horlivosti stát se originálními někteří budou přinášet neskutečné myšlenky, jež jsou pouze plevami. Dokonce nyní je snižováno vznešené a živé poselství pro tuto dobu na legrační a neskutečnou úroveň a senzacechtivé mysle jsou připraveny chopit se domněnek a dohadů, a lidské teorie a falešná věda budou přijaty a učeny jako pravda. ^{4BC 1157.4}

Takoví postaví zkoušku svého spasení na dohaděch bez toho jasného: „*Tak praví Pán.*“ Takto přinesou hromadu smetí, dříví, sena a strniště jako drahocenný materiál, který má být položen jako základní kámen. Toto neobstojí ve zkoušce ohněm, ale bude stráveno, a jestliže ti, kteří uvěřili těm- to teoriím, jsou tak oklamáni a neznají pravdu, a přesto se obrátí, zachrání svůj život ohněm pokání a ponížení před Bohem. Oni se zabývali obyčejnými věcmi, místo svatými. Mnozí se chopí myš- lenek, které nemají žádný význam, a předloží je Božímu stádu jako pokrm, zatímco jsou pouze plevami, které nikdy nepřinesou užitek nebo posílení Božímu stádu, ale budou je udržovat v níži- nách, protože se živí tím, co nemá nejmenší hodnotu nebo výživu. Co jest té plevě do pšenice? – Manuscript 45, 1900 ^{4BC 1157.3}

Jeremiáš 25, 27-29, 30-31.

(Da 9,1). Daniel studoval záznamy – Opisy listů poslaných Jeremiášem Hebrejům zajatým v Babylóně a také listy poslané falešnými proroky těmto zajatcům a správcům Jeruzaléma spolu s his- torií sporu mezi pravým a falešným, můžeme najít ve 27. a 29. kapitole Jeremiáše. ^{4BC 1157.6}

Bezprostředně po výměně těchto listů mezi Jeremiášem a staršími Izraele v zajetí, byl tento prorok poučen, aby zapsal v knize všechno, co mu bylo zjeveno, a co se týkalo obnovení Izraele. Je to zaznamenáno v 30. a 31. kapitole knize Jeremiáše. ^{4BC 1157.7}

Toto, spolu s proroctvím 25. kapitoly, jsou listy a záznamy, které prorok Daniel během „první- ho léta kralování Daria Médského“ na modlitbách studoval – šedesát let a více potom, co byly na- psány. – RH March 21, 1907 ^{4BC 1158.1}

Jeremiáš 25.

11-12. (kap. 28; 29,14). Trest úměrný k porozumění a pohrdání varováními – „V čtvrtém roce Joakima“, hned po tom, co byl Daniel odveden do Babylónu, Jeremiáš předpověděl zajetí mnoha Židů, jako jejich trest za nedbání Slova Hospodinova. Kaldejští byli použiti jako nástroj, kte- rým Bůh káral svůj neposlušný lid. Jejich trest byl úměrný k jejich porozumění a varování, jimiž pohrdali. „*I bude všechna země tato pustinou a pouští*“, prohlásil prorok; „*a sloužiti budou národové tito králi Babylonskému sedmdesát let. Potom pak po vyplnění sedmdesáte let trestati budu na králi Babylonském a na tom národu, dí Hospodin, nepravost jejich, totiž na zemi Kaldejské, tak že obrá- tím ji v pustiny věčné.*“ ^{4BC 1158.2}

Ve světle těchto jasných slov předpovídajících dobu trvání zajetí, by se zdálo divné, kdyby někdo zastával názor, že Izraelité by se mohli vrátit z Babylonu dříve. A přece byli v Jeruzalémě i v Babylóně takoví, kteří nepřestávali povzbuzovat lid v naději na brzké vysvobození. Bůh jednal souhrnně s některými těmito falešnými proroky a tímto obhájil pravdivost Jeremiáše – svého posla. *4BC 1158.3*

Až do času konce se budou objevovat mužové, kteří budou vyvolávat zmatek a vzpouru mezi lidem, který tvrdí, že je poslušný Božího zákona. Ale tak jistě, jako božské soudy dopadly na falešné proroky v Jeremiášových dnech, tak jistě zlí služebníci dnešních dnů obdrží plnou míru trestu, protože Hospodin se nezměnil. Ti, kteří prorokují lži, povzbuzují lid, aby pohlížel na hříchy jako na nějakou malichernou věc. Když jsou zjeveny následky jejich zlých činů, budou se snažit, pokud to bude možné, učinit ty, kteří je věrně varovali, zodpovědnými za jejich těžkosti, stejně jako Židé obvinili Jeremiáše za jejich zlověstná neštěstí. *4BC 1158.4*

Ti, kteří si volí cestu vzpoury proti Hospodinu, mohou vždy najít falešné proroky, kteří omlouvají jejich skutky a lichotí jim k jejich záhubě. Lživá slova často učiní mnoho přátel, tak jak je to ukázáno v případě těchto falešných učitelů mezi Izraelity. Tito takzvaní proroci ve své předstírané horlivosti vůči Bohu našli mnohem více věřících a následovníků než pravý prorok, který přinášel jednoduché poselství od Hospodina. *4BC 1158.5*

Se zřetelem na dílo těchto falešných proroků, byl Jeremiáš veden Hospodinem, aby napsal listy vůdcům, starším, kněžím, prorokům a všem lidem, kteří byli odvedeni jako zajatci do babylonského zajetí, a vyzýval je, aby se nenechali svést k tomu, aby uvěřili, že jejich vysvobození je blízko, ale aby se tiše podrobili a věnovali se svým povoláním a učinili si pokojné domovy mezi svými dobyteli. Hospodin jim přikázal, aby se nenechali svést takzvanými proroky a hadači falešnými nádejemi. Skrze svého služebníka Jeremiáše je ujistil, že po sedmdesáti letech poroby, budou vysvobozeni a vrátí se do Jeruzaléma. Bůh vyslyšel jejich modlitby a prokázal jim svou přízeň, když se obrátili k němu celým svým srdcem. (Citace Jr 29,14). – RH March 14, 1907 *4BC 1158.6*

Jeremiáš 27.

12-22. Viz komentář EGW ke 2 Kr 24,17-20. *4BC 1158.7*

Jeremiáš 28.

Viz komentář EGW ke kap. 25,11-12. *4BC 1158.8*

Jeremiáš 29.

14. Viz komentář EGW ke kap. 25,11-12. *4BC 1158.9*

Jeremiáš 31.

10-12. Božská pomoc prospěšná k nápravě – (Citace Jr 31,10-12). Obilí a víno jsou symboly milosti a hojnosti. *4BC 1158.10*

Všichni, kteří přijímají poselství, které Hospodin posílá proto, aby je čistil a očistil od všech návyků neposlušnosti vůči jeho přikázáním a přizpůsobení se světu, a kteří se kají ze svých hříchů a napravují se, obracejíce se k Bohu o pomoc a kráčejíce po cestě poslušnosti jeho přikázáním, obdrží božskou pomoc, aby mohli napravit své špatné jednání. Ale ti, kteří jenom zdánlivě projevují lítost a hledají Pána, přesto že neodkládají své zlé skutky, nejenom klamou sebe, ale když je jim jejich jednání představeno v symbolech nebo podobenstvích, pociťují hanbu a zármutek, protože zklamali

rovněž i Hospodina. Věřili a důvěřovali svému vlastnímu jednání. Jako lid byli napomínáni, a přesto neodložili své zlé skutky, které vyžadovaly pokárání. – Manuscript 65, 1912 ^{4BC 1159.1}

Jeremiáš 36.

Nyní se objeví ty stejné události – (Citace Jr 36,1-7). Tato kapitola je záznamem historických událostí, které se budou opakovat. Necht' všichni, kteří touží přijmout varování, čtou pozorně. ^{4BC 1159.2}

(Citace Jr 36,22-23.27-28.32). – Manuscript 65, 1912 ^{4BC 1159.3}

Jeremiáš 39.

4-7. Viz komentář EGW ke 2 Kr 24,17-20. ^{4BC 1159.4}

Jeremiáš 48.

10-12. Duch nepůsobí mimo lidskou sílu odporu – Vliv Ducha na lidskou mysl působí podle božského řádu. Ale Duch nepůsobí takovým způsobem a mocí, aby přesáhl sílu a odpor lidského nástroje. Člověk může odmítnout slyšet Boží rady a napomenutí. Může se rozhodnout vzít řízení svého jednání do svých vlastních rukou, ale když tak činí, není učiněn nádobou ke cti. Podobně jako Moáb se nechce změnit, „není přeléván z nádoby do nádoby,“ a proto jeho vůně v něm nezůstává. Nechce napravit své narušené rysy charakteru, i když Hospodin jasně poukázal na jeho dílo, jeho výsady, jeho možnosti, a pokrok, jaký mohl být učiněn. Je to příliš těžké, aby mohl rozbít své staré způsoby, a změnit své myšlenky a metody. „Jeho vůně není proměněna.“ Lne ke svým vadám a tímto se stává nezpůsobilým pro svaté dílo kazatele. Není ochotný přísně zkoumat samého sebe, ani pozorně hledat světlo, aby zazářilo nad ním jasným a zřetelným způsobem. Jeho modlitby nestoupaly k Bohu v pokoře, zatímco se s poníženým úsilím snažil prožívat své modlitby pochopením a vykonáváním svých povinností. ^{4BC 1159.5}

Poté, co jej Hospodin podrobil zkoušce a prověřování, aby mohl být jistým svého povolání jako kazatele, pokud je spokojen s následováním svých vlastních cest a své vlastní vůle, nebude věnovat pozornost zjevením Božího Ducha, a jestliže nechce mít užitek z růstu v milosti a z hloubky porozumění, buďte si jisti, že ho Pán nepotřebuje, protože nemůže oznamovat to, co sám nikdy nepřijal. ^{4BC 1159.6}

Každá duše má sloužit. Má používat všechny fyzické, morální i duševní síly, skrze posvěcení Duchem, aby mohla být Božím spolupracovníkem. Všichni jsou zavázáni zasvětit se aktivní a bezvýhradné Boží službě. Mají spolupracovat s Ježíšem Kristem ve velkém díle pomáhání jiným. Kristus zemřel za každého člověka. Vykoupil každého člověka tím, že položil svůj život na kříži. Učinil to proto, aby člověk nemusel již déle žít bez cíle sobeckým životem, ale aby mohl žít pro Ježíše Krista, který zemřel pro jeho spasení. Všichni nejsou povoláni, aby vstoupili do kazatelské služby, přesto však mají sloužit. Je to zneuctěním Božího svatého Ducha pro každého, kdo si zvolí život sloužení sobě samému. ^{4BC 1159.7}

Kazatelská služba neznamená jenom studium knih a kázání. Znamená službu. – Letter 10, 1897 ^{4BC 1159.8}

Poznání pravdy není uplatňováno – Tento popis Moába představuje sbory, které se staly jako Moáb. Nestály na svém stanovišti povinnosti jako věrní strážníci. Nespolupracovali s nebeskými bytostmi cvičením Bohem jim daných schopností ke konání Boží vůle, odpírajíce mocnostem temnoty a používajíce každou Bohem jim danou schopnost pro pokrok pravdy a spravedlnosti v našem světě. Mají poznání pravdy, ale neuplatňují v životě to, co znají. – Manuscript 7, 1891 ^{4BC 1159.9}

Bůh vychovává své pracovníky – Bůh dal každému člověku jeho práci a my máme uznat moudrost jeho plánu, který měl s námi, upřímnou spolupráci s ním. Právě štěstí lze nalézt pouze v

životě služby. Ten, kdo žije neužitečným, sobeckým životem, je nešťastný. Je nespokojený sám se sebou a také se všemi ostatními. 4BC 1160.1

Pán vychovává své pracovníky, aby byli připraveni zastávat místa jim určená. Takto chce, aby byli připraveni konat přijatelnější službu. 4BC 1160.2

Jednotvárný život není nejprospěšnější pro duchovní růst. Někteří mohou dosáhnout nejvyšší úrovně duchovnosti pouze změnou pravidelného řádu věcí. Když Bůh ve své prozřetelnosti vidí, že změny jsou nezbytné pro úspěch v budování charakteru, naruší plynulý běh života. 4BC 1160.3

Jsou takoví, kteří chtějí být vládnoucí silou a kteří potřebují posvěcení v podřízení se. Bůh uskuteční změnu v jejich životech. Možná že před ně postaví povinnosti, které si nezvolili. Pokud budou ochotní, aby je vedl, dá jim milost a sílu ke konání těchto povinností v duchu podřízení se a užitečnosti. Takto budou učiněni způsobilými zastávat místa, kde jim jejich vycvičené schopnosti prokážou velkou službu. 4BC 1160.4

Některé Bůh vychovává tím, že na ně dopouští zklamání a zdánlivý neúspěch. Je to jeho záměr, aby se naučili přemáhat těžkosti. Naplňuje je rozhodnutím, aby se každý zdánlivý nezdar proměnil na úspěch. Často se lidé modlí a pláčou kvůli těžkostem a překážkám, které se jim staví do cesty. Jestliže si však uchovají počátek své důvěry pevný až do konce, Bůh způsobí, že jejich cesty budou bez překážek. Úspěch přijde na ty, kteří bojují proti zdánlivě nepřekonatelným těžkostem. ... 4BC 1160.5

Mnozí nevědí, jak mají pracovat pro Boha, ne protože by museli být neznalí, ale protože se nechtějí podřídit jeho výchově. O Moábovi je mluveno jako o tom, který selhal, protože prorok prohlašuje: „*Mělť pokoj Moáb od dětinství svého... aniž býval přelíván z nádoby do nádoby, totiž do zajetí nechodíval; pročež zůstala v něm chuť jeho, a vůně jeho není proměněna.*“ 4BC 1160.6

Tak je to s těmi, jejichž zděděné a vypěstované sklony ke zlému nejsou od nich odňaty. Jejich srdce nejsou očištěna od poskvnění. Byla jim dána možnost konat dílo pro Boha, ale oni toto dílo nechtěli konat, protože si přáli uskutečňovat své vlastní plány. 4BC 1160.7

Křesťané mají být připraveni ke konání díla, které zjevuje laskavost, shovívavost, dlouhou snášenlivost, něžnost a trpělivost. Pěstování těchto drahocenných darů má být uvedeno do života křesťana, aby když bude povolán Mistrem do služby, mohl použít své nejvyšší síly pro pomoc a požehnání těch, kteří ho obklopují. – RH May 2, 1907 4BC 1160.8

*****

Ezechiel 1.

Slavná zjevení během nejtemnějších dnů – Všichni, kteří slouží Bohu s čistotou duše, budou vědět, že je žárlivý a že jeho čest by měla být uchována. Mnohá z neslavnějších zjevení zaznamenaných v Bibli byla učiněna Pánem v nejtemnějších dnech dějin církve. Hospodin dal tato zjevení své slávy, aby lidé byli hluboce dojatai svatostí jeho služby. Byly učiněny dojmy, které měly působit se slavnostní silou na mysl, ukazující, že Bůh je Bohem a že neztratil svoji slávu. Proto dnes vyžaduje nejvyšší věrnost ve své službě. Na lidských myslích musí být zanechány dojmy, že Hospodin Bůh je svatý a že obhájí svou slávu. – Manuscript 81, 1906 4BC 1160.9

8. (kap. 10,8.21 Božská moc dává úspěch – V Ezechielově vidění měl Bůh svou ruku pod křídly cherubína. Toto má naučit jeho služebníky, že je to božská moc, která jim dává úspěch. On bude s nimi spolupracovat, jestliže odstraní nepravost a budou čistými v srdci a v životě. Nebeští poslové, které viděl Ezechiel, jako blyštivé světlo pohybující se mezi živými bytostmi rychlosti blesku, představují rychlost, s jakou toto dílo bude nakonec postupovat ke svému ukončení. Ti, kteří nespí, kteří jsou neustále v práci, aby uskutečňovali jeho plány, mohou harmonicky vést jeho velké dílo. To, co se zdá být pro omezené mysli těžké a složité, Hospodinova ruka může udržet v dokonalém pořádku. On může vymyslet způsoby a prostředky, které zmaří plány bezbožných rádců a těch, kteří osnují zlo. 4BC 1161.1

Ti, kteří jsou povoláni do zodpovědných postavení v Božím díle, často pocítují, že nosí těžká břemena, mohou být uspokojeni, když vědí, že Ježíš je všechny nese. Dáváme svolení, abychom

vcelku věnovali příliš velkou pozornost těžkostem a problémům Božím díle. Musíme mu důvěřovat, věřit v něho a jít kupředu. Neúnavná bdělost nebeských posílů, jejich neustálá činnost v jejich službě ve spojení s bytostmi země, nám ukazuje, jak Boží ruka vede kola v kolech. Božský Instruktor říká každému činiteli ve svém díle, tak jako řekl starobylému Cýrovi: „*Přepásal jsem tě, ačkoli mne neznáš.*“ – RH Jan. 11, 1887 4BC 1161.2

15-28. Osobní svoboda, avšak dokonalá harmonie – Bůh zná každého člověka. Kdyby naše oči mohly být otevřeny, viděli bychom věčnou spravedlnost působící v našem světě. Mocný vliv působí, ale ne pod vedením člověka. Člověk si může myslet, že řídí záležitosti, ale zde působí vyšší než lidské vlivy. Boží služebníci vědí, že Bůh působí proti satanovým plánům. Ti, kteří neznají Boha, nemohou pochopit jeho pohyby. Zde působí kolo v kole. Zdánlivě komplikovaný mechanismus je tak složitý, že člověk může vidět pouze dokonalou spleť. Ale božská ruka, jak ji viděl prorok Ezechiél, je umístěna na kolech a každá část se pohybuje v dokonalé harmonii, každá koná své určené dílo, přesto však v osobní svobodě působení. – Manuscript 13, 1898 4BC 1161.3

Ezechiél 9.

2-4. (Ef 1,13; 4,30). Znamení, které čtou andělé – (Citace Ef 1,13) Co je pečetí živého Boha, která je vložena na čela jeho lidu? Je to znamení, které mohou číst pouze andělé, a ne lidské oči; protože anděl zhouby musí vidět toto znamení vykoupení. – Letter 126, 1898 4BC 1161.4

Anděl s písařským kalamářem, má vložit toto znamení na čela všech, kteří se oddělili od hříchu a hříšníků, a za tímto andělem jde anděl zhouby. – Letter 12, 1886 4BC 1161.5

(Zj 7,2). Pečeť je utvrzením v pravdě – Jakmile je Boží lid zapečetěn na svých čelech – a není to nějaká pečeť nebo znamení, které mohou být viditelné, ale je to utvrzení v pravdě, jak rozumové, tak i duchovní, tak nemohou být otřeseni – právě tehdy, kdy Boží lid je zapečetěn a připraven pro tříbení, které má přijít. Ve skutečnosti tříbení již začalo; Boží soudy jsou již nyní na zemi, přinášejí nám varování, abychom mohli vědět, co přichází. – Manuscript 173, 1902 4BC 1161.6

Ezechiél 10.

8,21. Viz komentář EGW ke kap. 1,8. 4BC 1161.7

Ezechiél 12.

2. Viz komentář EGW k Jr 17,25. 4BC 1161.8

Ezechiél 16.

49. Nenapodobovat – Prorok Ezechiél zde popisuje třídu lidí, jejíž příklad by křesťané neměli napodobovat (citace Ez 16,49). 4BC 1161.9

Nejsme neznalí toho, že Sodoma padla kvůli zkaženosti jejích obyvatel. Prorok zde vyjmenovává jednotlivá zla, která vedla ke zhýralým mravům. Vidíme, že nyní panují na světě ty stejné hříchy, které byly v Sodomě a které na ni přivolaly Boží hněv a způsobily její úplné zničení. – HR July, 1873 4BC 1161.10

Ezechiél 20.

12. Viz komentář EGW k Da 7,25. 4BC 1162.1

12-13. Pohrdání zákonem ukazuje na pohrdání Zákonodárcem – Ti, kteří pošlapávají Boží autoritu a projevují otevřené pohrdání vůči zákonu danému v takové majestátnosti na hoře Sinai, ve skutečnosti pohrdají ZÁKONODÁRCEM – Velkým JÁ JSEM. 4BC 1162.2

Přestupováním zákona, který Bůh vyhlásil v takovém majestátu a uprostřed takové nesrovnatelné slávy, lid projevil otevřené pohrdání velkým ZÁKONODÁRCEM a trestem za to byla smrt. – 3SG 294, 300 4BC 1162.3

Ezechiel 28.

1-26. Tyto dějiny jsou neustálou ochranou – Prvním hříšníkem byl ten, kterého Bůh velmi vyvýšil. Je představován postavou knížete Týru, vzkvétajícího v síle a vznešenosti. Poznenáhlu se satan začal oddávat touze po vlastním vyvýšení. Písmo svaté říká: „*Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, k zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své.*“ „*Však jsi ty říkával v srdci svém... nad hvězdy Boha silného vyvýším trůn svůj... budu rovný Nejvyššímu.*“ Přesto, že veškerá jeho sláva pocházela od Boha, tento mocný anděl dospěl k přesvědčení, že ji bude považovat za svou vlastní. Nespokojen se svým postavením – ačkoli ctěn nad nebeské zástupy – dovolil si bažít po počtách, které náležely pouze Stvořiteli. Místo, aby se snažil učinit Boha tím nejvyšším v náklonnostech a oddanosti všech stvořených bytostí, snažil se získat jejich službu a oddanost pro sebe. A tím, že toužil po slávě, kterou nekonečný Otec oděl svého Syna, tento kníže andělů toužil po moci, která byla výsadní právem pouze Krista samotného. 4BC 1162.4

Až do samotného uzavření sporu v nebi tento velký uchvatitel pokračoval v ospravedlňování sebe sama. Když bylo oznámeno, že spolu se všemi jeho stoupenci musí být vypuzen z příbytku blaženosti, tehdy vůdce vzbouřenců projevil směle své opovržení nad zákonem Stvořitele. Označil Boží zákony jako omezení jejich svobody a prohlásil, že jeho cílem je zajistit zrušení zákona. Satan a jeho zástupy jednohlasně svalili vinu za svou vzpouru zcela na Krista, prohlašující, že kdyby nebyli napomináni, nikdy by se nevzbouřili. 4BC 1162.5

Satanova vzpoura má být lekcí pro celý vesmír pro všechny nastávající věky – stálým svědectvím přirozenosti a strašných následků hříchů. Působení satanovy vlády, její následky jak pro lidi tak i pro anděly, ukázaly, jaké ovoce přináší odstranění Boží autority. Podává svědectví, že spolu s existencí Boží vlády a jeho zákona je spojeno blaho všech jeho stvoření. Tímto mají být dějiny tohoto strašného experimentu vzpoury věčnou zárukou pro všechny svaté bytosti, aby byly chráněny před oklamáním, pokud jde o povahu přestoupení, aby je zachránil před pácháním hříchu a snášením jeho trestu. 4BC 1162.6

V každé chvíli může Bůh odejmout nekajícím projevy svého podivuhodného milosrdenství a lásky. Ó, kéž by lidé přemýšleli o tom, co bude jistým důsledkem jejich nevděčnosti vůči němu a jejich pohrdání nekonečným Darem Krista našemu světu! Jestliže budou nadále milovat více přestoupení než poslušnost, nynější požehnání a velké Boží milosrdenství, kterému se nyní těší, ale nedoceňují je, se nakonec stanou příčinou jejich věčné záhuby. Tehdy, když bude pro ně již příliš pozdě, aby poznali a pochopili to, čím opovrhovali jako bezvýznamnou věcí, si uvědomí, co znamená být bez Boha a bez naděje. Tehdy si rovněž uvědomí, co ztratili tím, že se rozhodli být nevěrní vůči Bohu a že se postavili do vzpoury vůči jeho prikázáním. – Manuscript 125, 1907 4BC 1162.7

Představení všeobecného hnutí – Vyzývám náš lid, aby studoval 28. kapitolu Ezechiele. To, co je zde představeno, se týká především Lucifera, padlého anděla, má však ještě širší význam. Není zde popsána pouze jedna bytost, ale všeobecné hnutí, a to právě to, jehož budeme svědky. Poctivé studium této kapitoly by mělo vést ty, kteří hledají pravdu, aby kráčeli v plném světle, které Bůh dal svému lidu, aby nebyli svedeni klamy těchto posledních dnů. – Special Testimonies, Series B, No.17, p.30 4BC 1162.8

2,6-10. Brzy se naplní – (Citace 2 Te 2,7-8; Ez 28,2.6-10). Rychle se blíží čas, kdy toto místo Písma bude naplněno. Svět a vyznávající protestantské církve se v těchto našich dnech postaví na straně člověka hříchu. ...Velkým sporným bodem, který přichází, bude sedmý den – sobota. – RH April 19, 1898 4BC 1162.9

12. Lucifer byl velmi, jak jen to bylo možné, podobný Bohu – Zlo vzniklo u Lucifera, který se vzbouřil proti Boží vládě. Před svým pádem byl cherubem ochráncem, vyznačujícím se svou dokonalostí. Bůh ho učinil dobrého a překrásného, tak hodně, jak jen to bylo možné, podobného jemu. – RH Sept. 24, 1901 4BC 1163.1

12-15. (Iz 14,12-14). Proč Bůh nemohl vykonat už nic víc – Satan, vůdce padlých andělů, kdysi zaujímal vysoké postavení v nebi. Byl nejvíce ctěn hned po Kristu. Poznání Božího charakteru, jeho dobroty, moudrosti, milosrdenství a vznešené slávy, které on jako i andělé, kteří s ním padli, vlastnili, učinilo jejich vinu neodpustitelnou. 4BC 1163.2

Nebyla žádná možná naděje na vykoupení těch, kteří byli svědky a těšili se z nevýslovné slávy nebes a viděli strašný Boží majestát a v přítomnosti veškeré této slávy se proti němu vzbouřili. Nebylo již žádných, nových a podivuhodných projevů vznešené Boží moci, která by na ně mohla zapůsobit tak hlubokým dojmem, jako ta, kterou již zakusili. Jestliže se mohli vzbouřit v samotné přítomnosti nevýslovné slávy, nemohli být umístěni do příznivějšího postavení, aby mohli být vyzkoušeni. Nebylo žádné další síly ani moci, ani větší výšky a hloubky nekonečné slávy, která by mohla přemoci jejich žárlivé pochybnosti a odbojné reptání. – „*The Temptation of Christ*“, pp. 18-19 4BC 1163.3

15-19. (Iz 14,12-15; Zj 12,7-9). Satanovo zkázonosné působení – V existujícím vesmíru zavládla velká vzpoura. Není snad velkého vůdce této vzpoury? Není to satan, který podněcuje do vzpoury životy i duše všeho lidstva? Není snad on prvním velkým odpadlíkem od Boha? Vzpoura trvá. Lucifer odpadl od své věrnosti a oddanosti a svádí boj proti Boží vládě. Kristus byl určen, aby potlačil tuto vzpouru. Činí tento svět svým bojištěm. Stojí v čele lidské rodiny. Odívá své božství lidstvím a prochází územím, na kterém Adam padl, a snáší všechny útoky satanových pokušení, nepodléhá jim však ani v jediném případě. 4BC 1163.4

Spasení světa je v sázce. On odolával arcipodvodníku. V zájmu člověka musí zvítězit jako člověk a člověk musí zvítězit tím stejným způsobem jako on, a to – „Je psáno“. Jeho vlastní slova mohla být pod pláštěm lidství nesprávně posuzována, špatně vykládána a překrucována. Jeho vlastní slova, když je vyslovil jako božský Syn Boha, nemohla být překrucována. 4BC 1163.5

Bude to v posledním velkém dni, kdy každý případ obdrží to, jaké byly jeho skutky, nastane konečné a věčné odsouzení satana a všech jeho stoupenců, a také všech, kteří sloužili pod jeho soudní pravomocí a ztotožnili se s ním. Bude tehdy moci uvést nějaký důvod pro svou vzpouru? Když se ho Soudce celého světa zeptá: Proč jsi to učinil? Jaký důvod může uvést? Čím se může hájit? Pamatujte si, každý jazyk umlkne, každá ústa, která byla tak připravená mluvit zlo, tak pohoťová obviňovat, tak rychlá pronášet slova vzájemného obviňování a klamu, jsou zastavena a celý svět vzpoury stojí němý před Bohem; jejich jazyky přilnou k patru jejich úst. Místo, kde vstoupil hřích, může být přesně určeno. 4BC 1163.6

„Byl jsi dokonalý na cestách svých... až se našla nepravost při tobě.“ „Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, k zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své.“ Všechno to bylo darem Božím. Bůh nemůže být obviněn za to, že učinil tohoto cheruba ochránce, krásným, vznešeným a dobrým. *„Pro množství kupectví tvého uprostřed tebe plno jest bezpráví a velmi jsi prohřešil. ... Pro množství nepravostí tvých a pro nespravedlnost kupectví tvého poskvrnil jsi svatyně své.“* Na tomto místě slovo „kupectví“ je symbolem zkorumpované správy. Označuje vnášení prospěchářství do duchovních úřadů. Nic není v duchovní službě Bohem přijímáno, kromě cílů a skutků, které slouží pro dobro celého vesmíru. Činění dobra jiným přispěje ke slávě Boží. 4BC 1163.7

Zásady satanova působení v nebi jsou těmi stejnými zásadami, kterými působí skrze lidské nástroje na tomto světě. Je to jen díky těmto zvráceným zásadám, že každá pozemská říše i církve jsou stále více zkaženější. Působením těchto zásad satan svádí a kazí celý svět od samého začátku až do konce. Pokračuje v uskutečňování té stejné politiky, kterou původně začal v nebeském vesmíru. Podněcuje celý svět svým násilím, pomocí něhož zkazil svět ve dnech Noeho. – Letter 156, 1897 4BC 1163.8

Ezechiel 31.

Viz komentář EGW k Ž 92,12. 4BC 1164.1

Ezechiel 33.

Osobní zodpovědnost – Třicátá třetí kapitola Ezechiele ukazuje, že Boží vláda je vládou osobní zodpovědnosti. Každý musí stát sám za sebe. Nikdo nemůže být poslušný za svého bližního. Nikdo nebude omluven za zanedbání svých povinností kvůli stejnému zanedbání u svého bližního. – Letter 162, 1900 4BC 1164.2

Je potřebný varovný hlas – Třicátá třetí kapitola Ezechiele je nástinem díla, které Bůh schvaluje. Ti, kteří zaujímají v církvi zodpovědná postavení, ti, kteří jsou poctěni Bohem tím, že byli určení, aby stáli jako strážníci na hradbách Siona, mají být v každém ohledu tím, co je zahrnuto ve významu slova „strážný“. Mají být vždy na stráži před nebezpečími hrozícími v duchovním životě, zdraví a blahobytu Božího dědictví. 4BC 1164.3

Na nás, jako na své služebníky, Bůh vložil břímě slavnostní zodpovědnosti. ... 4BC 1164.4

Bůh nám řekl: „*Vy, jste soli země.*“ Udržující vliv, kterým můžeme působit na světě, nám udělil Pán. Dary, které od něho neustále přijímáme, mají vytékat z rukou a srdce k těm, kteří jsou kolem nás, kteří se ještě nespojili s vrchním Zdrojem. 4BC 1164.5

Když vidíme, že Bůh je zneuctěn, neměli bychom zůstat v klidu, ale měli bychom činit a říci všechno, co můžeme, abychom přivedli jiné k tomu, aby viděli, že Bůh nebes nemůže být pokládán za obyčejného člověka, ale za Nekonečného, toho Jediného, hodného nejvyšší lidské úcty. Představujeme Boží Slovo v jeho čistotě a pozvedněme hlas ve varování proti všemu, co by mohlo zneuctít našeho nebeského Otce. – Manuscript 165, 1902 4BC 1164.6

Ezechiel 34.

3. Obvinění kazatelů – Na Božích služebnících spočívá slavnostní a vážné obvinění. Budou voláni k přísné zodpovědnosti za způsob, jakým vykonávali svou zodpovědnost. Jestliže neříkají lidem o závazných požadavcích Božího zákona, jestliže nekážou slovo v jeho jasnosti, ale matou mysle lidí svými vlastními výklady, jsou pastýři, kteří krmí sami sebe a zanedbávají krmit stádo. Zbavují účinnosti zákon Hospodina a duše hynou kvůli jejich nevěrnosti. Krev těchto duší dopadne na jejich hlavy. Bůh je bude volat k zodpovědnosti za jejich nevěrnost. Nebude však žádné rozumné výmluvy pro ty, kteří naslouchali sofistice lidí, odvrhnouce Boží slovo. Boží zákon je odrazem jeho charakteru. A jeho Slovo není Ano a Ne, ale Ano a Amen. – Letter 162, 1900 4BC 1164.7

Ezechiel 36.

25-26. (J 3,3-7). Znak nového srdce – (Citace Ez 36,26). Zvláště mládež klopýtá na tomto úsloví „nové srdce“. Neví, co to znamená. Očekává nějakou zvláštní změnu, která by se měla odehrát v jejich citech. Toto nazývají obrácením. Na tomto bludu klopýtly a padly tisíce, nerozumějící výrazu: „Musíte se znovuzrodit.“ 4BC 1164.8

Satan svádí lidi k tomu, aby si mysleli, že když jsou v citovém vytržení, že jsou obrázeni. Jejich zkušenost však neučinila změnu. Jejich činy jsou stejné jako předtím. Jejich život nezjevuje žádné dobré ovoce. Modlí se často a dlouho a neustále se odvolávají na pocity, jaké měli v tom a v tom čase. Nežijí však novým životem. Jsou svedeni. Jejich zkušenost nesahá hlouběji než pocity. Stavějí na písku a když zavanou nepříznivé větry, jejich dům bude smeten. ... 4BC 1164.9

Když Ježíš hovoří o novém srdci, míní tím mysl, život a celou bytost. Změnit srdce znamená odvrátit své city od světa a soustředit je na Krista. Mít nové srdce znamená mít novou mysl, nové cíle a nové pohnutky. Co je znakem nového srdce? Změněný život. Znamená to každý den, každou hodinu umírat sobectví a pýše. – YI Sept. 26, 1901 4BC 1164.10

26. (Ž 51,10). Jak je nové srdce uchováváno? – Jedna z nejhorlivějších modliteb zaznamenaných v Božím Slově je modlitba Davidova, ve které prosí: „*Srdce čisté, stvoř mi, ó Bože.*“ Boží odpověď na tuto modlitbu zní: Dám ti nové srdce. Je to dílo, které žádný omezený člověk nemůže vykonat. Muži a ženy musí začít od začátku, hledající Boha co nejhorlivěji, aby získali pravou křesťanskou zkušenost. Musí na sobě pociťovat přetvářející moc Ducha svatého. Mají přijmout nové srdce a udržet ho laskavým a něžným díky milosti nebes. Duše musí být očištěna od sobeckého ducha. Musí pracovat horlivě a s pokorou srdce, každý má vzhlížet k Ježíši pro vedení a povzbuzení. Pak bude celá stavba spojena dohromady a bude růst ve svatý chrám v Pánu. – Letter 224, 1907 4BC 1165.1

Ezechiel 37.

1-10. Co může vykonat lidská moc? – Jednou byl prorok Ezechiel ve vidění postaven uprostřed velkého údolí a před ním se rozprostírala neutěšená scéna. Celý prostor tohoto údolí byl pokryt mrtvými kostmi. Byla položena otázka: „*Synu člověčí, mohly-li by ožiti kosti tyto?*“ Prorok odpověděl: „*Panovníku Hospodine, ty víš.*“ Co by mohla vykonat lidská síla a moc s těmito mrtvými kostmi? Prorok neviděl žádnou naději na to, aby jim mohl být udělen život. Ale když se tak díval, Boží moc začala působit. Roztroušené kosti se začaly hýbat a „*přibližovaly se kosti jedna k druhé*“, a spojily se dohromady šlachami. Pak byly pokryty masem, a když Hospodin dechl do takto zformovaných těl, „*všel do nich duch a ožili, a postavili se na nohách svých, zástup velmi veliký*“. – Manuscript 85, 1903 4BC 1165.2

Vidění o našem díle – Duše těch, které toužíme zachránit, jsou podobné obrazu, který Ezechiel spatřil ve vidění – údolí suchých kostí. Ony jsou mrtvé ve vinách a hříších, Bůh by však chtěl, abychom jednali s nimi tak, jako kdyby byly živými. Byla nám položena otázka: „*Synu člověčí, mohly-li by ožiti kosti tyto?*“ – naši odpovědi by mělo být pouze vyznání naší nevědomosti: „*Panovníče Hospodine, ty víš.*“ Podle všeho zdání tam není nic, co by nám mohlo dát naději pro jejich oživení. Přesto však prorocké slovo musí být mluveno dokonce těm, kteří jsou přirovnáni k suchým kostem v údolí. Žádným způsobem se nemáme nechat odradit od plnění našeho poslání lhostejností, otupělostí a nedostatkem duchovního vnímání u těch, kterým bylo Boží Slovo přineseno. Máme hlásat Slovo života těm, které můžeme považovat za tak beznadějně případy, jako kdyby byli ve svých hrobech. 4BC 1165.3

I když se mohou zdát neochotní slyšet nebo přijmout světlo pravdy, máme konat náš úkol bez pochybností nebo váhání. Máme jim opakovat poselství: „*Probud' se ty, jenž spíš, a vstaň z mrtvých, a zasvíť se tobě Kristus.*“ (Ef 5,14) 4BC 1165.4

Nejsou to lidské činitele, kteří jim mají vdechnout život. Hospodin Bůh Izraele vykoná tuto část, oživující mrtvou duchovní přirozenost do činnosti. Dech Hospodina zástupů musí vstoupit do neživých těl. Na soudu, kdy všechna tajemství budou zjevena, bude známo, že Boží hlas promluvil skrze lidské nástroje a probudil strnulé svědomí. Probudil také mrtvé schopnosti a přiměl hříšníky k pokání, lítosti a zanechání hříchů. Pak bude jasně vidět, že skrze lidské nástroje byla vštípena duši víra v Ježíše Krista a duchovní život byl vdechnut těm, kteří byli mrtví ve vinách a hříších, a on byl oživen k duchovnímu životu. 4BC 1165.5

Avšak toto podobenství o suchých kostech můžeme použít nejen na svět, ale i na ty, kteří byli požehnáni velkým světlem, protože oni jsou také podobní kostrám z údolí. Mají lidskou podobu, tělesnou konstrukci, ale nemají duchovní život. Toto podobenství však nenechává suché kosti pouze spojené dohromady do lidské podoby, protože to nestačí, že je tam souměrnost údů a postavy. Dech života musí oživit tělo, aby se mohlo postavit zpříma a vyrazit v činnost. Tyto kosti představují dům

Izraele, Boží církev, a nadějí církve je oživující vliv Ducha svatého. Hospodin musí vdechnout na suché kosti, aby mohly ožít. ^{4BC 1165.6}

Duch Boží spolu se svou oživující mocí musí být v každém lidském nástroji, aby každý duchovní sval a šlachy mohly být v činnosti. Bez Ducha svatého, bez Božího dechu, dochází ke strnulosti svědomí, ke ztrátě duchovního života. Mnozí, kteří postrádají duchovní život, mají svá jména zapsána v církevních knihách, ale nejsou zapsána v knize života Beránka. Mohou být připojeni k církvi, nejsou však spojeni s Pánem. Mohou být horliví v konání určitého souboru povinností a mohou být považováni za živé lidi, ale mnozí z nich patří k těm, kteří mají „jméno, že žijí, ale jsou mrtví“. ^{4BC 1166.1}

Pokud nenastane skutečné obrácení duše k Bohu, pokud Boží životodárný dech neoživí duši k duchovnímu životu, pokud vyznavači pravdy nejsou ovládáni zásadami pocházejícími z nebe, nejsou zrozeni z neporušitelného semene, které žije a zůstává navěky. Pokud nespolehnou na Kristovu spravedlnost jako jejich jedinou záruku, dokud neodrážejí jeho charakter a nepracují v jeho duchu, jsou nazi a nemají roucho jeho spravedlnosti. Mrtví jsou často pokládáni za živé, protože ti, kteří jednají podle svých vlastních představ, které nazývají spasením, nenechávají Boha působit v nich chtění i skutečné činění podle dobře libé vůle své. ^{4BC 1166.2}

Tato třída lidí je dobře představena údolím suchých kostí, které Ezechiel spatřil ve vidění. – RH Jan. 17, 1893 ^{4BC 1166.3}

*****

Daniel 1.

1. Zvláště pro poslední dny – Čtěte knihu Daniele. Odhalujte bod po bodu dějiny království v ní představené. Vizte státníky, rady, mocné armády a podívejte se, jak Bůh působil, aby pokořil pýchu lidí a položil lidskou slávu do prachu. Pouze Bůh je v ní představen jako veliký. Ve vidění proroka je spatřen, jak sesazuje jednoho mocného panovníka a ustanovuje dalšího. Je zjeven jako Vládce vesmíru, právě ustanovující své věčné království – jako Starý dnů, živý Bůh, Zdroj veškeré moudrosti, Vládce přítomnosti a Zjevovatel budoucnosti. Čtěte a snažte se porozumět, jak mizerný, slabý, krátce žijící, chybující a vinný je člověk, když pozdvihuje svou duši k marnosti. ... ^{4BC 1166.4}

Světlo, které Daniel obdržel přímo od Boha, bylo dáno zvláště pro tyto poslední dny. Vidění, které obdržel u břehů Ulaie a Hiddekelu, velkých řek Sinearů, se nyní naplňují a všechny předpověděné události se brzy vyplní. – Letter 57, 1896 ^{4BC 1166.5}

8. Dnes není jiného plánu – Když byl Daniel v Babylóně, byl napadán pokušeními, o kterých se nám ani nezdálo. Uvědomil si, že musí udržet své tělo v podřízenosti. Rozhodl se ve svém srdci, že nebude pít z královského vína ani jíst z jeho pamlsků. Věděl, že aby mohl skončit jako vítěz, musí mít jasné duševní vnímání, aby mohl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Když působil ve své oblasti, Bůh působil také a obdařil ho „*povědomostí a rozumností ve všelikém literárním umění a moudrostí: nadto Danielovi dal, aby rozuměl všelikému vidění a snům*“. Toto je způsob, jak Bůh působil pro Daniele, a nehodlá konat ani o trochu jinak dnes. Člověk musí spolupracovat s Bohem v uskutečňování plánu spasení. – RH April 2, 1889 ^{4BC 1166.6}

Moudré rozhodnutí – Když byli Daniel a jeho přátelé přivedeni před zkoušku, postavili se plně na straně spravedlnosti a pravdy. Nejednali náladově, ale moudře. Rozhodli se, že stejně tak jako maso netvořilo jejich stravu v minulosti, tak by se nemělo stát součástí jejich stravy ani v budoucnosti, a tak jako užívání vína bylo zapovězeno všem, kteří byli zapojeni do Boží služby, rozhodli se, že ho nebudou užívat. Před sebou měli neustále osud synů Áronových a věděli, že používání vína zamlží jejich smysly a že holdování chuti zatemní jejich schopnosti úsudku. Tyto jednotlivé podrobnosti byly umístěny v záznamu dějin dítek Izraele jako varování pro všechnu mládež, aby se vyhýbala všem zvykům a praktikám, jako i požitkům, které by jakýmkoliv způsobem mohly zneuctit Boha. ^{4BC 1166.7}

Daniel a jeho druzi nevěděli, jaký bude důsledek jejich rozhodnutí; nevěděli, ačkoliv je to mohlo stát život. Rozhodli se však držet přímé cesty přísné střídmosti, dokonce tehdy, když byli na dvoře prostopášného Babylonu. – YI Aug. 18, 1898 ^{4BC 1167.1}

9. Dobré chování získává přízeň – Tento úředník zpozoroval u Daniele dobré rysy charakteru. Viděl, že se snaží být laskavý a užitečný, že jeho slova jsou uctívá a zdvořilá a že jeho chování vlastní půvab skromnosti a tichosti. Bylo to dobré chování tohoto mládence, jež mu zajistilo přízeň a lásku tohoto knížete. – YI Nov. 12, 1907 ^{4BC 1167.2}

15. Danielovi pokušitelé – Tím, že učinil tento krok, Daniel nejednal unáhleně. Věděl, že když po určitém čase bude zavolán, aby se dostavil před krále, výhoda zdravého života bude zjevná. Každá příčina má své následky. Daniel řekl dozorcí, který byl pověřen péčí o něho a jeho druhy: „*Zkus, prosím, služebníků svých za deset dní, a nechť se nám vaření (zelenina nebo luštěniny – KJV) dává, kteráž bychom jedli, a voda, kterouž bychom pili.*“ Daniel věděl, že deset dnů bude dostatečnou dobou na to, aby se prokázala prospěšnost střídmosti. ... ^{4BC 1167.3}

Tím, že tak učinili, Daniel a jeho druhové vykonali ještě více. Nezvolili si za své společníky ty, kteří bylo nástroji knížete temnoty. Nenásledovali množství v konání zlého. Získali si dozorce za svého přítele a mezi ním a jimi nebylo žádného napětí. Obraceli se k němu pro radu a ve stejnou dobu ho osvětili moudrostí svého chování. – YI Sept. 6, 1900 ^{4BC 1167.4}

17. Boží požehnání není náhradou za úsilí – Když tito čtyři hebrejští mládenci získávali vzdělání pro královský dvůr v Babyloně, nedomnívali se, že požehnání Hospodinovo je náhradou za namáhavé úsilí požadované od nich. Byli pilnými v učení, protože věděli, že díky Boží milosti bude jejich osud závislý na jejich vlastní vůli a jednání. Zapojili všechny své schopnosti do díla a důkladným a namáhavým používáním svých sil učinili svou největší příležitost ke studiu a práci. ^{4BC 1167.5}

Zatímco tito mládenci konali své vlastní spasení, Bůh v nich působil chtění i činění podle dobře libé vůle své. Zde jsou zjeveny podmínky úspěchu. Aby se Boží milost stala naším vlastnictvím, musíme vykonat naši část. Hospodin nehodlá za nás konat ani chtění, ani činění. Jeho milost je nám dána proto, aby působila v nás chtění i činění, ale nikdy nebude náhradou za naše úsilí. Naše duše musí být probuzeny ke spolupráci. Duch svatý působí v nás, abychom mohli konat naše vlastní spasení. Toto je praktická lekce, již nás chce Duch svatý naučit. – YI Aug. 20, 1903 ^{4BC 1167.6}

17-20. Pocta bez vyvýšení – Daniel a jeho tři přátelé měli vykonat zvláštní dílo. I když byli v tomto díle velmi poctěni, nestali se nijak povýšenými. Byli žáky vyškolenými stejně tak ve světském jako i náboženském poznání. Studovali vědy bez toho, aby se stali zkaženými. Byli vyrovnanými lidmi, protože se poddali kontrole Ducha svatého. Tito mladí lidé vzdali Bohu veškerou slávu svým světským, vědeckým i náboženským nadáním. Jejich učenost nebyla náhodná. Svě znalosti získali věrným používáním svých sil a Bůh jim dal svou dovednost a rozumnost. ^{4BC 1167.7}

Pravá věda a náboženství Bible jsou v dokonalém souladu. Nechť se studenti v našich školách učí všemu, co je jen možné, nechť je však pravidlem, aby byli vyučeni v našich vlastních institucích. Buďte opatrní, abyste jim neradili, aby šli pro získání vzdělání do jiných škol, kde se vyučuje blud. Nevyvolejte v nich dojem, že větší vzdělávací výhody získají tím, že se spojí s těmi, kteří nehledají moudrost u Boha. Velcí mužové Babylonu ochotně těžili z poučení, které dal Bůh prostřednictvím Daniele, aby pomohl králi vyřešit jeho problém s výkladem jeho snu. Oni se však snažili smíchat své pohanské náboženství s náboženstvím Hebrejů. Kdyby Daniel a jeho přátelé přistoupili na takový kompromis, byli by v očích Babyloňanů učiněni jako státníci, způsobilými k tomu, aby byli pověřeni záležitostmi království. Ale tito čtyři Hebrejové nepřistoupili na takovou dohodu. Byli věrní Bohu a Bůh je podepřel a poctil je. Je to naučení pro nás: „*Hledejte nejprve království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno.*“ (Mt 6,33) – Letter 57, 1896 ^{4BC 1167.8}

20. Duchovnost a rozumová schopnost vzrůstají spolu – Tak jako v případě Daniele v přesném poměru, jak se rozvíjel duchovní charakter, vzrůstaly rozumové schopnosti. – RH March 22, 1898 ^{4BC 1168.1}

Daniel 2.

18. Poslušný může mluvit svobodně – Ti, kteří žijí v úzkém společenství s Kristem, budou jím jmenováni do zodpovědných postavení. Služebník, který pracuje pro svého mistra, jak nejlépe může, je přijat do důvěrného spojení s tím, jehož příkazy se velmi rád řídí. Ve věrném plnění svých povinností se můžeme stát jedno s Kristem, protože ti, kteří jsou poslušni Božích přikázání, s ním mohou mluvit svobodně. Ten, kdo mluví nejdůvěrněji se svým božským Vůdcem, má nejvznesenější pojetí o jeho velikosti a je nejvíce poslušný jeho přikázáním. – Manuscript 82, 1900 ^{4BC 1168.2}

Kdyby byl napsán celý Danielův příběh, byly by před vámi odhaleny kapitoly, které by vám ukázaly pokušení, kterým musel čelit, výsměch, závist a nenávisť; on se však naučil zdolávat všechny tyto těžkosti. Nedůvěřoval své vlastní síle, vložil celou svou duši a všechny své problémy přímo svému nebeskému Otci a věřil, že ho Bůh slyšel a on byl potěšen a požehnan. Povznesl se nad posměch a tak to bude s každým, kdo je vítězem. Daniel získal jasný a radostný stav mysli, protože věřil, že Bůh je jeho přítel a pomocník. Namáhavé povinnosti, které musel vykonávat, se staly lehkými, protože vnesl světlo a Boží lásku do své práce. „*Všechny cesty Hospodinovy jsou milosrdenstvím a pravdou*“ pro ty, kteří po nich krácejí. – YI Aug. 25, 1886 ^{4BC 1168.3}

37-42. Dvojitý představení – Obraz, který byl ukázán Nabuchodonozorovi, představující úpadek pozemských království v jejich moci a slávě, také vhodně představuje úpadek náboženství a morálky mezi lidmi těchto království. Když národy zapomínají na Boha, ve stejné míře morálně slábnou. ^{4BC 1168.4}

Babylon padl, protože ve svém blahobytu zapomenul na Boha a připsal slávu svého blahobytu lidskému úspěchu. ^{4BC 1168.5}

Médo-Perské království bylo navštíveno hněvem z nebe, protože v tomto království byl Boží zákon pošlapán. Bázeň Hospodinova nenašla žádné místo v srdcích lidí. Převládajícím vlivem v Médo-Persii byla bezbožnost, rouhání a zkaženost. ^{4BC 1168.6}

Království, která následovala po něm, byla ještě více ničemnější a zkaženější. Upadla, protože lidé opustily svou oddanost vůči Bohu. Když na něho zapomněli, upadala království stále níže a níže v měřítku morálních hodnot. – YI Sept. 22, 1903 ^{4BC 1168.7}

43. Železo a hlína představují spojení moci církve a moci státu – Dospěli jsme k času, kdy svaté Boží dílo je představeno chodidly obrazu, ve kterém je železo smíšené s ničemnou hlinou. Bůh má lid, vyvolený lid, jehož schopnost rozeznání musí být posvěcena, který se nesmí stát nesvatým tím, že položí na základ dřevo, seno a strniště. Každá duše, která je věrná Božím přikázáním, pozná, že rozlišujícím znakem naší víry je sedmý den – sobota. Kdyby vláda uznala sobotu, jak přikázal Bůh, postavila by se pod Boží mocí a na obhajobu víry jednou dané svatým. Avšak státníci budou vyvyšovat falešnou sobotu a spojí svou náboženskou víru se zachováváním tohoto výplodu papežství, povyšující ho nad sobotu, kterou Hospodin posvětil a požehnal, ustanovující ji zvlášť pro člověka, aby mu byla svatá, jako znamení mezi ním a jeho lidem do tisíce pokolení. Spojení církevní moci se státní mocí je představeno železem a hlinou. Toto spojení oslabuje veškerou moc církví. Toto udělení církvi moci státu přinese zlé následky. Lidé téměř překročili hranici Boží shovívavosti. Vložili své síly do politiky a spojili se s papežstvím. Přichází však doba, kdy Bůh potrestá ty, kteří učinili neplatným jeho zákon, a jejich zlé dílo se obrátí proti nim. – Manuscript 63, 1899 ^{4BC 1168.8}

46. Božské zjevení – Nabuchodonozor si uvědomil, že by mohl přijmout tento výklad jako božské zjevení, protože Danielovi byla zjevena každá jednotlivá podrobnost snu. Tyto slavnostní pravdy přednesené výkladem tohoto nočního vidění učinily na panovníkovu mysl hluboký dojem, proto v pokoře a bázni „*padl na svou tvář a poklonil se*“. ... ^{4BC 1169.1}

Nabuchodonozor viděl jasný rozdíl mezi Boží moudrostí a moudrostí nejučenějších mužů jeho království. – YI Sept. 8, 1903 ^{4BC 1169.2}

47. Odražení světa – Prostřednictvím hebrejských zajatců se Hospodin stal známým pohanům v Babyloně. Tento modlářský národ obdržel poznání o tom, že bude ustanoveno království Hospodina a že skrze jeho moc bude udrženo proti veškeré moci a úskočnosti satana. Daniel a jeho

druhové, Ezdráš a Nehemiáš a také mnozí jiní byli Božími svědky ve svém zajetí. Hospodin je rozptýlil mezi královstvími země, aby jejich světlo mohlo zářit jasně uprostřed černé temnoty pohanství a modlářství. Danielovi Bůh zjevil světlo svých záměrů, které byly ukryty po mnoha pokolení. Chtěl, aby Daniel mohl spatřit ve vidění světlo jeho pravdy a odrazil toto světlo na pyšné království Babylonu. Bylo dovoleno, aby na despotického krále zazářilo světlo od Božího trůnu. Nabuchodonozorovi bylo ukázáno, že Bůh nebes je vládcem nad všemi panovníky a králi země. Jeho jméno se stalo známým jako Bůh nade všechny bohy. Bůh chtěl, aby Nabuchodonozor pochopil, že vládcové pozemských království mají Vládce v nebesích. Boží věrnost při záchraně třech zajatců z plamenů a ospravedlnění jejich jednání zjevila jeho podivuhodnou moc. ^{4BC 1169.3}

Od Daniele a jeho druhů zazářilo velké světlo. Slavné věci byly řečeny o Siónu – městě Hospodina. Hospodin chce, aby tímto způsobem zářilo od jeho věrných strážných světlo v těchto posledních dnech. Jestliže svatí ve Starém zákoně nesli tak rozhodné svědectví věrnosti, jak by měl pak Boží lid dnes, který má nahromaděné světlo po staletí, zářit, když proroctví Starého zákona odhalila zahalenou slávu do budoucnosti! – Letter 32, 1899 ^{4BC 1169.4}

Daniel 3.

1-5. Obraz posledních dnů – Sobota čtvrtého přikázání je mnohými učiněna neplatnou, považující ji za bezvýznamnou věc, zatímco je vyvyšována falešná sobota – dítě papežství. Namísto Božích zákonů jsou vyvyšovány zákony člověka hříchu – zákony, které jsou přijímány a uctívány tak jako obdivuhodný zlatý Nabuchodonozorův obraz Babyloňany. Když postavil tento velký obraz, Nabuchodonozor přikázal, aby všichni, velcí i malí, vysocí i nízcí, bohatí i chudí, mu vzdali všeobecnou poctu. – Manuscript 24, 1891 ^{4BC 1169.5}

19. Očekáváno něco neobvyklého – Když král viděl, že jeho vůle nebyla přijata jako vůle Boží, byl „naplněn prchlivostí“ a výraz jeho tváře se proměnil proti těmto mužům. Satanské vlastnosti způsobily, že jeho tvář vypadala jako tvář démona. Ze vši síly, jakou vlastnil, rozkázal, aby pec byla rozpálena sedmkrát více než obvykle, a přikázal nejsilnějším mužům, aby mládence svázali a uvrhli je do pece. Domníval se, že tato situace vyžadovala, aby s těmito šlechtnými muži zacházel s větší silou než obvykle. Jeho mysl byla pod silným dojmem, že by něco neobyčejného mohlo zasáhnout v jejich prospěch, a proto přikázal svým nejsilnějším mužům, aby se o ně postarali. – ST May 6, 1897 ^{4BC 1169.6}

25. Zajatci zjevili Krista – Jak se Nabuchodonozor dověděl, že ten čtvrtý je na pohledění podobný Synu Božímu? O Synu Božím slyšel od hebrejských zajatců, kteří byli v jeho království. Oni mu přinesli známost o živém Bohu, který řídí všechny záležitosti. – RH May 3, 1892 ^{4BC 1169.7}

28. Jejich kolegové pochopili, co je to víra – Tito věrní Hebrejové vlastnili velké vrozené schopnosti a rozumovou kulturu a zaujímalí vysoké čestné postavení. Všechny tyto přednosti je však nepřiměřely k tomu, aby zapomněli na Boha. Všechny jejich síly byly podrobeny posvěcujícímu vlivu božské milosti. Svým zbožným příkladem, svou neochvějnou bezúhonností projeví chválu tomu, který je povolal ze tmy v předivné světlo své. V jejich záračném vysvobození byla před tímto obrovským shromážděním zjevena moc a Boží majestát. Ježíš sám se postavil po jejich boku v ohnivé peci a slávou své přítomnosti přesvědčil pyšného krále Babylonu, že nemohl být nikým jiným než Synem Božím. Nebeské světlo zazářilo od Daniele a jeho druhů, až všichni jejich kolegové pochopili, co je to víra, která zušlechtila jejich životy a ozdobila jejich charaktery. – RH Feb. 1, 1881 ^{4BC 1170.1}

Daniel 4.

17. Osud lidí pozorně sledován – Pán Bůh všemohoucí kraluje. Všichni králové, všechny národy jsou jeho, pod jeho vládou a jeho řízením. Jeho možnosti jsou nekonečné. Mudrc prohlašuje: „*Jako potůčkové vod jest srdce královo v ruce Hospodinově; kamžkoli chce, nakloňuje ho.*“ (Př 21,1) ^{4BC 1170.2}

Ti, na jejichž působení závisí osudy národů, jsou pozorně sledováni, tito vědí, že neodpočívá ten, „který dává králům vítězství“, neboť jemu náleží „pavézy země“. – RH March 28, 1907 ^{4BC 1170.3}

33. Dnes jsou někteří podobní Nabuchodonozorovi – Žijeme v posledních dnech dějin této země, a proto nemůžeme být nijak překvapeni existujícím odpadnutím a zapřením pravdy. Nevěra se stala nyní rafinovaným uměním, které vede lidi ke zkáze jejich duší. Hrozí neustálé nebezpečí, že budou za kazatelnami hlášány klamy kazatelů, jejichž životy odporují slovům, která hlásají. Dokud však bude trvat čas, bude slyšen hlas výstrahy a napomenutí. Ti, kteří se dopustili jednání, ke kterému by nikdy nemělo dojít, když jsou napomínáni a když jim jsou poskytovány rady skrze Pánem určené nástroje, stavějí se proti poselství a nechťejí se napravit. Budou se chovat tak jako faraón a Nabuchodonozor, dokud jim Hospodin neodejme rozum a dokud se jejich srdce nestanou necitlivá. Přijde k nim Hospodinovo slovo, jestliže ho však nebudou chtít slyšet, učiní je zodpovědnými za jejich vlastní záhubu. – NL No.31, p. 1 ^{4BC 1170.4}

37. Úplné obracení Nabuchodonozora – Nejsilnější ze všech pohnutek v Danielově životě byla touha oslavovat Boha. Uvědomoval si, že když stojí v přítomnosti vlivných lidí, opomenutí uznat Boha za zdroj své moudrosti, by ho učinilo nevěrným správcem. A jeho neustálé uznávání Boha nebes před králi, knížaty a státníky nezmenšilo ani o jednu jotu jeho vliv. Král Nabuchodonozor, před kterým Daniel tak často vyvyšoval Boží jméno, se nakonec úplně obrátil a naučil se „chválit, vyvyšovat a oslavovat Krále nebeského“. – RH Jan. 11, 1906 ^{4BC 1170.5}

Vroucí a výmluvné svědectví – Král na babylonském trůně se stal Božím svědkem tím, že přinesl z vděčného srdce vroucí a výmluvné svědectví, že se stal účastníkem milosrdenství a milosti, spravedlnosti a pokoje božské přirozenosti. – YI Dec. 13, 1904 ^{4BC 1170.6}

Daniel 5.

5-9. Přítomnost neviditelného hosta pociťována – Pozorovatel, který byl nepoznán, ale jehož přítomnost byla odsuzující mocí, přihlížel této rouhavé scéně. Záhy neviditelný a nepozvaný Host způsobí, že jeho přítomnost bude pociťována. Ve chvíli, kdy toto rouhavé veselí bylo na svém vrcholu, objevila se bezkrevná ruka a psala slova odsouzení na zdi hodovní síně. Spalující slova následovala pohyby ruky. „*MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN*“, bylo napsáno ohnivými písmeny. Jenom několik písmen bylo napsáno touto rukou na zdi před králem, ukázaly však, že tam byla přítomna Boží moc. ^{4BC 1170.7}

Balsazar se vyděsil. Probudilo se jeho svědomí. Zmocnil se ho strach a podezření, které vždy doprovází jednání viníků. Když Bůh vyvolává u lidí strach, nemohou skrýt sílu svého zděšení. Velkých mužů království se zmocnily obavy. Jejich rouhavá neúcta ke svatým věcem se v okamžiku změnila. Zoufalá hrůza přemohla veškeré sebeovládání. ... ^{4BC 1170.8}

Marně se král pokoušel přečíst plamenná písmena. Zjistil, že jsou pro něho příliš silná. Nemohl přečíst tento nápis. – YI May 19, 1898 ^{4BC 1171.1}

27. Viz komentář EGW k Př 16,2. ^{4BC 1171.2}

Daniel 6.

5. Nezáviděníhodné postavení – Danielovo postavení bylo nezáviděníhodné. Stál v čele nečestné, zkažené, bezbožné vlády, jejíž členové ho sledovali s pronikavým, žárlivým zrakem, aby našli v jeho jednání nějakou vadu. Najali na jeho stopu špehy, aby vyslídili, zda by tímto způsobem nemohli proti němu něco najít. Satan vnukl těmto mužům plán, pomocí něhož by se mohli Daniele zbavit. Nepřítel řekl: Použijte jeho náboženství jako prostředek k jeho odsouzení. – YI Nov. 1, 1900 ^{4BC 1171.3}

10. Neochvějná poctivost je jedinou bezpečnou cestou – Pro lidi ve vysokém postavení bez ohledu na to, zda na sebe stáhnou pochvalu nebo pokárání – kráčení po úzké cestě neochvějné poctivosti bude neobyčejně těžké. A přece je to jediná bezpečná cesta. Všechno, čeho mohou dosáh-

nout, prodávající svou čest, bude jako dýchání nečistých rtů, nebo jako struska, která zhoří v ohni. Ti, kteří mají morální odvahu postavit se proti zlu a chybám svých spolubližných – a takoví jsou a svět si jich váží – budou za to sklízet nenávist, urážky a ničemnou přetvářku. Možná, že budou svrženi ze svých vysokých postavení, protože se nedají koupit ani prodat, poněvadž se nedají přimět ani podplacením, ani hrozbami, aby poskvřnili své ruce nepravostí. Bude se zdát, že se všechno spiklo proti nim, avšak Pán Bůh vytiskl na svém díle svou pečeť. Oni mohou být pokládáni svými bližními za slabé, zženštilé, neschopné k plnění svých úřadů, avšak Všemohoucí Pán je hodnotí úplně jinak. Ti, kteří jimi pohrdají, nevědí, co činí. I když na tak poctivého člověka ještě za jeho života, nebo též nad jeho hrobem, se převaluje záplava pomluv a urážek, Bůh mu vyslovuje své plné uznání, říká: „*Dobře si činil.*“ Hloupost a zloba pronásledovatelů v nejlepším případě přináší život plný neklidu a nespokojenosti a nakonec trnité políbení smrti. Jak mnozí, hledíce zpátky na svůj vlastní způsob jednání a jeho následky, jsou přinuceni vlastníma rukama ukončit svůj hanebný život. Všechno to čeká na soud a na ten poslední neodvolatelný rozsudek: „*Odejďte ode mne!*“ (Mt 7,23) – ST Feb. 2, 1882 4BC 1171.4

Daniel 7.

2-7. Mesiášův znak – Beránek – Danielovi byly ukázány ve vidění kruté šelmy, představující mocnosti země. Avšak znamením Mesiášova království je beránek. Zatímco pozemská království jsou řízena nadvládou fyzických sil, Kristus rozptyluje každou pozemskou zbraň, každý donucovací prostředek. Jeho království je ustanoveno k tomu, aby pozvedlo a zušlechtilo padlé lidstvo. – Letter 32, 1899 4BC 1171.5

10. (Zj 20,12). Neomylný záznam – Existuje neomylný záznam, který uchovává všechny spáchané hříchy. Veškerá bezbožnost člověka, veškerá jeho neposlušnost vůči nebeským příkazům, je zapsána v nebeských knihách s neomylnou přesností. Přesto, že množství vin rychle narůstá, tak přece jsou Boží soudy smíšeny s milosrdenstvím, dokud jejich počet nedosáhne stanovené hranice. Bůh dlouho snáší přestupování svého zákona lidskými bytostmi a skrze své určené nástroje nadále předkládá poselství evangelia, dokud bude trvat čas. Bůh s božskou trpělivostí snáší zkaženost bezbožných. Prohlašuje však, že navštíví s prutem jejich přestoupení. Nakonec dovolí, aby satanovy zhoubné síly vládnout byly zničeny. – Manuscript 17, 1906 4BC 1171.6

Přesně tak jsou v nebeských knihách zaznamenány posměšné a bezvýznamné poznámky, vyslovené hříšníky, kteří nevěnují žádnou pozornost výzvám milosrdenství, když jim je představován Kristus skrze Boží služebníky. Tak jako umělec vytváří na vyleštěném skle věrný obraz lidské tváře, tak Bůh každodenně umísťuje v nebeských knihách přesný záznam charakteru každého jedince. – Manuscript 105, 1901 4BC 1171.7

25. (Ex 31,13; Ezd 20,12) Obrácený ukazatel směru – Hospodin jasně vyznačil cestu do Božího města; ale velký odpadlík změnil ukazatel směru, umísťující falešnou – podvrženou sobotu. On říká: „Budu působit proti Božím plánům. Zplnomocním svého zástupce, člověka hříchu, aby zrušil Boží památník, sedmý den, sobotu. Takto ukážu světu, že den posvěcený a požehnaný Bohem byl změněn a že tento den nebude přebývat v myslích lidí. Vymažu památku na něho. Místo něj ustanovím den, který nemá pověření nebes, den, který nemůže být znamením mezi Bohem a jeho lidem. Já umístím místo něj den, který nenese pověřovací listy z nebes, den, který nemůže být znamením mezi bohem a jeho lidmi. Povedu lidi, kteří přijmou tento den, aby vložili na něho svatost, kterou Bůh vložil na sedmý den. Skrze svého náměstka vyvýším sám sebe. První den bude vyvyšován a protestantský svět přijme tuto podvrženou sobotu jako pravou. Skrze nezachovávaní soboty ustanovené Bohem, přinesu jeho zákon do opovržení. Slova, „znamení mezi mnou a vámi po všechna vaše pokolení“, použiji na mou sobotu. Takto se svět stane mým. Budu vládce země, knížetem tohoto světa. Budu tak ovládat mysle pod svou mocí, že Boží sobota se stane předmětem opovržení. Znamení? Učiním zachovávaní sedmého dne znamením nevěrnosti vůči autoritám země. Lidské zákony budou učiněny tak přísné, že muži a ženy se neodvážejí zachovávat sedmý den – sobotu. Ze

strachu před nedostatkem jídla a oděvu, se spojí se světem v přestupování Božího zákona; a země se dostane zcela pod mou nadvládu.“ 4BC 1171.8

Člověk hříchu ustanovil falešnou sobotu a vyznávající křesťanský svět přijal tento výplod papežství a tím odmítl být poslušný Bohu. Takto satan vede muže a ženy v opačném směru vůči městu útočiště; a zástupy, které ho následují, ukazují, že Adam a Eva nejsou jedinými, kteří přijali slova lstivého nepřítele. 4BC 1172.1

Nepřítel veškerého dobra otočil ukazatel směru tak, že ukazuje cestu neposlušnosti jako cestu štěstí. Zneuctil JHVH tím, že odmítl být poslušný tomu jasnému „*Takto praví Hospodin*“. Pomýšlel změnit časy a zákony. – RH April 17, 1900 4BC 1172.2

Daniel 9.

1. Viz komentář EGW k Jr 25,27-29. 4BC 1172.3

2. Bůh připravuje cestu – Zatímco ti, kteří v Babylóně zůstali věrní Bohu, hledali Pána a studovali prorockví předpovídající jejich vysvobození, Bůh připravoval srdce králů, aby projevíli přízeň jeho pokání činícímu lidu. – RH March 21, 1907 4BC 1172.4

3-19. Prorockví a modlitba – Danielův příklad modlitby a vyznání hříchů je dán pro naše poučení a povzbuzení. Téměř sedmdesát let byl Izrael v zajetí. Země, kterou si Bůh vybral za své vlastnictví, byla dána do rukou pohanů. Milované město, příjemce nebeského světla, kdysi radost celé země, bylo nyní opovrhované a zneuctěné. Chrám, v kterém byla truhla Boží smlouvy a cherubíni slávy zastíňující slitovnici, byl v rozvalinách. Toto místo bylo znesvěceno bezbožnými nohama. Věrní mužové, kteří znali její dřívější slávu, byli naplněni bolestí ze zpusťování svatého domu, který odlišoval Izrael jako Boží vyvolený lid. Tito mužové byli svědky Božího soudu kvůli hříchům jeho lidu. Byli svědky naplnění tohoto slova. Byli rovněž svědky zaslíbení jeho přízně, jestliže se Izrael vrátí k Bohu a bude kráčet obezřetně před ním. Staří, šedovlasí poutníci přišli do Jeruzaléma, aby se modlili uprostřed jeho rozvalin. Líbali jeho kameny a smáčeli je svými slzami, když úpěnlivě prosili Pána, aby měl smilování nad Siómem a prikryl ho slávou své spravedlnosti. Daniel věděl, že stanovený čas pro izraelské zajetí byl téměř u konce; uvědomoval si však skutečnost, že, protože Bůh zaslíbil, že je vysvobodí, oni sami neměli vykonat žádnou část. V postu a lítosti hledal Pána, vyznávající své vlastní hříchy a hříchy lidu. – RH Feb. 9, 1897 4BC 1172.5

24. Uvedení věčné spravedlnosti – Skrze své vyvolené nástroje Bůh milostivě oznamuje své záměry. Tehdy veliké dílo vykoupění bude postupovat kupředu. Lidé se dozví o smíření za nepravost a o věčné spravedlnosti, kterou Mesiáš přinese prostřednictvím své oběti. Kříž Golgoty je velkým středem. Tato pravda působící na vůli učiní Kristovu oběť účinnou. To je to, co Gabriel zjevil Danielovi v odpovědi na jeho vroucí modlitbu. To bylo to, o čem Mojžíš, Eliáš a Kristus rozmlouvali při jeho proměnění. Ponížením na kříži Kristus přinesl věčné vysvobození všem, kteří chtějí jít za ním, podávající nesporný důkaz o tom, že jsou odděleni od světa. – Letter 201, 1899 4BC 1172.6

Daniel 10.

3. Viz komentář EGW ke kap. 1,8. 4BC 1173.1

5-7. Kristus se zjevil Danielovi – Žádná menší osobnost než samotný Syn Boží se zjevil Danielovi. Tento popis je podobný tomu, který přinesl Jan, když se mu Kristus zjevil na ostrově Patmos. Náš Pán přichází nyní s jiným nebeským poslem, aby poučil Daniele, co se stane v posledních dnech. Toto poznání bylo dáno Danielovi a bylo zaznamenáno skrze vnuknutí pro nás, kteří jsme na konci světa. – RH Feb. 8, 1881 4BC 1173.2

12-13. Správná rada proti zlé radě – (Citace Da 10,12-13). Tímto vidíme, že nebeské bytosti musí zápasit s překážkami, aby se Boží záměry mohly naplnit ve svém čase. Král Persie byl ovládnán nejvyššími ze všech zlých andělů. Odmítal, tak jako faraón, být poslušný Slovu Hospodinovu. Gabriel prohlásil, že se mu protivil dvacet jedna dnů jeho zastávání se Židů. Michal mu však přišel

na pomoc, a pak zůstal s králi Perskými, držíce síly na uzdě, stavějící správnou radu proti zlé radě. Dobří a zlí andělé mají svou účast na Božím plánu v jeho pozemském království. Božím cílem je vést jeho dílo ve správných liniích a způsobech tak, aby to přispělo k jeho slávě. Satan se však stále snaží působit proti Božím záměrům. Boží služebníci mohou rozvíjet jeho dílo, pouze když se pokoří před Bohem. Nikdy nemohou spoléhat na své vlastní úsilí nebo na vnější projevy úspěchu. – Letter 201, 1899 ^{4BC 1173.3}

13. Neviditelný boj – V Božím Slově máme příklady, jak nebeské nástroje působí na mysl králů a vládců, zatímco ve stejnou dobu satanské nástroje rovněž působí na jejich mysl. Žádná lidská výmluvnost, silně vyhlášené lidské názory, nemohou změnit působení satanských nástrojů. Satan se neustále snaží zatarasit cestu tak, aby pravda byla omezována lidskými výmysly; a ti, kteří mají světlo a poznání, jsou v největším nebezpečí, jestliže se neustále nebudou zasvěcovat Bohu, nepokoří se a neuvědomí si nebezpečí této doby. ^{4BC 1173.4}

Nebeské bytosti jsou určeny k tomu, aby odpovídaly na modlitby těch, kteří nesobecky pracují v zájmu Božího díla. Právě tito nejvyšší andělé v nebeských dvorech jsou určeni, aby uskutečňovali modlitby, které stoupají k Bohu pro rozvoj Božího díla. Každý anděl má svou zvláštní část povinnosti, od které nemůže odejít na nějaké další místo. Kdyby odešel, mocnosti temnoty by získaly převahu. ... ^{4BC 1173.5}

Den po dni probíhá spor mezi dobrem a zlem. Proč ti, kteří měli tak mnoho příležitostí a předností, si neuvědomují sílu tohoto díla? Nejsou moudří, pokud se jedná o to. Bůh je vládce. Svou svrchovanou mocí drží na uzdě a řídí pozemské vladaře. Skrze své nástroje koná dílo, které ustanovil před založením světa. ^{4BC 1173.6}

Jako lid nerozumíme tak, jak bychom měli, velkému sporu, který probíhá mezi neviditelnými bytostmi – sporu mezi věrnými a nevěrnými anděly. Zlí andělé jsou neustále v činnosti, plánující způsob svého útoku, ovládající jak vojevůdce, krále a vládce, nevěrné lidské síly. ... Vyzývám kazatele Krista, aby vyzdvihli v chápání všech, kteří se nacházejí v dosahu jejich hlasu, pravdu o službě andělů. Neoddávejte se vymyšleným spekulacím. Psané slovo je naší jedinou jistotou. Musíme se modlit jako Daniel, abychom mohli být chráněni nebeskými bytostmi. Jako služební duchové jsou andělé posíláni k službě pro ty, kteří mají dědičně obdržet spasení. Modlete se, moji bratři, modlete se tak, jak jste se nemodlili ještě nikdy předtím. Nejsme připraveni na příchod Páně. Musíme vykonat důkladné dílo pro věčnost. – Letter 201, 1899 ^{4BC 1173.7}

Daniel 12.

3. (viz kom. EGW k Iz 60,1). Hvězdy a drahokamy v koruně – Tím, že budete žít životem oddanosti a sebeobětování, tím, že budete činit dobře jiným, si můžete přidávat hvězdy a drahokamy do koruny, kterou budete nosit v nebi a ukládat si nevadnoucí, věčné poklady. – Manuscript 69, 1912 ^{4BC 1174.1}

10. Bezbožným se nedostává porozumění – (Citace Da 12,10). Bezbožní si zvolili satana za svého vůdce. Pod jeho vedením jsou obdivuhodné schopnosti mysle používány k vytváření prostředků zkázy. Bůh dal lidské mysli velkou moc, moc ukázat, že Stvořitel vybavil člověka schopností vykonat velké dílo proti nepříteli veškeré spravedlnosti, moc ukázat, jaká vítězství mohou být dosažena v boji proti zlu. Těm, kteří plní Boží záměry vůči nim, budou řečena slova: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíš v radost Pána svého.*“ (Mt 25,21) Lidský mechanismus má být používán ke konání díla, které je požehnáním pro lidstvo, a tehdy bude Bůh oslaven. ^{4BC 1174.2}

Když však ti, kterým Bůh svěřil své schopnosti, se odevzdají do rukou nepřítele, stanou se mocí ke zničení. Když lidé neučiní Boha prvním a posledním a nejlepším ve všem, když se mu neodevzdají k uskutečňování jeho záměrů, přichází satan a používá ve své službě mysl, které, kdyby byly odevzdány Bohu, by mohly vykonat velké dobro. Pod jeho vedením konají zlé dílo s velkou a mistrovskou silou. Bůh jim určil dílo na vysoké úrovni jednání, aby mohli proniknout do jeho myšlení, a takto získat vzdělání, které by je učinilo schopnými konat skutky spravedlnosti. Oni však ne-

vědí nic o takovém vzdělání. Jsou bezradní. Jejich síly je nevedou správně; protože se nacházejí pod mocí nepřítele. – Letter 141, 1903 4BC 1174.3

13. Daniel nyní zůstává ve svém údělu – (Citace Da 12,9.4.10.13). Pro Daniele nastal čas, aby zůstal ve svém údělu. Nastal čas, aby světlo, které mu bylo dáno, proniklo do světa jako nikdy předtím. Jestliže ti, pro které Pán vykonal tak mnoho, budou kráčet ve světle, jejich poznání Krista a proroctví vztahujících se na něj velmi vzroste, úměrně tomu, jak se bude přibližovat konec pozemských dějin. – Manuscript 176, 1899 4BC 1174.4

*****

Ozeáš 4.

17. Umístění strašného znamení – Neustálým odporem se hříšník staví tam, kde nepozná nic jiného než odpor. Když nevěnuje pozornost výzvám Božího milosrdenství a nadále rozsévá semena nevěry, nad jeho dveřmi je umístěno strašné znamení: „*Efraim se stovaryšil s modlami, nechej ho.*“ – Letter 51a, 1895 4BC 1174.5

Ozeáš 6.

6-7. (Mi 6,6-8). Když jsou oběti odporné – (Citace Oz 6,6-7). Mnoho obětí Židů a prolévání krve ke smíření za hříchy, při kterých nepociťovali žádnou pravou lítost, byly vždy Bohu odporné. Proto promluvil skrze Micheáše, řka: (Citace Mi 6,6-8). 4BC 1174.6

Drahými dary a zdáními svatosti nemůže být získána Boží přízeň. Za své milosrdenství požaduje kajícího ducha, srdce otevřené světlu pravdy, lásky a soucitu vůči našim bližním a ducha, který se nedá podplatit lakomstvím ani sebeláskou. Kněží a přední mužové postrádali tuto nezbytnou Boží přízeň a jejich nejdražší dary a oslňující obřady byly v jeho očích ohavností. – ST March 21, 1878 4BC 1174.7

Ozeáš 8.

1. Viz komentář EGW k Jr 23,1. 4BC 1174.8

Ozeáš 12.

7. Viz komentář EGW k Př 16,11. 4BC 1174.9

Ozeáš 13.

9. Viz komentář EGW k Jr 23,1. 4BC 1174.10

*****

Joel 2.

22. Viz komentář EGW ke Zj 18,1. 4BC 1175.1

28-29. nebo 3. kap. 1-2 (Sk 2,17-18). Zřetelnější naplnění – Jestliže se toto proroctví Joele setkalo s částečným naplněním ve dnech apoštolů, pak my žijeme v době, kdy to má být ještě zřetelněji zjeveno Božímu lidu. Bůh tak udělí svého Ducha svému lidu, že se stane světlem uprostřed

mravní temnoty; a velké světlo se bude odrážet na všechny strany světa. O, kéž by naše víra mohla vzrůstat, aby Pán mohl mocně působit skrze svůj lid. – Manuscript 49, 1908 ^{4BC 1175.2}

*****

Aggeus 1.

1-2. Obhajoby odkladu zneuct'ují Boha – (Citace Ag 1,1-2). Výraz „lid tento praví“ je významný. V této hodině své příležitosti se Izraelité sami neprokázali poslušnými. Od těch, které si Pán vyvoluje a vede, je očekávána okamžitá poslušnost. Obhajoby odkladu jsou zneuctěním Boha. A přesto ti, kteří si zvolili následovat svou vlastní cestu, si často vymýšlejí důmyslné výmluvy pro vlastní ospravedlnění. Takto Izraelité prohlašovali, že začali znovu stavět, ale že byli ve své práci zastaveni kvůli překážkám vymyšleným jejich nepřáteli. Tyto překážky, jak zdůvodňovali, byly znamením, že ještě nenastal čas pro znovu vybudování. Tvrdili, že Hospodin způsobil těžkosti, aby pokáral jejich horoucí chvat. To je důvod, proč se Bůh v oznámení skrze svého proroka obrátil na ně ne jako na „můj lid“, ale jako na „tento lid“. ^{4BC 1175.3}

Izraelité neměli žádnou skutečnou omluvu pro zanechání své práce na stavbě chrámu. Čas, kdy se objevovaly nejvážnější námitky, byl pro ně časem, aby setrvali ve stavbě. Byli však puzeni sobeckým odporem k tomu, aby se střetli s nebezpečím vyvolaným opozicí jejich nepřátel. Nevlastnili víru, která je nadějných věcí podstata a důvod věcí neviditelných. Zdráhali se jít kupředu vírou v otvírající se Boží prozřetelnost, protože nemohli spatřit konec již od počátku. Když se objevovaly těžkosti, snadno se odvraceli od díla. ^{4BC 1175.4}

Tyto dějiny se budou opakovat. Dojde k náboženskému selhání, protože lidé nemají víru. Když se dívají na věci, které jsou viditelné, objeví se nemožnosti; ale Bůh je může vést krok za krokem směrem, kterým je touží vést. Jeho dílo bude postupovat vpřed, pouze když jeho služebníci půjdou vpřed skrze víru. I když mohou být vyzváni projít časem soužení, přesto by měli vždy pamatovat na to, že bojují s oslabeným, poraženým nepřítelem. Boží lid nakonec zvítězí nad každou mocí temnoty. – RH Dec. 5, 1907 ^{4BC 1175.5}

2. Nesprávný výklad proroctví překáží Božímu dílu – Hospodin má prostředky. Jeho ruka je na řízení. Když nastal čas, aby byl znovu vystavěn jeho chrám, pohnul srdcem Cýra jako svého nástroje, aby poznal proroctví týkající se ho samotného a udělil židovskému lidu svobodu. Ba co víc, Cýrus je vybavil nezbytnými prostředky k znovu vybudování chrámu Páně. Tato práce začala za Cýra a jeho nástupce pokračoval v započatém díle. ^{4BC 1175.6}

(Citace Iz 45,1; 44,28). ^{4BC 1175.7}

Samaritáni se pokoušeli překazit toto dílo. Svými falešnými zprávami vyvolali v myslích snadno podléhajících podezření; a následkem tohoto zastrašování se Židé stali nevěřícími a lhostejnými k dílu, které Hospodin chtěl, aby bylo konáno. Proti nim se postavil Smerdis uchvatitel. „*A tak přetrženo jest dílo domu Božího, kterýž byl v Jeruzalémě, a stálo tak až do druhého léta králování Daria krále Perského.*“ Když Darius nastoupil na trůn, odstranil dílo a zákaz uchvatitele. Ale dokonce i tehdy lid, který měl s největším zájmem pokračovat dále, byl stále lhostejný. Nesprávně použili proroctví oznámené vnuknutím. Mylně vykládali Boží Slovo a tvrdili, že čas k budování ještě nenastal a že dokud se zcela nenaplní dny, neujmou se díla. Zatímco však zanechali budování domu Hospodinova – chrámu, v kterém by mohli uctívat Boha, dokud plně nenastal konec času stanoveného pro zjetí Židů, stavěli příbytky pro sebe. – Manuscript 116, 1897 ^{4BC 1175.8}

13. Pokárání změněno na povzbuzení – Stalo se to po druhém poselství Agea, že si lid uvědomil, že Hospodin to s nimi myslí vážně. Neodvážili se přehlédnout opakované varování, že jejich úspěch a Boží požehnání jsou závislé na jejich úplné poslušnosti vůči jim daným pokynům. Jakmile se rozhodli, že budou konat podle slova Hospodinova, jeho poselství pokárání se změnilo na slova povzbuzení. Ó, jak máme milosrdného Boha! On říká: „*Já jsem s vámi.*“ Pán Bůh všemohoucí kraluje. On ujistil lid, že jestliže bude poslušný, tak se dostane tam, kde jim bude moci požehnat pro slávu svého vlastního jména. Jestliže se Boží lid bude pouze spoléhat na něho a věřit v něho, on jim požehná. – Manuscript 116, 1897 ^{4BC 1176.1}

Aggeus 2.

1-9, 11-12. Podobenství ukazující co Bůh uznává – Ve slovech o budování domu pro Boha prorok Aggeus ukazuje v podobenstvích, co Bůh uznává a co odsuzuje. *4BC 1176.2*

(Citace Ag 2,1-9.11-12). *4BC 1176.3*

To je podobenství. Oběť, označena jako svaté tělo, byla představením Krista, který byl základem židovského obětního systému a který je vždy považován za toho, který umožňuje očistění člověka od hříchu. – Manuscript 95, 1902 *4BC 1176.4*

9. Nadřazenost a účel druhého chrámu – (Citace Ag 2,9). Vnější sláva chrámu nebyla slávou Páně. Byly dány pokyny, jak a co má být zařízení, aby na chrám spočinulo požehnání. Jeho obnovení v prostší podobě, než byla podoba prvního chrámu, mělo umístit před lid v pravém světle jejich minulé chyby závisející na okázalosti a nádheře vnějších forem a obřadů. Chrám byl postaven v této době také proto, aby odstranil potupu jejich nevěrnosti vůči Bohu. Aggeus poučil lid, že upřímnou lítostí a brzkým dokončením chrámu, se snažili být očištěni od hříchu neposlušnosti, který je odvedl od Boha a zdráhali se vykonat příkaz vstát a budovat. ... *4BC 1176.5*

Zanedbáváním chrámu, který byl odrazem Boží přítomnosti, lid velmi zneuctil Boha. Nyní byli poučeni udržovat jeho dům v svaté účtě, ne kvůli jeho velkoleposti, jak to činili Židé ve dnech Kristových, ale protože Bůh zaslíbil, že v něm bude přebývat. A tento druhý chrám byl nadřazen tomu prvnímu, protože ho ve zvláštním smyslu měl Mesiáš poctit svou osobní přítomností. – RH Dec. 12, 1907 *4BC 1176.6*

10-13,14. Přijatelná služba – Aby stavitelé druhého chrámu nemuseli učinit chyby, Hospodin je jasně poučil formou podobenství, týkající se toho, jaká povaha služby je přijatelná v jeho pohledu. ... (Citace Ag 2,10-13). *4BC 1176.7*

Duše zkažená hříchem je představována symbolem mrtvého těla ve stavu rozkladu. Všechno umývání a kropení předepsané v ceremoniálním zákonu bylo vyučováním v podobenstvích, vyučujícími o nezbytnosti díla obnovení v nitru srdce pro očistění duše mrtvé v přestoupeních a hříších, a také o nezbytnosti posvěcující moci Ducha svatého (Citace Ag 2,14). – RH Dec. 12, 1907 *4BC 1176.8*

15-19. Odhalené srdce – (Citace Ag 2,14-19). V tomto místě Písma svatého bylo srdce odhaleno. Hospodin bere na vědomí všechny skutky lidských dětí. On je může zmenšit; zvětšit a požehnat. *4BC 1176.9*

Vyznávající věřící, kteří zjevují svými činy, že stále lnou k sobeckým praktikám, jednají podle světských principů. Zásady spravedlnosti a poctivosti nejsou vnášeny do praktického života. – Manuscript 95, 1902 *4BC 1177.1*

23. Kamení anebo vyleštěné drahokamy – Křesťané jsou Kristovými klenoty. Mají se skvíť pro něho a vyzařovat světlo jeho krásy. Jejich lesk závisí na vyleštění jaké získají. Mohou si zvolit, zda budou vyleštěnými anebo zůstanou nevyleštěnými. Avšak každý, kdo je prohlášen za hodna místa v Hospodinově chrámu, se musí podvolit zušlechťujícímu procesu. Bez vyleštění, které uděluje Hospodin, nemohou odrážet více světla než obyčejný kamínek. *4BC 1177.2*

Kristus říká člověku: „Můj jsi ty. Vykoupil jsem tě. Nyní jsi pouze neotesaný kámen, ale jestliže se necháš vložit do mých rukou, vyleštím tě a jas, jakým budeš zářit, přinese čest mému jménu. Žádný člověk tě nevytrhne z mé ruky. Učiním tě mým zvláštním pokladem. V den mé korunovace budeš klenotem v mé koruně radosti.“ *4BC 1177.3*

Božský Dělník tráví málo času u bezcenného materiálu. Pouze drahocenné klenoty leští k podobnosti svého paláce, takže odstraňuje všechny ostré hrany. Tento proces je bolestný a těžký; zraňuje totiž lidskou pýchu. Kristus proniká hluboko do zkušeností, které člověk ve své soběstačnosti považuje za úplné, a odstraňuje z charakteru sebe vyvýšení. On odřezává přebytečný povrch a vystavuje kámen lešticímu kotouči, silně tlačíce, aby veškerá hrubost mohla být odstraněna. Pak, stavějíce klenot do světla, v něm Mistr vidí odraz sebe sama, a prohlašuje jej za hodna místa ve své skřínce. *4BC 1177.4*

„V ten den, praví Hospodin zástupů, vezmu tebe, ... a učiním tě jako pečetní prsten; nebo jsem tě vyvolil, praví Hospodin zástupů.“ Necht' je požehnaná ta zkušenost, jakkoli bolestná, která dává novou hodnotu kameni a způsobuje, aby zářil živým jasem. – RH Dec. 19, 1907 ^{4BC 1177.5}

Život skrytý v Kristu bude uchován – Bůh nedovolí, aby jediný z jeho věrných pracovníků byl ponechán sám, aby bojoval proti velkým přesilám a byl přemožen. On ochrání jako drahocenný klenot každého, jehož život je skryt s Kristem v Bohu. O každém takovém on říká: „Učiním tě jako pečetní prsten; nebo jsem tě vyvolil.“ – Manuscript 95, 1902 ^{4BC 1177.6}

*****

Zachariáš 2.

10-13. Málo dbána výzva – (Citace Za 2,10-13). Jak je to smutné uvažovat o tom, že se tato dojmavá výzva setkala se s tak malou odezvou! Kdyby tato naléhavá prosba k opuštění Babylonu byla dbána, jak jiné by mohlo být postavení Židů v těžké době Mardochea a Ester! ^{4BC 1177.7}

Hospodinovy záměry s jeho lidem jsou vždy ty stejné. On touží udělit dětem člověka bohatství věčného dědictví. Jeho království je věčným královstvím. Když ti, kteří se rozhodli stát se poslušnými poddanými Nejvyššího budou nakonec zachráněni v království slávy, Boží plán s člověkem bude uskutečněn. – RH Dec. 26, 1907 ^{4BC 1177.8}

Zachariáš 3.

1. Stejně dílo je konáno i dnes – Jozue je představen, jak prosí před andělem. Účastníme se toho stejného díla? Stoupají naše prosby k Bohu v živé víře? Otevíráme dveře srdce Ježíši a zavíráme každou možnost pro vstup satana? Ziskáváme každodenně jasnější světlo a větší sílu, abychom mohli setrvat v Kristově spravedlnosti? Vyprazdňujeme naše srdce od veškerého sobectví a očišťujeme je, připravujeme je k obdržení pozdního deště z nebe? ^{4BC 1177.9}

Nyní je čas, kdy máme vyznávat a opouštět naše hříchy, aby mohly jít předem na soud a být vymazány. – RH Nov. 19, 1908 ^{4BC 1178.1}

1-3. Falešný žalobce – Ti, kteří ctí Boha a zachovávají jeho přikázání, jsou předmětem satanových obvinění. Nepřítel působí s veškerou svou silou, aby svedl lidi do hříchu. Pak se dožaduje, aby na účet jejich minulých hříchů, mu bylo dovoleno, aby mohl vůči nim uplatnit svou pekelnou krutost jako na své vlastní poddané. O tomto díle Zachariáš napsal: „Potom mi ukázal Jozue kněze nejvyššího“ – jako představitele lidu, který zachovává Boží přikázání – „stojícího před andělem Hospodinovým, a satana stojícího po pravici jeho, aby se mu protivil.“ ^{4BC 1178.2}

Kristus je náš Nejvyšší kněz. Satan stojí před ním dnem i nocí jako žalobce bratří. Svou mistrovskou silou předkládá každý nežádoucí rys charakteru jako dostatečný důvod k odnětí Kristovy ochranné moci, a takto dovolující satanovi zastrašit a zničit ty, které svedl ke hříchu. Kristus však vykonal smíření za každého hříšníka. Můžeme vírou slyšet našeho Obhájce říkajícího: „Potresciž tě Hospodin, satane; potresciž tě, pravím Hospodin, kterýž vyvoluje Jeruzalém. Zdaliž tento není jako hlavně vychvácená z ohně?“ ^{4BC 1178.3}

„Jozue pak oblečen byl v roucha zmazaná.“ Takto se hříšníci objevují před nepřítelem, který je svou mistrovskou, klamnou mocí odvedl od jejich věrnosti vůči Bohu. Rouchem hříchu a hanbou nepřítel odívá ty, kteří byli přemoženi jeho pokušeními a pak prohlašuje, že to není spravedlivé, aby Kristus byl jejich Světlem, jejich Obhájcem. – Manuscript 125, 1901 ^{4BC 1178.4}

4. Sebeúcta vyplývá z nevědomosti – Veškeré sebevyvyšování a sebeúcta je výsledkem neznalosti Boha a Ježíše Krista, kterého on poslal. Jak rychle zanikne sebeúcta a pýcha je pokořena do prachu, když se díváme na nesrovnatelnou krásu Kristova charakteru! Svatost jeho charakteru se odráží ve všech, kteří mu slouží v duchu a v pravdě. ^{4BC 1178.5}

Jestliže naše rty potřebují očistění, jestliže si uvědomíme naši bídu a přijdeme k Bohu se zkroušeným srdcem, Pán odstraní tuto naši nečistotu. On řekne svému andělu: „Vezměte roucho to zmazané s něho,“ a oblečte ho v „roucha proměnná.“ – RH Dec. 22, 1896 ^{4BC 1178.6}

4-5. Proměnné roucho – Ubozí, kající smrtelníci, slyšte Ježíšova slova a věřte tomu, co slyšíte: „I odpověděl (na obviňující satanovy žaloby) a řekl těm (andělům), kteří stáli před ním (aby vy-

konali jeho rozkaz), říkajíce: Vezměte roucho to zmazané z něho. “ Já shladím jeho přestoupení. Přikryji jeho hříchy. Udělím mu svou spravedlnosti. „A řekl mu: Pohled, přenesl jsem s tebe nepravost tvou, a oblékl jsem tě v roucha proměnná.“ ^{4BC 1178.7}

Zmazaná roucha jsou odstraněna, protože Kristus říká: „Přenesl jsem z tebe nepravost tvou.“ Nepravost je přenesena na nevinného, čistého, svatého Božího Syna; a člověk, naprosto nehodný, stojí před Hospodinem očištěn od veškeré nespravedlnosti a oděn připisanou mu Kristovou spravedlností. Ó, jaké proměnné roucho je to! ^{4BC 1178.8}

A Kristus koná pro ně více než toto: (Citace Za 3,5). ^{4BC 1178.9}

To je pocta, kterou Bůh vloží na ty, kteří jsou oděni rouchem Kristovy spravedlnosti. S takovým povzbuzením jako je toto, jak mohou lidé nadále hřešit? Jak mohou zarmucovat Kristovo srdce? – Manuscript 125, 1901 ^{4BC 1178.10}

4-7. Zkušenost má být znovu zopakována – (Citace Za 4,4-7). Ten, který byl oblečen v roucha zmazaná, představuje ty, kteří se dopustili zla, kteří však vešli do tak upřímného stavu lítosti, že Pán, který odpouští všechny hříchy, které jsou odčiněny pokáním, je uspokojen. Satan se snaží postavit do ponižujícího postavení ty, kteří opravdově litovali svých hříchů. A ti, kteří setrvávají ve špatném způsobu jednání, jsou pobízeni satanem sužovat ty, kteří se káli. ... ^{4BC 1178.11}

Lidé, kteří ušli velkou vzdálenost v přestoupení, a kteří nikdy nevyznávali své hříchy, se budou snažit uvalit všechny možné výčitky na ty, na jejichž zničení satan pracoval, kteří se však káli a pokořili před Bohem, vyznávající své hříchy odpouštějícímu Spasiteli a získali odpuštění. Lidé, kteří nelitovali svých hříchů a neobdrželi odpuštění, budou trápit opravdové kajícíníky, opakující jejich zlé činy těm, kteří nic o učiněném zlu nevěděli. Oni obviní a odsoudí ty, kteří činí pokání, jako by sami byli bez viny. ^{4BC 1178.12}

Bylo mi ukázáno, že zkušenost zaznamenaná v třetí kapitole Zachariáše se bude nyní odehrávat před námi a bude pokračovat, dokud lidé, činíce vyznání čistoty, budou odmítat ponížít svá srdce a vyznat své hříchy. – Letter 360, 1906 ^{4BC 1179.1}

Zachariáš 4.

6. Viz komentář EGW k 2 Kr 2,11-15. ^{4BC 1179.2}

6-7,10. Zdánlivá moc není Boží silou – Tato kapitola je plná povzbuzení pro ty, kteří konají Boží dílo v těchto posledních dnech. Zorobábel šel do Jeruzaléma, aby vystavěl dům Hospodinův. Byl však obklopen těžkostmi. Jeho protivníci „*zemdlévali ruce lidu Judského, a ohrožovali je, aby nestavěli, „a zastavili jim mocí a silou“*. Hospodin však zasáhl v jejich prospěch a dům byl dokončen (citace Za 4,6-7.10). ^{4BC 1179.3}

Ty stejné těžkosti, které vznikly, aby překážely v obnovení a vybudování Božího díla, velké hory těžkostí, které se objevily na Zorobábelově cestě, potkají všechny, kteří jsou dnes věrnými Bohu a jeho dílu. Mnohé lidské vynálezy jsou používány k uskutečnění plánů podle mysle a vůle lidí, s kterými Bůh nespolupracuje. Nejsou to však vychloubačná slova ani velké množství obřadů, které ukazují, že Pán spolupůsobí se svým lidem. Zdánlivá moc lidského nástroje nerozhoduje o této otázce. Ti, kteří se staví do opozice vůči Božímu dílu, mohou po určitý čas bránit, ale tentýž Duch, který vedl Boží dílo po celou dobu, ho bude vést i dnes. „*Ne silou, ani mocí, ale Duchem svým, praví Hospodin zástupů.*“ ... ^{4BC 1179.4}

Pán chce, aby každá duše byla silná v jeho síle. Chce, abychom patřili na něj a přijímali od něho veškeré naše pokyny. – RH May 16, 1899 ^{4BC 1179.5}

11-14. (Mt 25,1-13). Olej očišťuje duši – Všichni potřebujeme studovat tak jako nikdy předtím podobenství o deseti pannách. Pět z nich bylo moudrých a pět bylo bláznivých. Moudré vzaly olej do svých nádobek spolu se svými lampami. Toto je svatý olej představován v knize Zachariáše (citace Za 4,11-14). Toto představení má nejvyšší význam pro ty, kteří tvrdí, že znají pravdu. Jestliže však nepraktikujeme pravdu, neobdržíme svatý olej, který se vylévá dvěma zlatými trubicemi. Tento olej je přijímán do nádob připravených pro něho. Je to Duch svatý v srdci, který působí skrze lásku a očišťuje duši. ... ^{4BC 1179.6}

Satan působí celou svou pekelnou mocí, aby uhasil světlo, které by mělo jasně svítit v duši a vyzařovat v dobrých skutcích. Slovo Boží k Zachariášovi ukazuje, odkud svatý zlatý olej vychází, a jeho jasné světlo, které Pán rozněcuje v komůrkách duše, dává světlo v dobrých skutcích světu. Satan bude působit, aby uhasil Boží světlo přicházející ke každé duši, tím že uvrhne svůj stín na stezku, aby zadržel každý paprsek nebeského světla. On ví, že jeho čas je krátký. Lid Boží se musí pevně držet Boha, jinak ztratí svůj směr. Jestliže pěstují zděděné a vypěstované rysy charakteru, které nesprávně představují Krista, zatímco vyznávají, že jsou jeho učedníky, jsou představeni člověkem přicházejícím na slavnost evangelia bez svatebního roucha, a bláznivými pannami, které neměly se svými lampami také i olej ve svých nádobkách. Musíme se pevně držet toho, co Bůh prohlašuje za pravdu, i kdyby se proti tomu postavil celý svět. – Manuscript 140, 1901 ^{4BC 1179.7}

Olej je udělován skrze poselství – (Citace Za 4,1-3.11-14). Prostřednictvím svatých bytostí obklopujících jeho trůn Hospodin udržuje neustále spojení s obyvateli země. Zlatý olej představuje milost, díky které Bůh udržuje lampy věřících naplněné. Nebýt toho, že tento svatý olej je vyléván z nebe v poselstvích Božího Ducha, nástroje zla by získaly naprostou nadvládu nad lidmi. Bůh je zneuctěn, když nepřijímáme zprávy, které nám posílá. Takto vlastně odmítáme zlatý olej, který by chtěl vlít do našich duší, abychom mohli mít spojení s těmi, kteří jsou v temnotách. – RH Feb. 3, 1903 ^{4BC 1179.8}

Slovo proudí do srdce poslů – (Citace Za 4,11-14). Toto vyprázdnění sebe do zlatých číší představuje srdce živých Božích poslů, kteří nesou slovo Páně lidem ve varováních a naléhavých prosbách. Slovo samo o sobě musí být tak představeno jako zlatý olej, vyprazdňován ze dvou olivových stromů, které jsou u Panovníka vši země. Toto je křest Duchem svatým spolu s ohněm. To otevře duši nevěřících k přesvědčení. Potřebám duše může být vyhověno pouze skrze působení svatého Ducha Božího. Člověk sám nemůže vykonat nic, aby uspokojil své tužby a vyhověl žádostem srdce. – Manuscript 109, 1897 ^{4BC 1180.1}

12. (Iz 58,9). Kdo chce neustále přijímat, musí neustále dávat – Schopnost k přijetí svatého oleje ze dvou olivových stromů, které vyprazdňují ze sebe, je závislá na tom, jak příjemce vyprazdňuje tento svatý olej ze sebe ve slovech a činech k uspokojení potřeb jiných duší. Dílo, drahoceenné, uspokojivé dílo – je neustále přijímání a neustále dávání! Schopnost k přijímání je udržována pouze dáváním. – NL No.12, p. 5-6 ^{4BC 1180.2}

Zachariáš 8.

7-13. Nastává duchovní obnova – Dílo, které prorok Zachariáš popisuje, je předobrazem duchovního obnovení, jaké má být vykonáno pro Izrael před koncem času. (Citace Za 8,9.11-13, 7,8). – Letter 42, 1912 ^{4BC 1180.3}

Zachariáš 9.

13-17. Zodpovědní za temnotu – Temnota pohanského světa byla příznačná pro zanedbání židovského národa, jak je představena v deváté kapitole Zachariáše. ^{4BC 1180.4}

(Citace Za 9,12-17). Celý svět je zahrnut ve smlouvě velkého plánu vykoupení. – Manuscript 65, 1912 ^{4BC 1180.5}

16. (Iz 53,11; Ef 1,18). Kristova odměna – (Citace Za 9,16; Ef 1,18; Iz 53,11). Kristus pohlíží na svůj lid v jeho čistotě a dokonalosti jako na odměnu všech svých utrpení, svého ponížení a své lásky a doplnění své slávy. Kristus je velký střed, z kterého vyzařuje veškerá sláva. – RH Oct. 22, 1908 ^{4BC 1180.6}

*****

Malachiáš 1.

10. Nepožadujte mzdu za každé přinesené poselství – Dnes, stejně tak jako ve dnech Malachiáše, jsou kazatelé, kteří pracují, ne proto, že se neodvážejí konat jinak, ne proto, že na nich spočívá břeba, ale pro mzdu, kterou dostávají. Je to naprosto špatné požadovat mzdu za každé poselství, které je konáno jakoby pro Pána. Pokladnice Páně byla vyprázdněna těmi, kteří jsou dílu jen na újmu. Jestliže se kazatelé celé zasvětili Božímu dílu a zasvětili všechny své síly budování jeho díla, nebudou mít žádný nedostatek. Co se týče časných věcí, mají lepší podíl než jejich Pán a lepší než jeho vyvolení učedníci, které on vyslal. – SW Jan. 3, 1905 ^{4BC 1180.7}

11. Blahobyt Židů měl zjevit Boží slávu – (Citace Mal 1,11). Prorocká slova Malachiáše se vyplnila v hlásání pravdy Páně pohanům. Bůh si ve své nekonečné moudrosti vyvolil Izrael jako strážce drahocenných pokladů pravdy pro všechny národy. Dal jim svůj zákon jako měřítko charakteru, který měli rozvinout před světem, před anděly a před nepadlými světy. Měli zjevit světu zákony vlády nebes. Naučením i příkladem měli nést rozhodné svědectví pro pravdu. Boží sláva, jeho majestát a moc měly být zjeveny v celém jejich zdatu. Měli být královstvím kněží a knížat. Bůh je opatřil všemi prostředky, aby se stali největším národem na zemi. ^{4BC 1180.8}

Následkem nevěrnosti Boží vyvolený lid rozvinul charakter zcela opačný než charakter, který on chtěl, aby rozvinuli. Vložili svou vlastní formu a nápis na pravdu. Zapomněli na Boha a ztratili ze zřetele svou vysokou výsadu jako jeho představitelé. Požehnání, která obdrželi, nepřinesla žádné požehnání světu. Všechny jejich přednosti byly určeny pro jejich vlastní oslavení. Oloupili Boha o službu, kterou od nich požadoval, a oloupili také své bližní o náboženské směrnice a svatý příklad. Podobně jako obyvatelé předpotopního světa následovali každou představu svých zkažených srdcí. Takto způsobili, že se jim svaté věci jim jevily jako fraška, říkájíce: „*Chrást Hospodinův, chrám Hospodinův, je toto,*“ zatímco ve stejnou dobu falešně představovali Boží charakter, zneužívali jeho jméno a poskvrňovali jeho svatyni. – SW Jan. 10, 1905 ^{4BC 1181.1}

13. Viz komentář EGW k Lv 1,3, sv. I, str. 1110. ^{4BC 1181.2}

Malachiáš 2.

1-2. Bůh požaduje více, než mu dáváme – (Citace Mal 2,1-2). Pán požaduje od všech, kteří tvrdí, že jsou jeho lidem, daleko víc než mu dávají. Očekává, že věřící v Ježíše Krista zjeví světu slovy i skutky křesťanství, které bylo názorně ukázáno v životě a charakteru Vykupitele. Jestliže je slovo Boží uchováno v jejich srdcích, předloží praktickou ukázkou moci a čistoty evangelia. Svědectví takto nesené světu má mnohem větší hodnotu než kázání, nebo vyznání zbožnosti, které nezjevuje dobré skutky. Nechť ti, kteří vyslovují Kristovo jméno, si pamatují, že každý z nich působí určitým dojmem – buď příznivým nebo nepříznivým – na biblické náboženství, na mysl všech, s nimiž přicházejí do styku. – SW Jan. 17, 1905 ^{4BC 1181.3}

Malachiáš 3.

1-3. Pravda neustálou zkouškou – (Citace Mal 3,1-3). Všechno v našem charakteru, co nemůže vejít do Božího města, bude odsouzeno; jestli se podrobíme očišťování Páně, veškerá struska a cín budou stráveny. Jako vyvolení Páně budou přijímat světlo určené pro tuto dobu a nebudou vedeni k vyvyšování sebe. Nebudou si vytvářet měřítko, kterým by posuzovali svůj vlastní charakter; protože Pán určil jedno měřítko, podle kterého bude prověřován každý charakter. Neexistuje jedno měřítko pro chudé a jiné pro bohaté; protože všichni budou posuzováni tím zákonem, který nám prikazuje, abychom milovali Boha nade vše a svého bližního jako sebe samého. Ti, kteří získají nebeský poklad, budou těmi, kteří ukládali svůj poklad v nebi. Bůh nám dává světlo a příležitosti, abychom se učili od Krista; abychom mu mohli být podobní v duchu i charakteru; nemáme se však

přizpůsobit nějakému lidskému měřítku. Máme přijmout Boží pravdu do srdce, aby mohla usměrňovat život a formovat charakter. 4BC 1181.4

Pán pohlíží na lidi v různých oblastech, v nichž se pohybují, a charakter je zkoušen za různých okolností, v nichž se nacházejí. Pravda, čistá, zušlechtěná, povznášející je neustálou zkouškou, jíž je člověk posuzován. Jestliže pravda ovládá svědomí a je trvalou zásadou v srdci, stane se činným působícím nástrojem, který působí skrze lásku a očisťuje duši. Jestliže však poznání pravdy nevyvolává žádnou krásu v duši, jestliže ji nepodmaní, neobměkčí a neobnoví člověka k Božímu obrazu, ten, který ji přijímá, z toho nemá žádný užitek; a je to jako zvučící měď a znějící zvon. Pravda taková, jaká je v Ježíši, vstípena do srdce Duchem svatým, vždy působí zevnitř navenek; projeví se tedy v našich slovech, v duchu a činech vůči každému, s kým jsme ve spojení. – Letter 20a, 1893

4BC 1181.5

3-4. Očišťující proces – (Citace Mal 3,3-4). V tomto textu Písma je popsán očišťující a zušlechťující proces, který uskutečňuje v srdcích lidu Pán zástupů. Tento proces je velmi bolestný pro duši, ale pouze tímto způsobem může být smetí odstraněno. Nezbytně musíme podstupovat těmito zkouškami, protože skrze ně jsme přivedeni do blízkosti našeho nebeského Otce, k poslušnosti jeho vůle, abychom mu mohli obětovat oběti v spravedlnosti. ... 4BC 1181.6

Mistr vidí, v čem potřebujeme být pročištěni pro jeho nebeské království. Nenechá nás v peci, abychom byli zcela stráveni. Tak jako ten, který pročišťuje a zušlechťuje stříbro, patří na své děti, sledující proces očisťování, dokud nevidí svůj obraz odražený v nás. I když často cítíme kolem nás roznicený plamen soužení a někdy se bojíme, že budeme zcela stráveni, přesto láskyplná Boží péče je v této době právě tak velká vůči nám, jako když máme svobodu v duchu a triumfujeme v něm. Pec má očistit a zušlechtit, ale ne strávit a zničit. Bůh nás ve své prozřetelnosti zkouší, aby nás pročistil jako syny Lévi, abychom mu mohli přinést oběti v spravedlnosti. – SW Feb. 7, 1905 4BC 1182.1

Každá zkouška je nezbytná a zřídka kdy se opakuje – (Citace Mal 3,3-4). Zde je představen proces, očišťující a zušlechťující proces, který koná Hospodin zástupů. Toto dílo je pro duši nejbolestnější, ale pouze tímto procesem může být odstraněno všechno smetí a poskvřňující nečistoty. Naše zkoušky jsou naprosto nezbytné, aby nás přivedly blíže našemu nebeskému Otci, v poslušnosti jeho vůli, abychom mohli přinést Hospodinu oběti v spravedlnosti. Bůh dává každému z nás schopnosti a nadání, abychom se mohli napravit. Potřebujeme novou a živou zkušenost v božském životě, abychom mohli konat Boží vůli. Nijaké množství minulých zkušeností nevystačí v současnosti, ani nám nedodá síly, abychom mohli zdolat překážky na naší cestě. Musíme obdržet novou milost a novou sílu, abychom mohli každodenně vítězit. 4BC 1182.2

Zřídka kdy, v každém ohledu, jsme postaveni do stejné situace dvakrát. Abrahám, Mojžíš, Eliáš, Daniel a mnozí jiní byli všichni těžce zkoušeni, ale ne stejným způsobem. Každý z nich měl své osobní zkoušky a třibení v dramatu života, ale přesně tatáž zkouška se zřídka kdy objevila dvakrát. Každý měl svou vlastní zkušenost, zvláštní ve svém charakteru a okolnostech, aby vykonal určité dílo. Bůh má dílo, jakýsi záměr, v životě každého a všech nás. Každý čin, jakkoli malý, má své místo v naší životní zkušenosti. Musíme neustále přijímat světlo a zkušenost, která přichází od Boha. Všichni ji potřebujeme a Bůh je více než ochotný nám ji dát, jestliže se jí chopíme. – RH June 22, 1886 4BC 1182.3

5-17. Pohled na dvě skupiny – Ve třetí kapitole Malachiáše jsou představeny dvě skupiny. Zde Hospodin obviňuje svůj vyznávající lid, který není věrným strážným. Tato obvinění a Boží výzvy proti tomuto lidu jsou jasná a rozhodná. (Citace Mal 3,5-12) Povinnost člověka, aby byl věrným v odevzdávání Pánu té části, kterou on požaduje v desátcích a obětech, aby mohly být prostředky ke konání díla bez těžkostí a překážek, je jasně určená. 4BC 1182.4

Je zde představen lid, který není naplněn Duchem svatým, protože nekráčí pokorně s Bohem, a proto v jeho očích není věrný, čistý, neposkvřněný a svatý. ... Bůh říká: „*Rozmohlať se proti mně slova vaše... a však říkáte: Což jsme mluvili proti tobě? Říkáte: Daremná jest věc sloužiti Bohu, a jaký zisk, budeme-li ostríhati nařízení jeho, a budeme-li choditi zasmušile, bojíce se Hospodina zástupů? Nýbrž nyní blahoslavíme pyšné... a pokoušející Boha vysvobození bývají.*“ 4BC 1182.5

Kdo od nich požadoval, aby chodili zasmušile? Kristus ne. Jejich zasmušilost je ovocem jejich vlastní vůle a neposvěceného ducha. Naříkají jeden na druhého a na Boha, projevující vnější zdání zklamaného lidu, zanechávající před světem dojem, že se neoplatí být křesťany. Být závistivým a

žárlivým vůči bratřím znamená být závistivým a žárlivým vůči Bohu. – Manuscript 15, 1899 ^{4BC 1182.6}

8. Olupování služby – Ti, kteří se nechtějí postavit na Hospodinově straně, ho olupují o službu, kterou od nich vyžaduje. Jaký nájem mu zaplatí za život v jeho domě, na tomto světě? Chovají se tak, jako kdyby stvořili svět a jakoby měli právo užívat to, co vlastní, ke své libosti. Bůh je označuje jako ty, kteří nesprávně využívali jeho schopnosti. – Manuscript 50, 1901 ^{4BC 1182.7}

10-11. Stále závazné poselství – Povinnost je povinností a měla by být vykonávána proto, že je povinností. Ale Hospodin má soucit s námi v našem padlém stavu a spojuje své příkazy se zaslíbeními. Vyzývá svůj lid, aby ho vyzkoušel, když prohlašuje, že odmění poslušnost nejbohatšími požehnáními. (Citace Mal 3,10-11). – SW Feb. 14, 1903 ^{4BC 1182.8}

11. Bůh může rozptýlit prostředky – Ti, kteří sobecky zadržují své prostředky, nesmí být překvapeni, když Boží ruka rozptýlí jejich majetek. To, co by mělo být odevzdáno pro pokrok jeho díla a věci, ale co bylo zadrženo, může být různými způsoby odňato. Bůh se k nim přiblíží v soudech. Utrpí velké ztráty. Bůh může rozptýlit prostředky, které propůjčil svým správcům, jestliže je nechtějí použít k jeho slávě. Někteří nemusí utrpět žádné ztráty, které by jim připomínaly nedbalost ve vykonávání jejich povinností, ale jejich případy jsou tím více beznadějně. – SW Feb. 21, 1905 ^{4BC 1183.1}

13-16. Jedna osoba nemůže přinést všechno svědectví – Skutečnost, že Pán byl zde představen jako ten, který slyší vyřčená slova jeho svědků, nám říká, že Ježíš je v samotném našem středu. On říká: „*Kdežkoli shromáždí se dva neb tři ve jménu mém, tuť jsem já u prostřed nich.*“ (Mt 18,20) Jedna osoba nemůže přinést všechno svědectví o Ježíši, ale každý člověk, který miluje Boha, podává svědectví o vzácnosti milosti a pravdy. Ti, kteří přijímají světlo pravdy, dostávají naučení za naučením, aby se naučili, že nemají mlčet, ale mluvit často jeden k druhému. Mají mít na paměti sobotní shromáždění, kdy ti, kteří milují a bojí se Boha a přemýšlejí o jeho jménu, mají příležitost vyjádřit své myšlenky v rozmluvě jeden k druhému. ... ^{4BC 1183.2}

Necht' se každý snaží být rozumným křesťanem, nesouce svou zodpovědnost a plníce svou osobní povinnost tak, aby tato shromáždění byla učiněna zajímavými a užitečnými. ... ^{4BC 1183.3}

Majestát nebes ztotožňuje své zájmy se zájmy těch věřících, bez ohledu na to, jak skromné mohou být jejich okolnosti. A kdekoli mají výsadu setkat se spolu, je to vhodná příležitost k tomu, aby často mluvili jeden k druhému, vyjadřující vděčnost a lásku, která je důsledkem přemýšlení o Hospodinově jménu. Takto bude Bůh oslaven, jako ten, který slyší a vyslýchá, a svědectví těchto setkání bude považováno za nejvzácnější ze všech setkání; protože tato mluvená slova jsou zaznamenána v knize pamětné. – Manuscript 32, 1894 ^{4BC 1183.4}

16. Stále osvěžována paměť – Každé vysvobození, každé požehnání, které Bůh v minulosti udělil svému lidu, by mělo být udržováno v čerstvé paměti jako určitá záruka dalších a bohatších, zvětšujících se požehnání, jež on udělí. Hospodinova požehnání jsou přizpůsobena potřebám jeho lidu. – Manuscript 65, 1912 ^{4BC 1183.5}

Představujte jasnou stránku náboženství – Nedělejte radost nepříteli rozmlouváním o temných stránkách vaší zkušenosti; důvěřujte plněji Ježíši, že vám pomůže odolávat pokušení. Kdybychom více přemýšleli a hovořili o Ježíši a méně o sobě, měli bychom mnohem více z jeho přítomnosti. Jestliže v něm budeme zůstat, budeme tak naplněni pokojem, vírou a odvahou, prožijeme takovou vítěznou zkušenost, abychom vyprávěli, když přijdeme na naše shromáždění, že jiní budou obcerstveni naším jasným a silným svědectvím o Bohu. Tato drahocenná vyznání o chvále slávy jeho milosti, když budou podepřena Kristu podobným životem, mají neodolatelnou moc, působící pro záchranu duší. ^{4BC 1183.6}

Jasná a radostná stránka náboženství bude představována všemi, kteří se každodenně posvěcují Bohu. Neměli bychom zneuct'ovat našeho Pána líčením těžkostí, které se jeví jako bolestné. Všechny tyto zkoušky, když jsou přijímány jako výchovný prostředek, působí radost. Celý náboženský život bude povznesen, vyvýšen, zušlechtěn a provoněn dobrými slovy a skutky. Nepřítel je velmi potěšen, když duše trpí a strádají, on totiž chce, aby nevěřící získali špatný dojem o účinnosti naší víry. Bůh si však přeje, aby mysl dosáhla vyšší úrovně. On chce, aby každá duše zvítězila skrze udržující moc Vykupitele. – SW March 7, 1905 ^{4BC 1183.7}

(Žd 10,25). Odrážejte paprsky světla – (Citace Mal 3,16). Křesťanům je dopřána radost shromažďovat paprsky věčného světla z trůnu slávy a odrážet tyto paprsky nejen na svou vlastní cestu, ale i na cesty těch, s nimiž se stýkají. Vypovídáním slov naděje a povzbuzení, vděčné chvály a laskavé útěchy, se mohou snažit učinit ty, kteří jsou kolem nich, lepšími, povznést je, směřovat je k nebi a slávě a vést je k tomu, aby hleděli nad všechny pozemské věci, k věcem věčné podstaty, nesmrtelnému dědictví, bohatství, které je nehynoucí. – SW March 7, 1905 ^{4BC 1183.8}

16-17. Zaslíbení se mají naplnit – Závěrečná slova tohoto místa Písma nastiňují zkušenost, kterou Boží lid má ještě obdržet. Jako lid máme před sebou nádhernou budoucnost. Zaslíbení třetí kapitoly Malachiáše se naplní do písmene. – Letter 223, 1904 ^{4BC 1184.1}

Andělé čekají na modlitby – Andělé čekají na modlitby. Hledejte co nejhorlivěji hlubší zkušenost a zbožnost a uče se chodit opatrně. Bůh neopouští své chybné děti, které jsou slabí ve víře a které dělají mnoho chyb. Pán slyší a vyslýchá jejich modlitby a jejich svědectví. Ti, kteří den co den a hodinu co hodinu vzhlížejí k Ježíši a bdí na modlitbách, jsou přitahováni blízko k Ježíši. Andělé čekají s roztaženými křídly, aby jejich kající modlitby donesli k Bohu a zaznamenali je v nebeských knihách. – Letter 90, 1895 ^{4BC 1184.2}

17. Veškerý jas je odraženým světlem – Veškerý jas, který vlastní ti, kteří získali nejbohatší zkušenost, je jen odrazem světla Slunce spravedlnosti. Ten, kdo žije nejbližší Ježíši, září nejjasněji. Děkujeme Bohu, že Mistr má své skryté jedince, kteří nejsou rozpoznáni světem, ale jejich jména jsou zapsána v knize života Beránka. Jas nejmenšího drahokamu v Boží skříňce ho oslaví. Je mnoho takových, ... kteří se během tohoto života nezdají být zvlášť poctěni. Ale Pán vidí ty, kteří mu slouží. (Citace Mal 3,17). – Letter 94, 1903 ^{4BC 1184.3}

Drahokamy jsou všude – Bůh má drahokamy ve všech církvích a nám nepřísluší takový úkol, abychom radikálně odsuzovali vyznávající náboženský svět, ale v pokoře a lásce bychom měli všem předkládat pravdu, jaká je v Ježíši. Necht' lidé vidí zbožnost a oddanost, necht' spatří Kristu podobný charakter a tehdy budou přitaženi k pravdě. Ten, kdo miluje Boha nade všecko a svého bližního jako sebe samého, bude světlem na světě. Ti, kteří mají poznání pravdy, ji mají stejně tak oznamovat dále. Mají vyvyšovat Ježíše, Vykupitele světa a držet se Slova života. – RH Jan. 17, 1893 ^{4BC 1184.4}

Malachiáš 4.

4,1. nebo kap. 3,19. (Ž 11,6; J 8,44 Kořen a ratolesti zla). – Veškeré dílo otce lži je zaznamenáno v nebeských knihách zákonů a ti, kteří se nechají propůjčit do satanovy služby, aby přednášeli a předkládali lidem satanovy lži, naučením i příkladem, obdrží odplatu podle svých skutků. Kořen i ratolesti budou zničeny ohněm posledního dne. Satan, velký vůdce odpadnutí, je kořen a všichni jeho pracovníci, kteří učí jeho lži, co se týče Božího zákona, jsou ratolestmi. – Manuscript 58, 1897 ^{4BC 1184.5}

5-6. Poselství Eliáše – V této době, právě před druhým příchodem Krista na nebeských oblacích, Bůh volá muže, kteří budou připravovat lid, aby obstál ve velkém dni Páně. Právě takové dílo, jaké konal Jan, má být vykonáno v těchto posledních dnech. Pán dává poselství svému lidu skrze své vyvolené nástroje a chce, aby všichni věnovali pozornost napomenutím a varováním, které jim posílá. Poselství, které předcházelo veřejnou službu Krista, znělo: Pokání číňte publikáni a hříšníci; pokání číňte farizeové a saduceové, „*protože se přiblížilo království nebeské*“. Naše poselství není pokoj a bezpečnost. Jako lid, který věří v Kristův brzký návrat, máme nést rozhodné poselství: „Připravte se na setkání se svým Bohem.“ ^{4BC 1184.6}

Naše poselství musí být tak přímé jako bylo Janovo. On káral krále za jejich nepravost. Nehledě na ohrožení svého života nikdy nedovolil, aby pravda ztrácela sílu na jeho rtech. Naše dílo v této době musí být rovněž tak věrně konáno. ... ^{4BC 1184.7}

V této době téměř všeobecného odpadlictví Bůh vyzývá své posly, aby hlásali jeho zákon v duchu a moci Eliáše. Tak, jako Jan Křtitel, když připravoval lidi na Kristův první příchod, obracel jejich pozornost k desíti přikázáním, tak i my máme hlásat, ne s nějakým nejistým tónem, poselství:

„Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina jeho soudu.“ (Zj 14,7) S horlivostí, jakou se vyznačoval prorok Eliáš a Jan Křtitel, se máme snažit připravovat cestu pro Kristův druhý příchod. – SW March 21, 1905 4BC 1184.8

*****